

ஞானம்

123

கலை இலக்கியச் சஞ்சிகை

ஆகஸ்ட் 2010

8000

சென்னை
03 AUG 2010
நா. 100

தமிழ்க் காப்பாளர்
“நாமரைத்தீவான்”

விலை ரூபா. 50/=

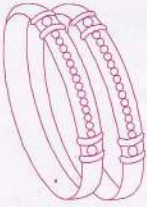
தரமான தங்க நகைகளுக்கு...

NAGAL

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம்
நகல்

Jewellers

**Designers and
Manufacturers of 22KT
Sovereign Gold Quality
Jewellery**

101, Colombo Street, Kandy
Tel : 081 - 2232545

**CENTRAL ESSENCE
SUPPLIERS**

SUPPLIERS TO CONFECTIONERS & BAKERS

**Dealers in all Kinds of Food Essences,
Food Colours, Food Chemicals, Cake Ingredients Etc.**

76 B, Kings Street, Kandy
Tel : 081-2224187, 081-2204480, 081-4471563

ஒளி - 11 கடர் - 03

**பகிந்தலின் மூலம்
விளியும்
ஆழமும்
பெறுவது
ஞானம்**

ஆசிரியர்:
தி. ஞானசேகரன்
இளம் ஆசிரியர்:
ஞானம் ஞானசேகரன்
தலைவர்:
கௌதமன்
தலைமை அலுவலகம்:
கண்டி
தொடர்புகளுக்கு...:
தி. ஞானசேகரன்
ஞானம் கிணை அலுவலகம்
3-B, 46th ஓபுங்கை,
கொழும்பு - 06.
தொலைபேசி : 011-2588013
0777-306506
+81 02 80077270
தொலைநகல்: 011-2362862
E-mail : editor@gnanam.info
Web : www.gnanam.info

வெளிநாட்டு, உள்நாட்டு
வங்கித் தொடர்புகள்:
Swift Code :- HBLILK LX
T. Gnanasekaran
Hatton National Bank -
Wellawatte Branch
A/C No. 009010344631

ஜனநாயக சமூகநீர்தரம் மிகுந்த பண்புடைய மனிதனின் கருத்துகள் குறித்து அறிந்து கொடுக்க ஆசிரியர்களை வெறுப்பா உயர்ந்த
பண்புடைய சமூகநீர்தரம் உடனடி செய்து கொடுக்க முடியும். ஆசிரியர்களை வெறுப்பா உயர்ந்த பண்புடைய சமூகநீர்தரம்
உடனடி செய்து கொடுக்க முடியும். ஆசிரியர்களை வெறுப்பா உயர்ந்த பண்புடைய சமூகநீர்தரம் உடனடி செய்து கொடுக்க முடியும்.

இதழினுள்ளே ...

- **விவாதங்கள்**
  - மார் தி. ச. ஆறுமுகம் 08
  - சென்னை சிவசுப்பிரமணியன் 17
  - மயலாதி செல்வம் 24
  - முஸ்லிம்களை குறித்து தாடல் 27
- **கட்டுரைகள்**
  - கே. குமாரன் 03
  - கொலை ஆழிமரம் 30
  - சிந்தி 49
- **சிறுகதைகள்**
  - டி. கே. குமாரன் 04
  - ஆழிமரம் 10
  - கொலை ஆழிமரம் (குமாரன்) 16
  - கொலை ஆழிமரம் (கி. சி. சிவசுப்பிரமணியன்) 28
  - கொலை ஆழிமரம் (கி. சி. சிவசுப்பிரமணியன்) 28
- **யாழ்ப்பாண பித்திரம் கதைகள்**
  - கி. சி. சிவசுப்பிரமணியன் 34
- **நூல் குறிப்பு**
  - குறிப்பு 47
- **சமகால கலை இலக்கிய நிகழ்வுகள்**
  - கே. சிவசுப்பிரமணியன் 43
- **விமர்சனம்**
  - கே. எஸ். சிவசுப்பிரமணியன் 25
- **புத்தி எழுத்து**
  - மயலாதி செல்வம் 37
  - மயலாதி செல்வம் 39
  - உமா சந்திரன் 41
- **வசுகர் பேசுகிறார்**
  - 25

வெள்ளத்தின் பெருக்கைப்போல் கலைப்பெருக்கும்
கவிப்பெருக்கும் மேவு மாயின்,
பள்ளத்தில் வீழ்ந்திருக்கும் குருடரெல்லாம்
விழிபெற்றுப் பதவி கொள்வார்.

முரளியின் அரும் பெரும் சாதனை

டெஸ்ட் கிரிக்கட் போட்டிகளில் எண்ணூறு விக்கட்டுகளைக் கைப்பற்றிய முதல் வீரர் என்ற இமாலய சாதனையை ஏற்படுத்தி அரும்பெரும் சாதனையொன்றை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார் முத்தையா முரளிதரன்

1992ல் அவுஸ்திரேலிய அணிக்கு எதிராக தனது முதல் டெஸ்ட் போட்டியில் களையிறங்கிய முத்தையா முரளிதரன் 18 வருடங்கள் தொடர்ச்சியாக விளையாடி 133ஆவது டெஸ்ட் போட்டியில் இந்த மரபெரும் உலக சாதனையை உருவாக்கியதுடன் ஓய்வு பெறுகிறார். இந்தச் சாதனை இலங்கை மண்ணில் நிகழ்த்தப்பட்டது இலங்கை மக்கள் அனைவரினதும் சாதனையாக உணரப்படுகிறது. குறிப்பாக முரளி தயிழ் மகன் என்றவகையில் தயிழ் மக்களுக்கு இந்தச் சாதனை பெரிதும் தெம்பூட்டுவதாக அமைந்தது.

அவர் இலங்கை அணியின் தேசியச் சொந்தாக கடந்த ஒன்றரை தசாப்தகாலம் விளங்கி வந்துள்ளார். இத்தகைய மதிப்புமரியாதையை வேறு எந்த வீரரும் பெற்றிருக்கவில்லை என்பதும், உலகின் எந்தவொரு அணியும் இப்படியான தனிநபர் திறமையை தனது நிலைப்புக்காக நம்பியிருந்ததில்லை என்பதும் குறிப்பிடத்தக்க விடயமாகும்.

காலியில் நடந்து முடிந்த இந்தியாவுக்கு எதிரான டெஸ்ட் போட்டியுடன் முரளி ஓய்வு பெறப் போவதாக அறிவித்திருந்தார். அப்போது அவர் 792 விக்கட்டுகளைக் கைப்பற்றியிருந்தார். தனது கடைசி டெஸ்ட்டில் மேற்கொண்டு 8 விக்கட்டுகளைக் கைப்பற்றி புதிய மைல்கல்லைத் தொடுவாரா? என்ற எண்ணமே அவரது கடைசி ஆட்டத்தில் பெரும் எதிர்பார்ப்பாக இருந்தது. அவரை அந்தச் சாதனை செய்ய விடாமட்டோம் என்று இந்திய அணித்தலைவர் டோனி சவால் விட்டிருந்தார்.

ஆனால் மாயாஜாலப் பந்து வீச்சாளரான முரளி மன ஓர்மத்துடன் தான் நினைத்த சாதனையைச் செய்து முடித்தார். இந்திய அணி வீரர் ஓஜாவின் விக்கட் முரளி வீழ்த்திய 800ஆவது விக்கட்டாக அமைந்தது.

டெஸ்ட்டில் முரளிதரன் விளையாடும் கடைசிநாள் என்பதால் ரசிகர் கூட்டமும் பிரமுகர்கள் கூட்டமும் மைதானத்தில் நிரம்பி வழிந்தது. இலங்கை ஜனாதிபதி மகிந்த ராஜபக்ஷ முரளிதரனுக்கு உற்சாகமான வாழ்த்துக்களைக் கூறவந்திருந்தார். மைதானத்தின் நான்கு புறத்திலும் முரளியின் மெகா கட்-அவுட்டுகள் வைக்கப்பட்டிருந்தன. முரளி கடைசிநாள் களம் இறங்கியபோது அவருக்குச் செங்கம்பள வரவேற்பு அளிக்கப்பட்டது. முரளிதரன் 800 விக்கட் இலக்கை அடைந்ததும் மைதானத்தில் மகிழ்ச்சி கரைபுரண்டு ஓடியது. இரு அணி வீரர்களும் எழுந்து நின்று கைதட்டி அவரை உற்சாகப்படுத்தினர். மைதானத்தின் நான்குபுறமும் பட்டாசுகள் வெடிக்கப்பட்டன.

முரளியின் இந்தச் சாதனையை யாரும் முறியடிப்பது கடினம். இந்தியாவின் 30 வயதான ஹர்பஜன்சிங் இதுவரை 84 டெஸ்ட் போட்டிகளில் விளையாடி 355 விக்கட்டுகளைக் கைப்பற்றியுள்ளார். முரளியின் சாதனையை இவராலும் நெருங்க முடியாது என்பதே பலரது கணிப்பாகும். முரளியின் இந்தச் சாதனைதான் கடைசிவரை நீடிக்கப்போகிறது என்பது கிரிக்கட் நிபுணர்களின் ஏகோபித்த முடிவாகும்.

முரளி 337 ஒரு நாள் போட்டிகளில் விளையாடி 515 விக்கட்டுகளைக் கைப்பற்றி ஒருநாள் போட்டியிலும் சாதனை வீரராகவே நீடிக்கிறார் என்பதும் மேலும் ஒரு சிறப்பாகும்.

முரளி தனது கிரிக்கட் வாழ்வில் பல்வேறு சோதனைகளுக்கு ஆளாகவேண்டியிருந்தது. 1995ல் மெல்பேர்னில் நடந்த அவுஸ்திரேலியாவுக்கு எதிரான டெஸ்ட்டில் முரளி பந்தை எறிவதாகச் சர்ச்சை கிளம்பியது. இதன் பின்னரும் அவ்வப்போது இதுபோன்ற சர்ச்சைகள் கிளப்பப்பட்டன. ஆனால் முரளி நான்குமுறை அறிவியல் சோதனைகள் மூலம் தனது பந்துவீச்சு முறைமையின் தூய்மையை நிறுவினார். முரளியின் பந்துவீச்சு முறையை ஆராய்ந்து பத்துக்கும் மேற்பட்ட விஞ்ஞான ஆராய்ச்சிக்கட்டுரைகள் சமர்ப்பிக்கப்பட்டன. இவை அவரது பந்து வீச்சு பாங்கு விதிமுறைகளுக்கு உட்பட்டது என்று சான்று பகர்ந்தன. இந்த ஆய்வு முடிவுகளால் ஐ.சி.சி என்னும் உலகக் கிரிக்கட் கட்டுப்பாட்டுச் சபையும் முரளியின் பந்து வீச்சு சர்யானதே என்று அறிக்கை வெளியிட்டது. முரளியின் பந்துவீச்சுமுறை 'துஸ்ரூ' எனும் பிரமாஸ்திரமாக வர்ணிக்கப்படுகிறது. முரளி கிரிக்கட் உலகின் முடிசூடா மன்னன்.

முரளியின் இந்த மரபெரும் சாதனையால் மகிழ்ந்திருக்கும் உலகக் கிரிக்கட் ரசிகர்களுடன் இணைந்து ஞானமும் முரளிக்கு தனது வாழ்த்துக்களைத் தெரிவிப்பதில் மகிழ்ச்சியடைகிறது.

கொட்டிய இறுக்கம்... பாசலம் பிள்ளையார்க்கா...
 கொட்டிய இறுக்கம்... அவர் கற்றைக்கு விளையாடக்
 கொடுத்த மரக்கூக் காட்டு... குழந்தைக்கு வேண்டாம்
 காட்டுறந்த அங்க மீள வண்கி... இது பாஸ் எடுத்த
 கொடியுக்குமீயம் வந்திருக்கிறார்.

அங்க ரோட்டோடத்திய கொய்க்கிள் கூடாத்தீறுத்கிள்
 வாழ்கி சகல்கலா... சந்து சிந்தையடபுரக்கியும்.
 அங்கலக்கு அந்த அங்க காடுக்கா அடகுக்கும் வரும்
 எண்டு கையியம் மெய்க்கிள்பார்க்கிவயி்க்கல்.

அ. பா... இன்னலக்கு அதுவிட கொடபக...
 மெத்கவள மிருக்கக் காட்சிச் சாசலக்குள்ள போய்
 அங்க மீறுப் போய்க் கிடக்கிற அங்கலகலா...
 மீறுத்கலளமம் குழந்தைக்கு காட்டுக் கொடுந்து அது வக
 கொட்டிச் சிந்தைக்கு, ஆனா... அங்கலக்கு மீயோ தெருகு
 சார்க்கி... சான்று மீயிக்கு.

இன்னலக்கு... அவர்கள் மீறுக்கக் காட்டுக்குள்
 அக்கக் கொடியின் மீறுகு சந்து அங்கலகலா பாத்தும்
 போகிறார்கள். சிந்தையகலிச் செயிப்பட்டு மீய்க்கலளக்
 சார்க்கலளம் வந்துபாத்திய விட்டு மீய்க்கலளம்...
 குழந்தைக்கு அங்கலகலா அங்கலகலா மீறுகு மீய்க்கலளம்
 ஒரு துணைமீய்க்கலளம்மீறுகு துணைமீய்க்கலளம்மீறுகு
 துணைமீய்க்கலளம்மீறுகு சார்க்கலளம்மீறுகு செயிப்பட்டு
 கலளம்மீய்க்கலளம் அந்தக் கொண்டு மீய்க்கலளம்.

அங்கலகலா கு மீய்க்கலளம் மீய்க்கலளம் காட்டுமீய்க்கலளம்
 சார்க்கலளம்மீய்க்கலளம் கொண்டு அங்கலகலா மீய்க்கலளம்
 மீய்க்கலளம் சார்க்கலளம் மீய்க்கலளம்மீய்க்கலளம் கலளம்மீய்க்கலளம்
 மீய்க்கலளம்.

"இது பா... அங்க தன்மீய்க்கலளம் காட்டுமீய்க்கலளம்
 மீய்க்கலளம்... அங்க பா... அங்க அங்கலகலா தன்மீய்க்கலளம்
 மீய்க்கலளம் மீய்க்கலளம்... அங்க சார்க்கலளம் கொய்க்கலளம்
 மீய்க்கலளம்.

குழந்தைகள் மீய்க்கலளம்.
 அங்கலகலா குழந்தையின் மீய்க்கலளம் கொடுக்க
 குழந்தையின்... அந்தக் தாள் மீய்க்கலளம் அங்கலகலா
 பார்க்கலளம்மீய்க்கலளம் தன்மீய்க்கலளம் கொண்டு கொய்க்கலளம்
 மீய்க்கலளம், "மீய்க்கலளம் இது சார்க்கலளம்மீய்க்கலளம் அங்கலகலா
 மீய்க்கலளம் கொண்டு மீய்க்கலளம் பார்க்கலளம் காட்டுமீய்க்கலளம்"
 சார்க்கலளம்.

சரி... சரி... அங்கலகலா கொண்டு கொய்க்கலளம்
 சார்க்கலளம்மீய்க்கலளம் காட்டுமீய்க்கலளம்... மீய்க்கலளம் கொண்டு
 குழந்தையின் மீய்க்கலளம் கொண்டு மீய்க்கலளம் கொய்க்கலளம்.

அங்க சார்க்கலளம் காட்டுமீய்க்கலளம்... அங்கலகலா மீய்க்கலளம்
 ஒரு மீய்க்கலளம் ஒரு சார்க்கலளம்... அது கலளம்மீய்க்கலளம்
 கொண்டு காட்டுமீய்க்கலளம் மீய்க்கலளம் மீய்க்கலளம் மீய்க்கலளம்
 மீய்க்கலளம்.

அங்கலகலா மீய்க்கலளம் மீய்க்கலளம் கொண்டு மீய்க்கலளம்
 அங்கலகலா மீய்க்கலளம்... குழந்தைக்கு பார்க்கலளம் காட்டுமீய்க்கலளம்
 பார்க்கலளம்!

அங்கலகலா மீய்க்கலளம் அங்கலகலா பார்க்கலளம் குழந்தையின்
 அங்கலகலா மீய்க்கலளம் கொண்டு துணைமீய்க்கலளம் பார்க்கலளம்
 கொண்டு... குழந்தையின் மீய்க்கலளம் சார்க்கலளம் மீய்க்கலளம்
 பார்க்கலளம் கொண்டு கொய்க்கலளம் மீய்க்கலளம் சார்க்கலளம்
 மீய்க்கலளம் கொண்டு கொய்க்கலளம் கொண்டு கொய்க்கலளம்.

குழந்தைக்கு அங்கலகலா மீய்க்கலளம் கொண்டு கொய்க்கலளம்
 கலளம்மீய்க்கலளம் சார்க்கலளம் மீய்க்கலளம் கொண்டு கொய்க்கலளம்

கலளம்... அங்கலகலா கொண்டு கொய்க்கலளம் கொண்டு கொய்க்கலளம்
 கொண்டு கொய்க்கலளம் கொண்டு கொய்க்கலளம் கொண்டு கொய்க்கலளம்
 கொண்டு கொய்க்கலளம் கொண்டு கொய்க்கலளம் கொண்டு கொய்க்கலளம்

தன்மீய்க்கலளம் அங்கலகலா கொண்டு கொய்க்கலளம் கொண்டு கொய்க்கலளம்
 கொண்டு கொய்க்கலளம் கொண்டு கொய்க்கலளம் கொண்டு கொய்க்கலளம்
 கொண்டு கொய்க்கலளம் கொண்டு கொய்க்கலளம் கொண்டு கொய்க்கலளம்

கலளம்... அங்கலகலா கொண்டு கொய்க்கலளம் கொண்டு கொய்க்கலளம்
 கொண்டு கொய்க்கலளம் கொண்டு கொய்க்கலளம் கொண்டு கொய்க்கலளம்

அங்கலகலா கொண்டு கொய்க்கலளம் கொண்டு கொய்க்கலளம்
 கொண்டு கொய்க்கலளம் கொண்டு கொய்க்கலளம் கொண்டு கொய்க்கலளம்

கலளம்... அங்கலகலா கொண்டு கொய்க்கலளம் கொண்டு கொய்க்கலளம்
 கொண்டு கொய்க்கலளம் கொண்டு கொய்க்கலளம் கொண்டு கொய்க்கலளம்

அங்கலகலா கொண்டு கொய்க்கலளம் கொண்டு கொய்க்கலளம்
 கொண்டு கொய்க்கலளம் கொண்டு கொய்க்கலளம் கொண்டு கொய்க்கலளம்

கலளம்... அங்கலகலா கொண்டு கொய்க்கலளம் கொண்டு கொய்க்கலளம்
 கொண்டு கொய்க்கலளம் கொண்டு கொய்க்கலளம் கொண்டு கொய்க்கலளம்

அங்கலகலா கொண்டு கொய்க்கலளம் கொண்டு கொய்க்கலளம்
 கொண்டு கொய்க்கலளம் கொண்டு கொய்க்கலளம் கொண்டு கொய்க்கலளம்

கலளம்... அங்கலகலா கொண்டு கொய்க்கலளம் கொண்டு கொய்க்கலளம்
 கொண்டு கொய்க்கலளம் கொண்டு கொய்க்கலளம் கொண்டு கொய்க்கலளம்

பொழுது! ஆத்திரம் எல்லாம் சேர்த்து பிள்ளையைப் போட்டுக் குத்த வேண்டும் போல இருந்தது.

பேசாத..... பேசாமப்படு.... பல்லைக் கடித்து பின்பக்கத்தில ஆத்திரத்தில நாலு அடி அடித்து குழந்தையை இறுக்கி அணைத்துக் கொண்டு முன் வாசலுக்கு வந்தாள்.

அடி வாங்கியும் குழந்தை அழுவதை நிறுத்துவதாக இல்லை. சிணுங்கித் கொண்டேயிருந்தது. வாசலில் நின்றபடி அதைக் காட்டினாள். இதைக் காட்டினாள். குழந்தை அழுகையை நிறுத்துவதாக இல்லை. நீண்ட நேரம் நின்றாள்.

குழந்தை அழுதழுது களைத்துப் போனது. இவ்வளவு நேரமும் வாசலில் கல்லாய் நின்ற இராணுவச் சிப்பாயின் மனதை குழந்தையின் அழுகை கரைத்திருக்க வேணும்!

அவர்களை நோக்கி வந்தான். இவ்வளவு நேரமுமாக ஒவ்வொன்றா - ஒவ்வொரு கதையாக - குழந்தைக்குச் சொல்லிச் சொல்லி பலனில்லாமல் அலுத்துப் போனவள் ஏதோ வேண்டா வெறுப்பாக ஆ..... இந்த..... மாமா வாரா..... என்றாள்.

இவ்வளவு நேரமுமாக..... தோளின் பின்பக்கம் திரும்பியபடி அழுதுகொண்டிருந்த குழந்தை திடீரென தலையைத் திருப்பி ஆ..... எங்கம்மா..... என்றது.

தீராத நோய்க்கு மருந்து கிடைத்தது போல இருந்தது அந்தத் தாய்க்கு. அந்தா வாரா.....

அவர்களை நோக்கி நடந்து வரும் சிப்பாயைக் காட்டினாள். அவன் துவக்கைத் தோளிலே தொங்கப் போட்டபடி அவர்களை நோக்கி வந்து கொண்டிருந்தான்.

ஆரு நம்மட மாமாவா.....? குழந்தை மீண்டும் கேட்டது.

குழந்தையின் அழுகை அடங்கியிருந்தது. ஆனால் முற்றாக ஓயவில்லை. ஒம்.... நம்மட மாமாதான்.....! குழந்தையின் அழுகை ஓய்ந்து... ஒரு சின்னச் சிரிப்பு. தாய்க்கும் சந்தோசம்.

அந்தச் சிப்பாய் அவர்களை நெருக்கி வந்தான்.

குழந்தை அவனைப் பார்த்துச் சிரித்தது. நீண்ட நாட்களுக்குப் பிறகு அந்தக் குழந்தையின் முகத்தில் மலர்ந்த சிரிப்பு அது!

அவள் ஏதோ சொன்னாள் குழந்தையைப் பார்த்து.

அவன் சொன்னது என்னவென்றே அவளுக்குப் புரியவில்லை. ஆனால்.....

அந்த குழந்தையை அந்த வார்த்தைகள் சுட்டிடுக்க வேணும்.

இது எங்கட மாமா இல்ல..... மீண்டும் குழந்தை அழ ஆரம்பித்தது.

அவள் வார்த்தைகளைத் தொலைத்து நின்றாள்.

அவளுக்கு ஒன்றுமட்டும் புரிந்தது.

குழந்தை அழுது தானாக தீர்வுவரை விடுவதைத் தவிர வேறு வழியில்லை. குழந்தை அழுது தீரட்டும் என்று அதன்பாட்டில் விட்டு விட்டாள்.

நீண்ட நேரம் அழுது அழுது அலுத்துக் களைத்து ஓய்ந்தது. தோளிலே துவண்டு கிடந்தது.

மெதுவாகத் தோளை வருடினாள். பிள்ளைக்கு என்ன வேணும்.....?

மெளனங்கள் இடைவெளிகளாயின. மீண்டும்.....

பிள்ளைக்கு என்ன வேணும்...?

ரிப்பி....ரிப்பி...வேணும்.....

சரி.... வாங்கித் தாரன்....

எந்தக் கடையில வாங்கித் தருவீங்க....

மாமாட கடையில....

எந்த மாமாட கடையில.... பாபு மாமாட கடையிலயா.....

ஓம்.... பாபு மாமாட கடையில....

சரி.... வாங்க போவம்....

குழந்தை கொஞ்சம் கொஞ்சமாகப் பழைய நிலைக்குத் திரும்பிக் கொண்டிருந்தது.

பாபு மாமாட கடைக்குப் போனா நம்மட வீட்டுக்கும்

போகலாம் என அம்மா.....

ஓம் போகலாம்....!

நம்மட வீடு இருக்குமா...?

தெரியா....!

அப்ப... நான் விளையாடுற பப்பி நாய்க் குட்டி....

எங்கயும் ஓடியிருக்கும்....

அப்ப.... தாத்தா.... பாட்டி எல்லோரும்....

அவங்களும் ஓடியிருப்பினம்....

எங்க ஓடியிருப்பினம்.... எங்களைப் போலையா...? பாவம்

அம்மா, எங்களப் போல தாத்தாவாலயும் பாட்டியாலயும்

ஓடேலாதே!

.....

வீட்டுக்குப் போய் விராந்தையில் இருந்து பப்பியோடயும்.....

தாத்தா...வோடயும்.... பாட்டியோடயும் விளையாடுவன்.....

.....

வெடிச் சத்தம் கேக்குமா அம்மா....

..... இம் தெரியாது.....

சரி..... வாங்கஎனம்மா வீட்ட போவம்....

தோளில் இருந்த குழந்தை கீழே இறங்கி விட்டது.

உற்சாகம்!

குழந்தை தாயின் விரல்களைப் பிடித்துக் கொண்டது.

நடந்தார்கள்!

அவர்களுக்கே அவர்கள் எங்கே நடக்கிறார்கள் என்று தெரியாது.

எங்கும் நெருக்கி அடித்த பல பட்டுக் கம்பிகளின் முள்வேலி.

கற்றிச் சுற்றி நடந்தார்கள்.

எங்கும் ஒரே முள்வேலி.

நீண்ட தூர நடையின் பின்பு மெளனத்தைக் கலைத்துக்

கொண்டு குழந்தை கேட்டது.

அம்மா, வீட்ட போனதும் அப்பா வருவார்தானே...!

அவளால் பதில் சொல்ல முடியவில்லை.

அந்தக் கேள்வி....!

அவளின் உயிரை வேரோடு கிள்ளி எறிவது போல இருந்தது. நினைவுகள்! எழுதப்படாத கல்வறையைத்தேடி எங்கே போவது....

POOBALASINGHAM BOOK DEPOT

IMPORTERS, EXPORTERS, SELLERS & PUBLISHERS OF BOOKS, STATIONERS AND NEWS AGENTS.

Head Office :

202, Sea Street, Colombo 11, Sri Lanka.
Tel. : 2422321, Fax : 2337313, E-mail : pbdho@sltnet.lk

Branches :

340, Sea Street, Colombo - 11, Sri Lanka, Tel : 2395665	309A-2/3, Galle Road, Colombo 08, Sri Lanka. Tel : 4-515775, 2504266	4A, Hospital Road, Bus Stand, Jaffna.
---	--	--

புலாசிங்கம் புத்தகசாலை

புத்தக விநியோகஸ்தாயகங்கள், ஏற்றுமதி, இறக்குமதி செயல்பாடுகள், நூல் வெளியீட்டுப் பணிகள்

தலைமை :

இல. 202 செட்டியார் தெரு, கொழும்பு 11, இலங்கை.
தொ. போ. 2422321, தொ. நகல் 2337313, மின்னஞ்சல் : pbdho@sltnet.lk

கிளைகள் :

340, செட்டியார் தெரு, கொழும்பு 11, இலங்கை தொ.போ. 2395665	இல. 309 A-2/3, காமினிதி, கொழும்பு 08, இலங்கை தொ. போ. 4-515775, 2504266	இல. 4A, ஆஸ்பத்திரி வீதி, பஸ் நிழலையம், யாழ்ப்பாணம்.
--	--	--

புதிய வரவுகள்

புத்தகத்தின் பெயர்	எழுத்தாளர்	விலைமீடு/மீதப்படுகையாளர்	விலை
● ஆடுகொட்டி வந்தன	தெலிப்பவர்	புலாசிங்கம் புத்தகசாலை	400/-
● சைவசமய விருதுபண்டியங்கள்	மருகூர் சிவசிரிநாமம்	புலாசிங்கம் புத்தகசாலை	300/-
● கீழை ஒரு நாட்சுவியின் கதை	ஏ. சி. கர்ணாஜலத்தம்ப	சக்தி பதிப்பகம்	850/-
● உலகமலை சிந்தனை இனம்			
● பிரச்சினைகள் தீர்வுக்காய்	சி. சிவசிரிநாமம்	கிழக்குகாற்று வெளியீட்டுகை	300.50/-
● தேடல்களும்			
● மலையாளத்தின் அருளுணர்வு (கவிதைகள்)	பாவுகையிராமலிள்	சி. சி. மீதுய	200/-
● சக்திநாள் கண்ணாடி	கமலம்சென்சைவ	கிராமச்செய்யுள்	250/-
● கனடாவில் எம்.பி.எம். ஒன்று			
● நாடகங்களின் தொகுப்பு	சுனாபுரன்	புதிதான வெளியீடு	150/-
● பழை பழை கதைகள்	சே. விஜயம்	வி. ஜ. ஸ்ரீராம பதிப்பகம்	200/-
● அ. நாசர்வாழ்வு (வல்லி)			
● வரலாறு பாகம் - 5	சுனாபுரன் வெளியீடுகை	சுனாபுரன் வெளியீடுகை	350/-
● தம்பலகாயம் ஆதினேசன்			
● நாசர் திருந்தலை யாத்திரை	வே. கருணாதிரம்	-	800/-
● வெற்றியின் மந்திரம்	-	டைமண்டிபுக்ஸ்	500/-
● அழகத்தின் வையம்	-	பிழுவன் புக்ஸ்	350/-
● உலகத் திரை			
● வெள்ளையர் நாடாளு	யமல்குறு	-	2250/-
● வேலிநெரைத் துண்டும் வெள்ளம் நாட்சிராஜ்வு பற்றி	பயகம்		150/-

அவ்வாறேயும் தமிழ் இலக்கியக் கலைச் சங்கம் நடந்து
சர்வதேசத் தமிழ்ச் சங்கத்தைப் போடவழிச் சூன்யாள் பரிசீலிப்பற்ற அனைத்து

வெய்வநீ நிகரும் சொற்புலவர்
விசித்தி மயத்த நாடுவெனையு
நல்ல மணியாய் கதப்பனத்தின்
நாட்டி யங்கள் பரில்திறத்தால்,
வெய்வநீ கரிய உயர்யாப்பால்
விளங்கு பற்பல் பரவகையால்
கொல்லாந் பொருளாந் களையுட்டு
சென்றிமொழித் தமிழன் னான, வரற்கு!

கல்லும் மண்ணும் தெரன்றாமுன்
காலம் கணித மயத்ததோன்றி
நெய்வும் புல்வும் தோன்றாமுன்
சித்திவக் கோவை யாய்த்தோன்றி
விவ்வும் வரனந் தோன்றாமுன்
வித்தக ஞான மயத்ததோன்றி
கொல்லிட்டு ஞானக் களையேராங்கு
செய்யொழித் தமிழன் னைய, வரற்கு!

அகில உலக உயிர்த்தொல்லம்
அகர முதல ஒலியாகிப்
பகரும் பற்பல் மொழிக்கொல்லாம்
பழுதில் வாவணுத் தீரளாகி
நிகரில் கணக்காகத் தோவைக்குள்
நிலயாய் மயரும் வழக்கினாரும்
விதானகநாறி பாட்டாய்த் துவல்குழியள்
தண்டமிழ் அன்னை வரழியவே!

கடுகைத் துளைத்தேற கடம்புகட்டி
குறுகத் தரித்த குறையிற்றாய்
மடியில் ஒண்பாக் கவிக்கம்பன்
மருவி மகிழ்கத் தப்பலாய்
முடியைத் துறந்த வடிவின் ன்கோ
மொழிந்த முத்தமிழ்க் காப்பியமாய்ப்
படிக்குத் தோறும் களையுட்டு
புறந்தமிழ் அன்னை வரழியவே!

புலவர் ச. ஏ. ஆறுமுகம்

இவர் இந்தியாவின் உண்மையான மொழி
புலவர் ச. ஏ. ஆறுமுகம் அடுத்த
தலைப்பாகக் கிளக்கிப் போனார். இவரின்
இவரின் ஆசிரியரும் பரிசீலிப்பற்ற
பரிசீலிப்பற்ற ஆசிரியரும் பரிசீலிப்பற்ற
பரிசீலிப்பற்ற ஆசிரியரும் பரிசீலிப்பற்ற

புலவரின் ஆற்றி 1933 ஆம் ஆண்டு முடிபெற்றார். முடிபெறு
பெறுபெறு அண்ணா பரிசீலிப்பற்றில் 8 ஆண்டுகள் மார் தமிழ்
பெறுபெறு துணைநிலை இவருடைய களையுட்டு பரிசீலிப்பற்ற முடி
பெறுபெறு.

ஆசிரியர் பரிசீலிப்பற்ற பரிசீலிப்பற்ற ஆசிரியர் இவர்
பரிசீலிப்பற்ற பரிசீலிப்பற்ற பரிசீலிப்பற்ற பரிசீலிப்பற்ற
பரிசீலிப்பற்ற பரிசீலிப்பற்ற பரிசீலிப்பற்ற பரிசீலிப்பற்ற
பரிசீலிப்பற்ற பரிசீலிப்பற்ற பரிசீலிப்பற்ற பரிசீலிப்பற்ற
பரிசீலிப்பற்ற பரிசீலிப்பற்ற பரிசீலிப்பற்ற பரிசீலிப்பற்ற

இவர் இந்தியாவின் உண்மையான மொழி
புலவர் ச. ஏ. ஆறுமுகம் அடுத்த
தலைப்பாகக் கிளக்கிப் போனார். இவரின்
இவரின் ஆசிரியரும் பரிசீலிப்பற்ற
பரிசீலிப்பற்ற ஆசிரியரும் பரிசீலிப்பற்ற
பரிசீலிப்பற்ற ஆசிரியரும் பரிசீலிப்பற்ற

ஆசிரியர் பரிசீலிப்பற்ற பரிசீலிப்பற்ற ஆசிரியர் இவர்
பரிசீலிப்பற்ற பரிசீலிப்பற்ற பரிசீலிப்பற்ற பரிசீலிப்பற்ற
பரிசீலிப்பற்ற பரிசீலிப்பற்ற பரிசீலிப்பற்ற பரிசீலிப்பற்ற
பரிசீலிப்பற்ற பரிசீலிப்பற்ற பரிசீலிப்பற்ற பரிசீலிப்பற்ற
பரிசீலிப்பற்ற பரிசீலிப்பற்ற பரிசீலிப்பற்ற பரிசீலிப்பற்ற

இவ்வாய் நழுத்தால் முப்பத்து
விவரணென மொழியும் உயர்ச்சிறப்பால்
பெருவிரல் மூன்றை குன்றாமற்
பெட்டபுலா ன் காதல் அகப்பொருளாய்
வெய்வம் உலக வாழ்நெறியால்
வாழ்வியல் பொற்ற முறப்பொருளாய்ச்
கொல்லாந் பிரதாட்டாந் பொற்ற
சிந்தைமீழ் அன்னை வரழியவே!

பெருள் மொழிக் கவி, பர, ரத்தினாதிப்
புரட்சிப் 'பர' வேந்த தனுமதி
நன்னாயக கண்ண தரகலுமாய்
நற்றமிழ் தாட்டி கண்கலவாய்
பன்மொழிப் புலமைக் கீடுப்பிடமாய்ப்
பாரத நாட்டின் கவல்கரையாய்ச்
கொல்லாந் மேவு தமிழ் அயிற்றாகச்
சிந்தை மலத்துப் பொற்றாயவே!

எழுத்தின் தமிழ்லக்கியச் சடர்கள்

பேராசிரியர் கா. சுவாமிநாதன்

இந்த நூலில்
தொல்காப்பியர்
ஆங்கிலாட்சிக்
காலத்திலேயும் அந்நாட்
யிலேயும் எழுத்து இலக்கிய
உருவக்கருவியல்
கொள்கையிலும் முக்கிய
இடத்தைப் பெறுகின்ற
யினவரும் பதினொன்றாம்
புறநாள் அறிமுகமாய்வு
இடம் பெற்றுள்ளவை
ஆறுமுகநாவலர்,
சி.வை. தாமியாழ்வார்பிள்ளை,
சு. வயித்தியசம்பிள்ளை, சுவாமி விடுவாரத்தர்,
பாண்டுகவலி சி. சுவாமிநாதன், பேராசிரியர்
க. சுவாமிநாதன், பேராசிரியர் வி. செல்வநாயகம்,
ஊ. அரிகமலம் அடிசையார், பேராசிரியர்
ம. முறையடி உடையார், பேராசிரியர்
க. வித்தியானந்தன், பேராசிரியர் உ. வைணாயத்தி.

சு. வயித்தியசம்பிள்ளை, சுவாமி விடுவாரத்தர்,
பாண்டுகவலி சி. சுவாமிநாதன், பேராசிரியர்
க. சுவாமிநாதன், பேராசிரியர் வி. செல்வநாயகம்,
ஊ. அரிகமலம் அடிசையார், பேராசிரியர்
ம. முறையடி உடையார், பேராசிரியர்
க. வித்தியானந்தன், பேராசிரியர் உ. வைணாயத்தி.

ISBN 978-95-659-212-9 விலை ரூ.100 பக்கங்கள்: 330 + 349

இலங்கைப் பொருளாதாரத்தின்

அபிவிருத்திப் பிரச்சனைகள்

ஓர் அமைதி பின்பாடு

பேராசிரியர் என். பாண்டிசெட்டி

இலங்கையின் அபிவிருத்தி
தொடர்பான காலப்போட்டும்
பிரச்சனைகள் பற்றி ஆறாய்வு
14 கட்டுரைகளின் தொகுப்பு
இந்த நூலாகும். 'கிடைத்தால்'
ஞானிய வெளியீடுகளின்
வெண் வரிசை இக்கட்டுரைகள்
(2008) கிருத்தியமைய க்கப்பட்டு
நாள் ஹவுஸ்தில் இயிப்போது
வெண்வரிசை நூல்.
பொருளாதாரப் பாடம்கம்
பற்றியும் மாணவர்களுக்குத்
ஆகும் ஆர்வமும் உருவாகும்
உள்ளவர்களுக்குப் பயன்படுவ
வற்றிற்கும் உதவக்கூடுக
விருத்தி பின்பாடு இயிப்போல்
பாண்டிசெட்டி நூல்கள் நூல்.

ISBN 978-95-659-211-2 விலை ரூ.100 பக்கங்கள்: 331 + 380

கருத்தியல் என்னும் பன்முகம்

யுடனாயும் கருத்தியலும் பற்றிய கட்டுரைகள்

க. சுவாமிநாதன்

இந்த நூல்களின் மேலாதிக்கம்
பெற்ற சுவாமிநாதன் தம் மேலா
திக்கத்தை நியாயப்படுத்தவும்,
தம் நலன்மையைப் பெறுவதற்
குக் கருத்துக்களையும் மீட்டி
வைக்கவும் உறுவாகிய
கொள்கையான இத்தாலிய
கருத்தியல் (Ideology) பன்முக
சுவாமிநாதன் ஆறாய்வு.
கருத்தியல் அறிவாற்றத்தின்
தொடர்பானவை ஆகியவரும்
அற்ற குழுக்களான
மீட்டப்படுத்தி அமைப்பின் அறவு
சமத்துவமில்லையவை

நியாயப்படுத்தவும் கருத்தியல் மயன்படுத்தித்
யக்களின் அறிவணமில் பரிசீலிக்கப்படும் வயிற்
அருத்தியல் அவர்களின் குறிப்புகளற்றான சமத்துவமில்
பெற்றுத் தருகிறது.

இத்தாலிய கருத்தியல் மீட்டப்படுத்தித்
விருத்தியமைப்பான இலங்கைக் கருத்தியல் கரு
முறையில், பாண்டிசெட்டி ஆறாய்வு
தொடர்பானவை இத்தாலிய கருத்தியல் மீட்டப்படுத்தித்
கருத்தியல் மீட்டப்படுத்தித்

ISBN 978-95-659-241-2 விலை ரூ.100 பக்கங்கள்: 331 + 129

எழுத்து அறிஞர் ஆளுமைகள்

பேராசிரியர் ஆ. முத்துசாமிநாதன்

இந்த நூலும் நூற்றாய்வுகளில்
புகழ்பெற்ற வாழ்ந்து
பாண்டிசெட்டி நூல்கள்,
வித்துவான மீட்டப்படுத்தித்
பண்டிசெட்டி நூல்கள்,
பண்டிசெட்டி நூல்கள்,
பேராசிரியர் வித்தியானந்தன்
ஆகிய அறிஞர் ஆளுமைகள்
புத்தகங்கள் ஆளுமைகள்
கருத்தியல் மீட்டப்படுத்தித்
அமைப்பின் நூல்.

ISBN 978-95-659-249-8 விலை ரூ.100 பக்கங்கள்: 331 + 144

குமரன் புத்தக இலக்கம்

1000 க்கும் மேலான புத்தகங்களை உள்ளடக்கிய பன்முகம்
புத்தகங்களை உள்ளடக்கிய பன்முகம்

அகநாடு ஆறாய்வு அறிவியல்

வெள்ளைக்காரனுக்கு நேர்கோட்டில் நான்கு மீட்டர் தூரத்தில் நின்றார். அந்தக் கறுப்பு பிஸாசை கண் முன்னே நீட்டிய மாத்திரத்திலேயே இருதயம் நின்று போய்விடும் என்று தெரியும் விச்சியனுக்கு.

ஜெர்மானியன், உல்லாசப்பயணம் வந்த தாய்லாந்தில் மனைவியை கொன்று மாமிசம் வெட்டும் கத்தியால் காய்கறி வெட்டுவது போல அவளை துண்டு துண்டாக்கி கழிவுகள் அகற்றும் பாலிதீன் பைகளில் அடைத்து சவ்ரயா நதியின் கால்வாயில் போட்டவன். அவன் செய்த குற்றத்தின் தீவிரத்தில் பத்தில் ஒரு பங்குகூட இந்த தண்டனையில் அவன் அனுபவிக்கப்போவதில்லை. அதில் விச்சியனுக்கு வருத்தம் இருந்தது. கூனன் போல இன்னும் நாவு தோட்டாக்கள் அதிகமாய் செலவழிந்தால் அவர் வருந்தப்போவதில்லை.

“தாகமெடுக்கிறது” கொலைகாரன் யாசிக்கிறான்.

அந்த ஜெர்மானியன் போல்வே பெரிதான லோட்டாவில் குளிர்வித்த பழரசம் நிரப்பி சிப்பந்தி எடுத்துப்போவதையும் அவன் வாங்கி மிட்டு மிட்டு சப்தம் வரக் குடிப்பதையும் நிதானமாய் பார்த்தார். காத்திருந்தார். பழரசம் குருதியில் கலந்து ரத்த ஓட்டத்தை எளிதாக்கும். குண்டு துளைத்தவுடன் குருதி வேகமாய் வடியும். இருபது வருடம் பாடம்.

அவன் கைகள் பக்கவாட்டில் நீட்டிக்கப்பட்டு கட்டப்பட்டது. அந்த சிப்பந்தி கறுப்புத்துணி கொண்டு அவன் கண்களை கட்டுகிறார். கட்டும்போதே வெள்ளைக்காரன் உடம்பு நடுங்குகிறது. “கசாப்பு கடை கத்தியால் பொண்டாட்டியை அறுக்கும்போது அவள் உடம்புகூட இப்பிடித்தான் துடித்திருக்கும்” விச்சியன் மௌனமாய் அவனிடம் பேசினார். மரண தண்டனைக் கைதிகளிடம் உரையாட அவருக்கு அனுமதி இல்லாவிட்டாலும் விச்சியன் அவர்களோடு பேசுவார். மௌனமாய் அவரின் உடம்பு மொழியில், துப்பாக்கி பிடிக்கும் அலட்சிய தோரணையில், அவர்களில் கடைசி நிமிடங்களில் அவர்களுக்கு கூடுதலாய் அளிக்கும் சொற்ப நேர சலுகையில் விச்சியன் பேசும் மொழி அவர்களுக்கு மட்டும் உரக்க ஒலிக்கும்.

“...தண்டனை நிறைவேற்றப்படும் முன் நீங்கள் பிரார்த்தித்துக்கொள்ளலாம். இரண்டு நிமிடங்கள் அவகாசம்” சார்ஜெண்ட் விச்சியன் கடவுளின் தோரணையில் சொல்கிறார். அவர்கள் மீதான தன் தீர்ப்பு போல, அந்த தீர்ப்பை நிறைவேற்ற கிடைத்த பர்த்யேக உரிமையாய் அந்த வார்த்தைகள் அவருள் எழுப்பும் அளவிடமுடியாத கிளர்ச்சி அவைகளை மௌமாய் அனுபவித்தவராய் நின்றார். ஒவ்வொரு முறை சொல்லும்போது மேலோங்கும் அந்த உணர்வு அவரை ஆட்கொண்டு விடும். அந்த நிமிடம் விச்சியனின் தனிப்பட்ட சாமராஜ்யம். கொலைகாரர்களுக்கும் அயோக்கியர் களுக்கும் அவர்கள் வாழ்க்கையின் மதிப்பீட்டாய் தண்டனையை நிறைவேற்றும் வாய்ப்பு, அவரின் சராசரி வாழ்வில் அவ்வப்போது தொட்டுச் செல்லும் உச்சம். தவிப்பும், துடிப்பும் இனம் தெரியாத நிறைவுமாய் விதவிதமாய் கொந்தளிக்கும் உணர்ச்சிகள் ஏற்படுத்தும் மனச்சலனத்தை கொஞ்சம் கொஞ்சமாய் ஆட்கொண்டிருந்தார். எவ்வளவோ முறை சொன்ன வாக்கியம். சொல்லும் ஒவ்வொரு முறையும் படபடப்பு எழுந்து அடங்கும்.

விச்சியன் துப்பாக்கியை அவனுக்கு நேரே தூக்கிப்பிடித்தார்.

கொல்ல வேண்டிய ஆணை பகல் உணவு உண்டபிறகு வரும். மாலை நேரமாய் தண்டனை நிறைவேற்றுவது எழுதப்படாத விதியாய் சிறைச் சாலையில் ஆண்டாண்டுகாலமாய் அமுலுக்கு இருக்கிறது. ஒரு மணி

நேரத்தில் துப்பாக்கியை சரி பார்த்து, தோட்டாக்கள் அடைத்து, தயாராகும் நேரத்தில் கொலையாளியைப் பார்க்கும் ஆர்வம் மட்டும் மிஞ்சியிருக்கும். கடைசி ஆசைகளை நிறைவேற்றி பலிக்கடாவாய் நிற்கவைத்திருக்கும் கொலைகாரர்கள் முன்னால் நின்று அவர்கள் செய்த கீழமைகள் மட்டும் மனதில் ஆக்ரமித்திருக்க மாப்பை பார்த்து சுடும் வேலையின் நெருடல் பழகிவிட்டது.

பழகுவதற்கு முன் விச்சியன் நிறைய தூக்கமிழந்திருக்கிறார். தோட்டாக்கள் துளைக்கும் உடம்பிலிருந்து வெளிப்படும் ரத்தம் பீச்சும், பிய்ந்து சிதறும் கதைப் பிண்டங்களும் பின்னிரவில் தூரத்தியது கொஞ்ச நாட்கள் தான். பிணைக்கப்பட்டு நிற்பவர்களின் குற்றப் பின்னணி தெரிந்துகொண்டு ஆகவாசம் பெறத்துவங்குவதற்கு முன் தயங்கிய நாட்கள். வருடக் கணக்கில் கொன்று குவித்து உணர்வில் கலந்துவிட்ட கடமை.

அரசாங்கத்துக்கு எதிராக சதி செய்த குற்றத்துக்காக ஒரே நாளில் ஐந்து பேரை கொல்ல வேண்டிய உத்தரவு வந்த அன்றும் போதை மருந்து கடத்தலுக்காக அழகையினூடே அந்தப் பெண் மணியை சுட்டுக்கொல்ல வேண்டியிருந்த போதும் தளர்ந்த கையுள் தவிக்கிற மனமாய் தடுமாறியது என்றாவது ஒருநாள் தான் நிகழ்ந்திருக்கிறது.

பிரார்த்தனை முடிந்துவிட்டது என்கிற மாதிரி துப்பாக்கி செயல்படுவதற்காக லாட்ச்சை மாட்டுவது அந்த அறை முழுவதும் எதிரொலிக்கிறது. விச்சியன் கிளர்ந்து போய் வெள்ளைக்காரனைப் பார்த்தார். தண்டனை கைதிகளின் இறுதிக்கணங்கள் சாவின் குரூரம் அப்பிய உணர்வோடு வச்சீரமானவை திரும்பத் திரும்ப பார்த்து பழகி அசாதாரணமாக ஈர்ப்பு அனுபவம் கொண்டவை. அந்த நிலையிலேயே கொஞ்சம் நீட்டித்து மரணத்தின் கைப்பிடிக்குள் வைத்திருந்தது அழவைக்கத் தூண்டும் கவர்ச்சிகரமான கட்டம். கதறும் அந்த மனிதப்பேய்களின் உயிரை ஊசலாட வைக்கும் அந்த நிமிடம் விச்சியன் எதிர்பார்க்கும் ஒன்று.

“ஐயோ கடவுளே” .... நடுங்கியபடி வெள்ளைக்காரன் கதறுகிறான்.

சிலர் அழுவார்கள். சிலர் அழுத்தமான மௌனத்தோடு உடம்பு பதற நிற்பார்கள். சிலர் மன்னிப்பு கோரி யாசிப்பார்கள். விச்சியன்தான் தண்டனை தருபவர் போல. சட்டம்தான் கொல்கிறது தான் வெறும் கருவி என்பதை மறந்து ஆயுதம் ஏந்திய தன்னிடம் கதறுவதை மனதின் மூலையில் ரசித்து ஒதுக்கியிருக்கிறார். வெறும் கருவியாய்தான் இருந்தவர். சட்டம் நீட்டிய திக்கில் குற்றவாளிகளை சம்ஹாரம் செய்யும் மனிதக் கருவி. மெல்ல மெல்ல கோபமும் தாபமும் வேட்கையுமாய் புரண்டு எழும் மனம் இயந்திரத் தன்மையை விஞ்சி நின்றுவிட்டது. துப்பாக்கி அவர் கை விரல்களில் இயங்கும் கருவியாக இருந்து உடலோடு ஒட்டிப் போன அங்கமாய் மனத்தளவில் நீண்டுவிட்டது.

பக்கவாட்டில் நின்றுகொண்டிருக்கும் அதிகாரி தன் சிவப்பு கொடியை உயர்த்தி சமிக்கை காண்பித்துவிட்டார்.

விச்சியன் பரவசமாய் அவனை பார்த்துக் கொண்டிருக்க மணித்துளிகள் கரைகின்றன. அங்கே காலங்கடத்தக்கூடாது. மரணதண்டனை கைதிகள் சாவு பயத்தில் நீட்டிக்கக் கூடாது என்று கருணை காட்டும் சட்டம். மெல் தளத்திலிருந்து பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் மேலதிகாரி கொஞ்சம் காலதாமதம் ஆனாலும் கோபிப்பார். விச்சியனுக்கு அவர் அனுமதிக்கும் நேர அளவு தெரியும்.

இருந்தார். மெல்லியதாய் வீசிய காற்றில் மாத்திலிருந்து விடுபட்ட காய்ந்த சருகுகள் காற்றில் மிதந்து வந்து தரையில் விழுந்தன. காற்று சற்று பலமானதில் தரையில் சுழலும் சருகுகள் மெல்லிய சப்தமெழுப்பின. மரங்கள் மறுபடி அமைதியடைந்தன. விச்சியன் அந்த மொனனத்தில் படபடப்பை அடக்கியவாறு அமர்ந்திருந்தார்.

காவல் துறையிலிருந்து வார்டன் வேலையில் ஆரம்பித்த சிறைச்சாலை தொடர்பு. கொஞ்சம்போல் சம்பளம் உயர்த்தி மரணதண்டனை நிறைவேற்றும் மனோஜுக்கு உதவியாளனாய் பதவி உயர்வு வந்ததில் தொடர்ந்த வாழ்க்கை. சார்ஜெண்ட் மனோஜ் பணி ஓய்ந்ததும் வந்த கடமை. கணிசமான சம்பள உயர்வும் ஒரு உதவியாளனும் பிரத்தியேக துப்பாக்கிகளுமாய் பிடுக்காக தொடர்ந்த வேலை. கை நடுக்கமெடுத்த ஆரம்ப தண்டனைகளுக்குப் பிறகு எண்ணிக்கை ஏராளமாய் உயர்ந்து சிறைக்கைதினை நடமாடும் சவங்களாய் பார்க்கும் பக்குவம் வந்து சேர்ந்த அனுபவம்.

“டீவீட்டீவீட்” என்று பறவை அவரை கலைத்தது.

ஓங்கிவளர்ந்த மரங்களுக்கு இடையே கண்களுக்குத் தெரியாமல் அமர்ந்து அந்த இறப்பை சிறை யூரா அறிவிப்பது போல கதறியது பறவை. மரங்களுக்கு ஊடே உற்றுப்பார்த்தும் புலப்படாத பறவை. அந்த தொடர் சப்தம் அவரை சலனப் படுத்தியது. சப்தம் வந்த திசையில் சின்ன கல்லை விட்டெறிந்தார். அடர்ந்த இலைகளை ஊடுருவி கல் சீறிப்பாய்ந்த சப்தத்தோடு பறவை படபடவென்று சிறகடித்து பறக்கும் ஓசைக்குப் பிறகு மரம் மறுபடி மெளனமானது.

கூரான இரும்புக்கம்பிகள் பதித்த சுற்றுப்புற சுவரை சற்று ஓடிடனாற்போல உள்ளேயிருக்கும் ஆறாயிரத்துக்கும் அதிகமான குற்றவாளிகளின் பிரக்கை இல்லாத அமைதியில் இயங்கும் நகரத்தை எட்டிப்பார்த்தபடி நிற்கும் நெடிதுயர்ந்த மரங்கள். அவைகளைத் தாண்டி துப்பாக்கி வெடிக்கும் முடக்கப்பட்ட சப்தம் வெளியே கேட்காது.

விச்சியன் கண்முடிய மொனனத்தில் தொடர்ந்தார்

கள்ளென்று ஜன்னல் வழியே படர்ந்த வெய்யிலின் இளஞ்சூட்டில் விழிப்பு தட்டியது. தலை வலித்தது. இரவு மூன்று வரை குடியும் பாட்டுமாய் கழிந்த இரவின் எச்சம். வெள்ளைக்காரன் முகம் மறுபடி கண் முன்னால் நின்றது. உடம்பெல்லாம் பச்சை குத்திய ஆறடி ஜெர்மானியன். கொஞ்ச நாள் நினைவில் கூட வரும். பிறகு மறந்து போகும். அடுத்த கொலையாளி வரும்வரை. எவ்வளவு முகங்கள் நியாயகம் இருக்கும்? யோசித்துப்பார்த்தார்.

முதல் தண்டனை மறக்கவில்லை. மறக்காது. நைஜீரியாக்காரன். போதைமருந்து கடத்தி அகப்பட்டவன். தன்னைவிட இருபது வயது மூத்தனை கொல்லவேண்டிய தடுமாற்றம் நிறைந்த கை நடுக்கமெடுத்த முதல் தண்டனை. அவன் கேட்டு வாங்கி வாங்கி தண்ணீர் குடித்ததும், சுடும்புன் அனுமதி வாங்கி இரண்டு சிகரெட்டு புகைத்தது மறக்கவில்லை. சார்ஜெண்ட் ப்ரமோத் அருகிலேயே நின்றிருந்தார். அவரின் கையில் ஒரு துப்பாக்கியோடு விச்சியன் சுடத்துவங்கும் முன் அவரின் வலுவான கையால் தோளை அழுத்தி தெம்பூட்டியது மறக்கவில்லை.

அவனை கட்ட துப்பாக்கி நியாயகம் இருக்கிறது ஜெர்மானிய ப்ளாக்குள். விச்சியனின் மன பாரத்துக்கு நிகராய் கையின் கனத்த கருவி, பிறகு ப்ரெம்னர் ஆட்டோமேட்டிக் தொழில்நுட்பகை கொன்றதற்காக கொணர்ந்து நிறுத்தப்பட்ட மோட்டார் சைக்கிள் மொட்டைத்தலையனில் ஆரம்பித்து கொஞ்ச வருடங்கள் துணை வந்த, விச்சியனுக்கு

அவ்வளவாய் பிடிக்காத ஆயுதம், அதன் பிறகு இஸ்ரேலிய யூசி துப்பாக்கி கை ஓட்டிய குழந்தை மாதிரி விச்சியன் துணையில் நிறைய பேரை கொன்றிருக்கிறது.

சார்ஜெண்ட் ப்ரமோத் கூட நின்றது அதற்குப்பின் தொடர்ந்த சில ஆரம்பகால தண்டனைகளுக்குத்தான். விசையை இயக்க இயக்க சந்தேகங்கள் விலகிவிட்டன விச்சியனுக்கு, தண்டனை வழி சமுதாயத்தை சீர்படுத்தும் சட்டம் சொல்வது சரியாகத்தானிருக்கும் என்ற நம்பிக்கையில், அது போதித்த நியாய உணர்வு மனதில் வேரூன்றிப்போன இருபது வருடங்களில் இப்போதெல்லாம் அந்த கேள்வி எழுவதில்லை.

நூற்றுக்கணக்காக கட்டுத் தீர்த்து தலை சரிகிற சடவங்களில் சில மனதை ஆக்கிரமித்துக் கொள்கின்றன. முகமெல்லாம் தழும்பாய் ரத்தச் சிவப்பு கண்களாய் இரண்டு போலீஸ்காரர்களை கொன்ற கறுப்பன், கள்ளக்காதலிக்காக மனைவியை தீ வைத்துக்கொன்ற வழக்கைத்தலையன், சிகிச்சைக்கு வந்த பெண்களை வசியம் செய்த சலனமில்லாத மருத்துவன், மனைவியை தண்டிக்க அவள் குழந்தைகளுக்கு விஷம் வைத்தவன்... வருடங்கள் ஓடி ரத்தம் தேய்ந்த நிறைய உடல்களை பார்த்தும் பாபச் செயல்களால் நிறைந்திருக்கும் உலகத்தின் சில முகங்கள் மறப்பதில்லை. சிறைக்கு வெளியே பரந்த உலகத்தில் சிதறிக்கிடக்கிற ஏராள மனித முகங்களிடையே புலப்படாத முகங்கள், கண்களை மூடி யோசிக்கிற போது வரிசையாக நகருகிற முகங்கள்.

“எழுந்துரு. மணி ஓம்பது... சோம்பேறி அப்பா”

மழலையும் மென்மையான ஸ்பரிசமுமாய் கன்னத்தில் அடித்து எழும்புகிற சின்னக் கையை பற்றி படுக்கைக்குள் இழுக்கிறபோது உற்சாகமாய் உலகம் உருமாறுகிறது. உயிர் பறிப்பவர்களும் உடலாசை கொண்டவர்களையும் துப்பாக்கியால் சுடும் நினைவு தூரத்தாமல் தூரிதமாய் சந்தோஷ நினைவில் தடம்புரண்டது காலை. இன்றைக்கு விடுமுறை அலுவல் இல்லை. அயோக்கியர்களை கண்களுக்குள் பார்க்கும் துப்பாக்கியம் இல்லாத நிம்மதியான நாள்.

மொம்மை துப்பாக்கியம் சப்தமுமாய் மேலே வந்து விழுகிறது இன்னொரு கமை. குழந்தைகளோடு படுக்கையில் குல்தி சண்டையோட்டுக்கொண்டு நாள் முழுக்க கழிக்கலாம் போல இருக்கிறது. தலையணை ஆயுதமாய் சண்டையோட்டு குத்திக்கொண்டு படுக்கையில் புரளும்போது கொலைகாரர்கள் முற்றிலுமாய் மறைந்துபோய் மகிழ்ச்சியாய் இருக்கிறது உலகம்.

“இதோபார் புது துப்பாக்கியம்...” விசையை அழுத்தினால் ஒளிச்சிதறலுடன் படபட வென்று சப்தம் எழும்புகிறது. விச்சியன் சுடப்பட்ட தண்டனைக் கைதி மாதிரி நடிக்கிறார். குண்டுகள் உடம்பில் பட துடிக்கும் கைதிகளின் நியாயகத்தில் உடல் குலுங்க நடிக்கிறார். கைதியாக, தன்னை அவர்கள் இடத்தில் பொருத்திப் பார்க்கும் இச்சை ஆட்கொண்டு நடிக்க, துப்பாக்கி தொடர்ந்து சப்தித்தது

“போறும்டா... நாள் செத்துப் போயிட்டேன் பாரு... வெளியே போய் விளையாடு போ... சைனாகாரன் கடைக்கு போய் என் சிகரெட்டு வாங்கி வா போ... இந்தா காக ... உன் தங்கச்சியையும் சுட்டி போ...”

“புள்ளங்களை தனியா அனுப்பாதிங்க... நாள் வரேன் இருங்கடா” அடுக்களை குரல் எதிரொலிக்கிறது.

“போகட்டும் விடு... என்ன பயம்...? நீங்க போங்கடா...”

தண்டிக்கிற தகுதியோடு வாழ்ந்த வாழ்க்கையில் சிறைக்கு வெளியே தட்டுப்படுகிற உலகம் அவ்வளவு அபாயகரமாய் தோன்றியதில்லை. தண்டனைகளும் அதன்

தீவிரங்களும் அச்சுறுத்தும் பயத்தில் சீராக நடக்கும் சமூகம் அவர் இருபத்து ஐந்து வருடங்களாய் பரிசீலயப்பட்டது. தடம் மாறி போகாத, சிவப்பு விளக்குக்கு பயந்து அவசரமாய் நிற்கும் வாக்கங்கள், டிக்கெட்டு வாங்க வரிசையில் நிற்கும் ஜனங்கள், போலீஸ்காரனின் வல்தி கண்ணை நிரப்ப தடுப்புக்கு மேலே மீறாத கூட்டம். இடுப்பில் பதவிசாய் மடங்கியிருக்கும் துப்பாக்கி கவனத்தில் மண்டியிடும் குற்றவாளிகள் ஒரு கோட்டாட்டுக்கு உட்பட்டு ஒழுங்கு பேணும் முறை. கண்ணுக்குத் தெரியாமல் காற்றில் மறைந்து சொடுக்கும் சாட்டையாய் அவ்வப்போது தாக்கும் ஆயுதம். தண்டனை பயம். சமூகத்தில் நிம்மதியை நிலைநிறுத்தும் இறைவன். தனக்கு அதில் ஒரு பங்கு இருக்கிற பெருமையில் உயிர் பறிக்கும் தொழிலில் உறுத்தல் இருந்ததில்லை.

செய்தித்தானை பிரித்ததும் வீட்டுச் சூழலின் நிம்மதி கொஞ்சம் போல் கலைகிறது. பிடிபட்ட போதைப் பொருட்களுக்கு மத்தியில் பாகிஸ்தானியன் கைக்குட்டையால் முகத்தை மறைத்தபடி நிற்கிறான். அவர் பரிசீலயப்பட்ட உலகம் மறுபடி விரைகிறது. அவன் முகத்தைப் பார்க்கவேண்டும் போல ஆர்வமெழுகிறது விச்சயனுக்கு, ஒன்றிரண்டு மாதங்கள் நிகழலாம். கைக்குட்டை விலகி நிறைமுகத்தோடு தன் முன்னே அவன் நிற்கவைக்கப்படலாம். துண்டுகள் துளைக்க இறக்கப்போகிறவனாய் பத்திரிகையில் முடங்கியிருந்த அவன் முகம் மனதில் விரிகிறது. இவர்களில் ஒருவனை நேற்று பூமியின் பாரத்திலிருந்து விடுவித்த பெருமிதம் மறுபடி மனதில் வந்து போனது.

அன்றைக்கு விடுமுறை, மதியத்துக்கு மீன் குழம்பும் சோறும் வறுத்த பன்றியுமாய் சாப்பிட்டு குழந்தைகளோடு குழந்தைகளாய் விளையாடியவிட்டு சாயந்தரமாய் பூங்காவிலோ ராட்சத அங்காடிகளிலிலோ பொழுதைக் கழித்துவிட்டு வீட்டுக்கு வந்து கதை சொல்லி தூங்கிப்போகும் நிறைவான நாள். அடுத்த நாள் கொலைகாரர்களை சந்திக்கும் முன் சட்டம் தரும் ஓய்வு.

சிகரெட்டு வரும்முன் இன்னொரு முறை கண்ணையரணும் போல இருந்தது விச்சயனுக்கு.

தண்டனை பயத்தை மீறி தவறுகள் நடந்தபடி நகர்ந்த நாட்களில் சிறைச்சாலைக்குள் வந்து சேரும் களங்கங்கள் குறையாமல் தொடர்ந்தன. ஒருவனை குறைத்துவிட்டு ஓய்ந்தால் இன்னொருவன் அவனிடத்தை ஆக்ரமிக்கும் ஆயாசமான வாழ்க்கை நீண்டது. தோட்டாக்கள் சிதறடித்து இருதயம் ஓய்ந்து போகும் அதே கணத்தில் வேறு எங்கேயோ மூர்க்கத்துடன் இன்னொரு தவறு நிகழ்ந்து கொண்டிருக்க விச்சயன் இயங்கிக்கொண்டிருந்தார்.

ரத்தமும் ஓலமும் குற்றவாளிகளின் உயிர் உதிர்ந்த சடவங்களூமாய் நகர்ந்த நாட்களின் இறுதியில் அடுத்த மரணதண்டனைக்கு எதிர்பார்த்துக் காத்திருந்த இடை வெளியில்தான் அந்த அறிவிப்பு வந்தது. நேர்கோட்டில் துரிதமாய் பயணித்திருந்த வாழ்க்கையை நிறுத்தி வைத்த சிவப்பு விளக்கு மாதிரி. அவரை நிலை குலையச் செய்த அறிவிப்பு.

அவ்வப்போது வரும் பெரிய அதிகாரி வந்தநாள். விச்சயனுக்கு அழைப்பு வந்து குழுமியிருந்த அறைக்குள் நுழைந்த போது தட்டுப்பட்ட நெருடலான சூழல், அவர்கள் விச்சயனை அமர்த்தி பேச ஆரம்பித்ததும் இன்னும் ஆழமாய் உள்ளிறங்கியது. இயந்திரத்துப்பாக்கியாய் வார்த்தைகளை கக்கிவிட்டு வெளியேறும்பவ் அன்றைக்கு நிதானமாய் பேசினார். விச்சயனின் உடல்நலம் விசாரித்தார். காலை

எழுந்து இன்னும் ஒரு மணி ஓடுகிறியா.. மையன் எந்த பள்ளி என்று விச்சயனை பேச வைத்துவிட்டு வெற்றாய் கவனிக்கின்ற அதிகாரி. என்னமோ தப்பு என்று அவர்கள் காத்திருந்த நிலையில் மனதுக்குள் உரக்க ஓலித்தது.

மேலதிகாரி தயக்கமாய்த் தான் சொன்னார். அரசு முத்திரையும் அச்சடித்த காகிதமும்மாய் மேஜை மேல் விரித்துவைத்து அவர் பேசத்துவங்குகையில் பின்னால் என்னமோ பெரிய சங்கதி இருந்தது தெரியும் விச்சயனுக்கு.

“மரணதண்டனை நிறைவேற்றும் உத்தியில் மாற்றம் கோரி உத்தரவு வந்திருக்கிறது சார்ஜெண்ட் இனி துப்பாக்கியால் சுட வேண்டாம் என்று உத்தரவு. அந்த முறையை அரசாங்கம் வாஸ் வாங்கப்போகிறதாம்” முறையிடுகிற மாதிரி அதிகாரி சொல்கிறார்.

நம்ப இயலாமல் விச்சயன் அதிர்ச்சியுடன் அவரைப் பார்த்தார்.

“ஊசி.. விஷ ஊசி.. குண்டு துளைக்கமால், ரத்தம் சிதறாமல் மென்மையான இறப்பு. பெளலன், பொட்டாசியம் க்ளோரைட் கலந்த கலவை, வியாதிக்கு ஊசி போடுகிறமாதிரி சாகரவனுக்கு வலியே தெரியாது. பெண்டதால் குடுத்தவுடனே ஆள் மயக்க நிலைக்கு போயிருவான். பெளலன் நுரையீரலை நிறுத்திடும். போட்டாசியம் க்ளோரைட் இருதயத்துக்கு நீங்க துப்பாக்கியால் இருதயத்தை நிறுத்திய மாதிரித்தான். இந்த ரசாயனம் ஹார்டை நிறுத்திரும். தூக்கத்துல சாகிறமாதிரி பத்து நிமிஷத்துல காரியம் முடிஞ்சிடும். இவ்வளவு ஆர்ப்பாட்டம் தேவையில்லை. இந்த ரத்தக்களரி வேண்டாம்”.

“ஆனால் சார்.. ஏன் இந்த முறையில் என்ன கோளாறு? எவனாவது உயிர் பிழைத்திருக்கிறானா.”

“சார்ஜெண்ட், துப்பாக்கியால் சுடுவது அநேகமாய் எல்லா நாட்டிலும் வழக்கொழிந்து போய்விட்டது. நாமும் வருஷக்கணக்காய் தொடரும் வழக்கத்தில் இதை செய்துகொண்டிருக்கிறோம். வெளியுலகத்தில் இது பற்றி தெரியாததால் இந்தனை நாள் பிரச்சனை இல்லை. இப்போதெல்லாம் உலகம் எல்லையற்ற தாகிவிட்டது சார்ஜெண்ட். எந்த நாட்டிலும் எந்த முறையையும் கேள்வி கேட்டுக்கும் சுதந்திரம் வந்துவிட்டது. பிபிசி யில் ஒரு டாக்குமெண்டரி வந்து உலகம் பூரா பார்த்துவிட்டார்கள். பிரதமரின் வெளிநாட்டு விஜயத்தின்போது இதுபற்றி விசாரிக்கிறார்கள் இது ரொம்ப மிருகத்தனமானதென்று அம்மென்ஸ்டி இண்டர்நேஷனல் மூலமாய் ரொம்ப நாளாய் அரசாங்கத்துக்கு ஏக பிரஷர். அதுதான் மாற்றியாக வேண்டும் என்று உத்தரவு வந்திருக்கிறது”.

விச்சயன் எதிர்த்து பேசத் திராணியில்லாமல் ஆச்சரியமான பார்மையுடன் நின்றார். “தண்டனை மட்டுமா குற்றங்களை தடுக்கிறது? தண்டனையின் தீவிரமும் இல்லையா? மிருகத்தனத்துடன் நடந்து கொள்ளும் கொலைகாரர்களுக்கு ஏன் மனிதாபிமானத்துடன் தண்டனை தரவேண்டும்..”

“தண்டனை முறையும் குற்றத்துக்கு நிகராய் கொடுமாய் இருக்கவேண்டிய அவசியமில்லையே சார்ஜெண்ட்”

பலம் முழுவதும் போன உணர்வில் தளர்ந்து போனார். “இந்த வார இறுதியில் மரணதண்டனைக்கு பிறகு அடுத்த மாதத்திலிருந்து ஊசி... ஒரு மருத்துவரை நியமித்திருக்கிறார்கள். அவருக்கு உதவியாளர்கள் இரண்டு பேர் அரை மணி காத்திருந்து ஆளை பரிசோத்து இறந்ததை ஊர்ஜிதம் செய்துவிடுவார்கள். பொட்டியில் போட்டு மார்சுவர்களுக்கு அனுப்பிடுவார்கள். ரகனையே இல்லை, நீங்கள்

ஊசி தருவதை மேற்பார்வை பார்த்தால் போதும்”

அவருக்குள் முறுக்கிக்கிடந்த ஆளுமை மெல்லத் தளர்ந்தது.

மேற்பார்வை பார்ப்பதா? எதை? என் அதிகாரம் பறிக்கப்பட்டு உருக்கி சின்னக் குழாயில் அடைத்து கொலைகாரர்களின் உடம்பில் வலிக்கமால் ஏற்றுவதை மேற்பார்வை பார்க்க என்ன இருக்கிறது. இரும்பு ஊசிகளாய் குண்டுகள் தாக்கப்போகும் பயத்தில் அவர்கள் கடவுளை கூப்பிடுவதும், கருணைக்காக யாசிப்பதும், கண்கலங்கி வருந்துவதும் இனி கிடையாது அந்தக் கொலைகாரர்களை அமுரவைத்து வலிக்கமால் ஊசி ஏற்றும் போது அவன் என்னைப் பார்த்து ஏளனமாய் சிரிக்கலாம். நோகாது விச்சியன் மேலதிகாரியை கேட்கமுடியாமல் நின்றார்.

அந்த மருத்துவா சிரிஞ்சில் மருந்து ஏற்றி வைத்திருக்க விச்சியன் “நீங்கள் பிராத்தித்துக் கொள்ளலாம் என்கிறார். முகமொல்லாம் தழும்பாய் மஞ்சள் படர்ந்த பற்களில் கறுப்பாய் விகார இடைவெளி தெரிய சிரித்து “போடாம்மயிரு” என்கிறான் அந்தக் கொலைக்காரன்.

“உங்கள் ஸ்வாஷ்டம் சொல்லிவிடுங்கள் சார்ஜெண்ட், உத்தரவு வார இறுதியில் வரும்”

மேலதிகாரி சொல்வது எங்கோ கேட்கிறது.

வார இறுதியில் தண்டனைக்குப் பிறகு தண்டை முறை மாறப்போவது குறித்த அரசாங்க உத்தரவு வந்தது. அவமானப்பட்டு ஒடுங்கிப்போனது போல மூலையில் கிடந்த அலுவலக நோட்டீஸ் போர்டின் மூலையில் ஒட்டிக்கிடந்து செய்தித்தாள்களில் ஒரு மூலையில் வந்த அறிவிப்பை நிறைய பேர் பார்க்கவில்லை. யாரும் பெரிதாக அலட்டிக்கொள்ளாதது விச்சியனுக்கு ஏமாற்றமாய் இருந்தது. மரண தண்டனை விதிக்கப்பட்ட முறையீடு, கருணை மனு என்று சாலை ஒத்திப்போட்டுக்கொண்டுவரும் சிறைச் சாலையின் தனி வளாகத்திலிருக்கும் எண்ணூறுக்கும் அதிகமான மரணதண்டனை கைதிகளுக்கு தெரியவந்திருக்கலாம் வளாகத்தில் உலவும் போது தென்படும்போது அவர்கள் கண்களில் ஒரு விரோதமான பார்வையை உருவாக்கும் அந்த உணர்வு இனி இல்லாது போகலாம்.

கைகள் பிணைக்கப்பட்டு கண்கள் கட்டப்பட்டு அவன் நிற்கிறான்.

இனி இந்த இடம் தேவையில்லை. திறந்த வெளியாய் சாரளத்தில் கம்பிகளோடு மாடியில் நின்று மேலதிகாரி பார்க்கும் இடம் இனி வேண்டாம். கொலைக்காரர்களை பிணைக்கும் தூணும் பின்னே நீளும் சவக்கிடங்கும் இடிக்கப்பட்டு விடும். பூஞ்செட்டிகள் வைத்து சின்ன தோட்டம் போலவோ இல்லை அலுவலகக் காகிதங்கள் வைக்கப்படும் கிடங்காகவோ உருமாறிவிடும். பிணங்கலிருந்து தெறித்த ரத்தத்தையும் சதைத்துளிகளையும் கழுவி விடத் தேவையில்லை. கொலைகாரர்களின் நாற்றம் போய் பூக்கள் நறுமணம் சூழலாம். நான் சின்ன பூவாளியும் இந்த இடத்தில் வைக்கப்பட்டிருக்கும் பூந்தொட்டி களுக்குள் நீ ஊற்றலாம்.

விச்சியன் துப்பாக்கியை எடுத்து வைத்துக் கொள்கிறார். யூசியை இனி இயங்க வேண்டியதில்லை. என் உடம்பிலிருந்து பிடித்து எடுத்து உறுப்பாய் அதை அங்கம் அங்கமாய் கழற்றி அலுவலகப் பெட்டியில் வைத்துவிடுவார்கள். வெறும் காட்சிப்பொருளாய் முடங்கிப்போய்விடும்.

“கனவான்களே இது உலகமெங்கும் எல்லா ராணுவமும் போலீசும் பயன்படத்தும் இல்ரேலிய யூசி துப்பாக்கி மைக்ரோ யூசி மாடல் 19 மிமீட்டர் காலிபர், இதன் வயிற்றில் இருபது

தோட்டக்கள் அடக்கி வைக்கலாம். முன்னூறு அடி எட்டும் ரேஞ்சு ஒப்பன் போல்ட் பத்து வருடங்களாக தாய்லாந்தில் மரண தண்டனை கைதிகளை கொல்ல உபயோகிக்கப்பட்ட ஆயுதம்”.

அந்த பணியாளர் சிறைச்சாலையை சுற்றிப்பார்க்கவரும் பார்வையாளர்களுக்கு கண்ணாடிப் பெட்டிக்குள் இருக்கும் துப்பாக்கியை பற்றி விவரிக்கிறார்.

அடத்த கண்ணாடிப் பெட்டிக்குள் விச்சியன் விறைப்பாய் நிற்கிறார்.

“டேவிட்.. நீங்கள் பிரார்த்தித்துக்கொள்ளலாம்”

வழக்கமான நிதானம் இல்லாமல் அவசரகதியில் சொல்கிறார். இப்படி சொல்வது இது இறுதி முறையாய் இருக்கும் என்கிற நினைப்பு உந்த வார்த்தைகள் படபடப்பாய் கொட்டுகின்றன.

விடைப்பாண மார்பும் நேராக பார்க்கும் பார்வையுமாய் அவன் தனக்கு பிரார்த்தனை தேவையில்லை என்கிற தொனியில் விறைப்பாக நின்றிருந்தான்.

அந்த உடம்பு மொழி அவரை கலைத்தது. சாவுக்கு பயப்பாடாவனா இல்லை வெளியில் விறைப்பு காட்டி உள்ளூணுள் நடுங்குகிறவனா? அவனை இன்னொரு முறை பார்க்கவேண்டும் போல இருக்கிறது. அவன் கண்களில் மரண பயத்தை உயிருக்கும் கொஞ்சம் தவிப்பை... துப்பாக்கி முனையிலாவது செய்த கொடுமைக்கு வருந்துகிறானா என்று தெரிய வேண்டும். அவன் அழுகிறானா என்று பார்க்க வேண்டும் விச்சியன் மெல்ல நடந்துபோய் அவன் கண்கட்டை அவிழ்க்கிறார்.

கண்கட்டு அவிழ்த்த நிலையில் அவன் கண்கள் இன்னும் ரத்தம் தெறிக்கும் சிவப்போடு கோரமாய் தெரிகிறது. விச்சியன் அவன் கண்களில் என்னவோ தேடுகிறார்போல அவனைப் பார்த்தார். “சுடுட” என்கிறது போலத்தான் நின்றிருந்தான். விஷமாய் கோபம் சூழ்ந்தது.

பின்னால் நடந்து வந்து துப்பாக்கியை எடுத்துக் கொண்டார். துப்பாக்கியின் சேப்பி லேட்சை விடுவித்து வலது கையில் பொருத்திக்கொள்கிறார். வேளை நோக்கி எட்டு வைக்கிறார். இவன் முகமும் மறக்காது. இவன் கண்களும் மறக்காது பூக்கள் பூக்கிறாற்போல் மலர்ந்த சின்ன உயிர்களை கசக்கி எறிந்த கிராதகன் இவன். இவனுக்கு பிரார்த்தனை கூட தேவையில்லை. அவனை நோக்கி எட்டு வைக்கும் போது அவன் கண்களோடு கண்களாய் அவர் பார்வை கலக்கிறது. விதிமுறையை மீறிய பத்தடி தூரத்துக்குள் நுழைந்து அவனை நெருங்குகிறார் இவன் போல கயவர்களை அந்தரங்கமாய் அறிந்ததிலை. அவனோடு பேச வேண்டும் போல இருக்கிறது.

“எவ்வளவு கொலை செஞ்சிருக்க டேவிட்? பதினைஞ்சா பதினாறா? எண்ணிக்கை நியாயகம் இருக்கா இல்லை மறந்து போச்சா? ஏன்? சிக்கினா நாங்க மரணதண்டனை தருவம்னு தெரியாதா? தெரிஞ்சுமா செய்யற? சிக்கமாட்டம்னு நம்பிக்கையா? இல்லை கவலை இல்லையா? இத மாதிரி கட்டி வச்சி துப்பாக்கி கடுவம்னு தெரிஞ்சிருந்தா செஞ்சிருப்பியா டேவிட்?”

பதில் சொல்லாமல் அழுத்தமாய் நின்றவன் அவருள் இன்னும் கோபத்தைக் கிளறினான். சாவு பயத்தில் கூட மனத இளகாத கயவன்.

“மாட்டாம் இருந்திருந்தா இன்னொரு இருபது கொலை செஞ்சிருப்பியா... பதில் சொல்டா...?”

அவன் கண்களை பார்த்துக்கொண்டே விச்சியன் கட்டார். நெஞ்சில் கூடாமல் கீழே... கால்களை நோக்கி அந்த துப்பாக்கியின் கூரிய குண்டு அவன் வலது காலின்

விரல்களில் பட்டு ரத்தம் தெறித்தது.

“சார்ஜெண்ட்” பின்னாலிருந்து அதிகாரி குரல் கேட்கிறது.

“நீ கற்பழிச்ச குழந்தைகளின் வயசு என்ன நாலா.. ஆற... ஏன் டேவீட்? சின்ன குழந்தைகளை எப்பிடி மனசு வருது? சுட்டார் இடது காலில் ரத்தம் கொப்பளிக்க அவன் அலறத் தொடங்கினான். அந்த அலறல் ஒலி ஓசை அவரை கொஞ்சம் சாந்தப் படுத்தியதுபோல ஒலித்து மேலும் கேட்கும் ஆசையைக் கிளறியது. ஊசி போடும்போது யாரும் இதுபோல அலற மாட்டார்கள்.

“பூ மாதிரி குழந்தைகள் ஆடையை களைஞ்சு கை இதுவா....”

வலது கையில் ரத்தம் வட்டங்கள் உதித்த போது அறை அதிர்ந்தது. வலிக்கிறது அவனுக்கு, தெரிகிறது. வலி என்றால் என்னவென்று தெரியாதவனுக்கு ஏற்படுத்திய பெரிய காயம். இன்னும் ஆழமாய் காயம் ஏற்படுத்தவேண்டும்.

காதை பிய்த்தபடி போன குண்டு தலையை உரசி எரிந்து ரத்தம் உதிர்ந்தது.

“கத்து, இன்னும் உரக்க... மத்த கைதிகளுக்கு கேக்கறாமாதிரி.. உலகம் யூரா எட்டுகிறமாதிரி கத்து, உன்னை போல கிராதர்கள் எல்லோருக்கும் கேட்கும்படி கத்துடா.

அவன் தோளில் துளைத்த குண்டு பீச்சியடித்த ரத்தம் அவன் கன்னத்தில் பட அலறினான்.

“அந்த சின்னப் பெண்கள் ஆத்மா சாந்தியா கிறமாதிரி கற்று.. இன்னும்

வலது தோளில் துளைத்து தெறித்து, துடைகளில் குண்டுகள் பாய்ந்து அவன் கால்சராய் பிய்ந்து ரத்தம் வழிந்தது.

“சார்ஜெண்ட் ஸ்டாப் இட்.

“சார், இவன் கத்துவது உங்களுக்கு கேக்குதா? சாருக்கு கேக்கலையாம்டா முதல் மாடியிலேயே கேக்கலன்னா செத்துப்போன குழந்தைகளுக்கு எப்பிடிடா கேக்கும்.. இன்னும் உரக்க... பக்க வாட்டில் நின்று அவன் வாயில் சுட்டார்.

அவன் ஊளைச்சத்தமும் கதறலுமாய் அலறினான். ஆயிரம் பறவைகள் வெளியே சிறகடித்து போகிற மாதிரி படபடத்தது. டீவீட் டீவீட் என்று பெருந்த ஓசை காதுகளை நிறைக்கிறது. உயரமான மதில்கவர் களைத் தாண்டி விரைவாக நகரும் வாகனங்களின் ஒன்று சிவப்பு விளக்கு பார்க்காமல் சிறுவனை இடித்து நசுக்கிவிட்டு விரைகிறது. விச்சயன் கையில் ஊசியோடு அதைத் தூர்த்திக் கொண்டு ஓடுகிறார்.

அவன் கண்களில் இன்னும் அந்த வெறி தாண்டவமாவது போலத்தான் தோன்றியது விச்சியனுக்கு சுட்டார்.

“சார்ஜெண்ட் உன் வேலை போய்விடும் நிறுத்து....

கால்வாயில் மூட்டை மூட்டையாய் கறப்புப் பைகள் மிதக்க விச்சியன் அவைகள் மேல் தாண்டிக் குதித்து யாரையோ தேடுகிறார்.

“உன் இருதயத்துல இரக்கமே இல்லையா..

அவன் வலி கடந்த நிலையில் இருந்தான்.

“இவ்வளவு குரூரம் எங்கிருந்து வருது.... இந்த பாரும் மூளையிலிருந்தா...”

உடம்பெல்லாம் ரத்தத் துவாரங்களாய் செயலிழந்து போனவனின் உடல் துடிக்க நிறுத்தச் சொல்லி அறைபூரா ஒலிக்கும் அலறல் உணராமல் இரண்டு துப்பாக்கிகளின் குண்டுகள் தீர்ந்த பின்னும் விச்சியன் விசையை இயக்கிக் கொண்டிருந்தார்.

வசதியான வர்த்தகர் வைத்திலிங்கம் கதிரேசன் மண்டபத்தில் தனது ஆசை மகள் வாசுகியின் திருமணத்தை ஆடம்பரமாகக் கொண்டாடிக் கொண்டிருக்கின்றார்.

தாலிகட்டி முடிந்து சபையோர் மணமக்களை வாழ்த்துவதற்கான நேரமது. கங்குகரையிலாது வந்த மக்கள் வெள்ளம் மண்டபத்தை நிரப்பி வழிந்தோடிக் கொண்டு இருந்ததால், மக்கள் வரிசையைப் பேணச் சிரமப்பட்டனர்.

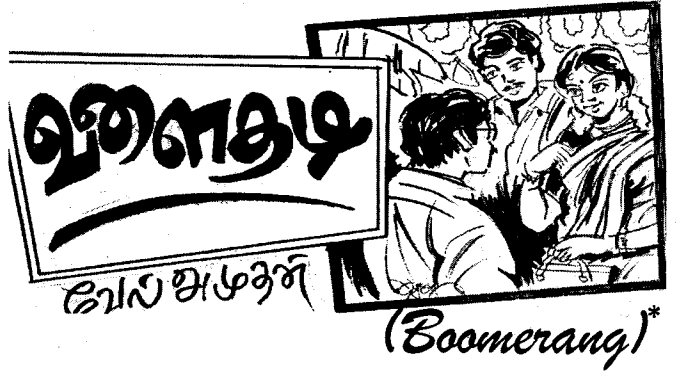
முன் ஆசன வரிசையில் பிரமுகரோடு பிரமுகராக அமர்ந்திருந்த பண்டிதர் பரமநாதன் ஒருவாறு வரிசையில் முன்னிலையிற் சென்று, மணமக்களை மனமுவந்து வாழ்த்தி, மேடையை விட்டிறங்க எத்தனிக்கின்றார். மேடையில் இறங்கு படிக்கட்டுத் தொடக்க நிலையில் வலிந்து வாயகல சிரித்தபடி நின்றுகொண்டிருந்த வைத்திலிங்கம் தம்பதி, பண்டிதரை கைகூப்பி வணங்கி, பளபளக்கும் வெண்கல அரையடி உயர் அழகிய பாவை விளக்கு ஒன்றினை அன்பளிப்பாக வழங்க முனைகின்றனர்.

“அன்பளிப்பு வேண்டாம்” - பண்டிதர் அன்பளிப்பை ஏற்கவில்லை.

“ஏன் அன்பளிப்பை மறுக்கிறியள் ஐயா” - ஆச்சரிய மேலிட்டால் வைத்திலிங்கம் கேட்டார்.

“அன்பளிப்பு ஏற்கும் உரிமை தடுக்கப்பட்டு இருக்கிறதே!”

“ஆர் தடுத்தது? நான் வழங்குவதற்கென இருக்க, தடுக்க இன்னொருவர் இருக்கிறாரா?”

“இன்னொருவரல்ல முதலாளி. தடுப்பது நீங்களேதான்!”

“என்ன நானா?...” வைத்திலிங்கம் தடுமாறுகின்றார்.

“நீங்களே தான்! ஒருவருக்கு விசமாக இருக்குமொன்று, இன்னொருவருக்கு அமிர்தமாவதில்லை” எனப் பதிலடி கொடுத்தபடி, பண்டிதர் தனது நாஷனல் சேட் பக்கற்றுள் மடித்து வைத்திருந்த அத்திருமண அழைப்பிதழை இழுத்தெடுத்தார். அதனை விரித்து, அடிக்குறிப்பாகப் பெட்டி போட்டு தடித்த Fontல் High Light பண்ணிப் போடப்பட்டிருந்த வாசகத்தைக் காண்பித்தார்.

வாசகம் :-

அன்பளிப்புக்கள் ஏதும் ஏற்றுக்கொள்ளப்படமாட்டாது என்பதை அன்புடன் தெரியத் தருகின்றோம். நன்றி

* தீட்டுபவர் மீதே திருப்பித் தாக்கும் ஆயுதம்

அவரிடச் சொல்லிப் போட்டன் (அப்பொழுது மாலினியின் குரல் சற்றே கடுமை கலந்திருந்தது) விமலஸிரி: பேப்பிரிஸ போட்ஹுமென்னு சொல்கிறீங்க.... சரி.... பெரிய கிளாக்கரத் தெரியுமல்லோ.... போனமுற அவரினட சிறுகதைப் புத்தகத்துக்குத்தான் பரிசு கிடச்சுது.... அவர் மகள் கடைசிக் கட்டத்தில் தப்பிக்கிட்டா.... ம.... கல்யாணம் செய்த ஒருத்தனுக்கில்லயா மாட்டப்போனா.... இந்தக் காலத்தில் பேப்பிரிஸ விளம்பரம் போட்டு நல்ல மாப்பிள தேடுறதும் கஷ்டமான காரியம் பாருங்கொ.... (விமலஸிரி கண்ணாடிக் கூட்டத்தைக் கழற்றி சேட் துணியால் துடைத்துக்கொண்டான்) மாலினி : பெரிய கிளாக்கர நான் எப்படி மறக்க முடியும்! ஏன் என்ற கையெழுத்தில் தானே நீங்க பேப்பருக் கெல்லாம் கடிதம் போட்டீங்க.... மிகவும் தரக் குறைவான புத்தகமென்று.... பார்க்கப் போனால் புத்தகமெழுதி ஆக்களெல்லாம் ரொம்ப மோசம். தங்கட வீடுவாசல் பிள்ள குட்டிகள் விட அவங்களுக்கு பரிசும் பட்டங்களுக்கும்தான் பெரிசு.... இல்லேன்னா சரியான முறையில் தேடிப்பார்க்காம எந்த அப்பன்தான் கல்யாணம் கட்டினவனுக்கு மகளைக் கொடுப்பான் (குரலின் சுருதியை உயர்த்திய மாலினி, வளைந்து நெளிந்து கதிரையில் இன்னும் வசதியாக அமர்ந்துகொண்டாள்)

விமலஸிரி: (மூக்குக் கண்ணாடியைக் கையில் வைத்தபடியே கண்களைச் சிறிதாக்கி மாலினியின் பக்கம் பார்த்து) சரி சரி.... பழைய குப்பய கிளறி என்ன பிரியோசனம்? நீங்களும் என்னென்னா பெண்கள் பத்திரிகையில் 'அரட்டை அரங்கம்' எழுதும் நிருபர் போலக் கதைக்கிறீங்க.... ம.... அக்காவும் தம்பியும்.... ஆ.... ரெண்டுபேருமே பிஞ்சில பழுத்திட்டாங்க.... அந்தக் கோஸ் இந்தக் கோஸெண்டு காலத்தையும் பணத்தையும் வீணாக்காம.... வெளிவாரியா டிகிரிக்கு ரெஜிஸ்தர் பண்ணச் சொன்னன்.... கேட்டாங்களா? அவங்க எங்கள் பற்றியும் கொஞ்சம் யோசித்துப் பார்க்கணும் மாலினி....

நான்வந்து என்ன லட்சம் லட்சமா சம்பாதிக்கிறீனா?... மாதாந்தம் கிடைக்கிற கொஞ்ச சம்பளமும்.... இருந்திருந்திட்டு புத்தகம் போடுறதாக கிடைக்கிற ரோயல்டியும்தான் மொத்த வருமானம். (மெல்லிய பெருமூச்சொன்றைக் கக்கிய விமலஸிரி கடதாசியில் ஏதேதோ உருவங்கள் வரையலானான்)

மாலினி : (சற்று நேரம் மௌனமாக.... விமலஸிரியைப் பார்த்திருந்துவிட்டு, தாழ்ந்த குரலில்) பிள்ளைகளுக்கு குறை சொல்லிப் பயனில்ல விமல்.... அவங்க ஊருகத்துக்கேற்ற விதமாகத் தான் வளர்றாங்க.... இப்போ பாருங்கொ இந்த ரெண்டுமூணு நாட்களுக்கிடையில் எவ்வளவு மாறிப்போயிட்டாங்க.... சமயவறைப் பக்கம் தலைகாட்டாத மூத்தவள் இப்போ பீங்கான் கோப்பகூடக் கழுவுறான்....

வெள்ளையன் கைகளுக்கு ஊதியூதி மருந்து இடிக்கும்போது என்னால தாங்க முடியல. பொறுந்து இவ்வளவு காலத்துக்கும் உரல் உலக்கை பிடித்த பிள்ளைங்களா? (மாலினி விரல்களால் கண்ணோரங்களைத் துடைத்துக் கொண்டாள்) டிகிரி செய்யாத எவ்வாவோ பெட்டயன் நல்ல நல்ல பெடியங்கள கட்டிக்கிறாங்க.... ஊர்க் காணிய விற்றாவது மூத்தவரின் புத்தகத்தில் காசு போடுவம். இல்லேன்னா இந்த வீட்டையும் காணியையும் அவள் பேருக்கு எழுதுவம்.... காலம் நேரம் போய்க் கொண்டிருக்கு.... சீக்கிரமா எதாவது ஒழுங்கு செய்யணும் விமல்... நேற்றோ முந்த நாளோ யோசனை கனவொன்றும் கண்டனான்.... மூத்தவன் மணப்பெண் போல உடுத்திக்கொண்டு நிண்டவள். விமலஸிரி: (புன்னகைத்துக் கொண்டு) அடுத்தபடி கெட்ட கனவாக முடியும் அப்படின்னா பெட்டயின்று வெள்ளி நட்சத்திரம் ஏழில் இருக்கும்.... சரிசரி பேப்பிரியும் போடுவம்... காணியும் விற்பம்... ம.... நீங்க பிரஷர் கூட்டிக் கொள்ளாம இருங்கோ.... ரெண்டு பேருமே... நேயாளியாப் போனா எல்லாம் சூழம்பிப் போய்விடும். (ஒரே எத்தனிப்பில் கசாயத்தைக் குடித்த விமலஸிரி, முகத்தைச் சுளித்தப்படி வெற்றுக் கோப்பையை மாலினிக்கு நீட்டினான்)

* * * *

விமலஸிரி வழமையான பாங்கில் விறாந்தையில் அமர்ந்துபடி வெற்றிலை போடத் தயாராகிக்கொண்டிருந்தான். அவனது கைத்தொலைபேசி, கடதாசி ஃபைல், நாட்குறிப்பேடு அனைத்துமே கதிரைப் பலகையில் ஒழுங்காக வைக்கப்பட்டிருந்தன. வெற்றிலையைச் சுருட்டி வாயில் திணித்துக்கொண்டு குறிப்பேட்டை கையிலெடுத்தான். வெற்றிலைச் சுவையை அனுபவித்தப்படியே குறிப்பேட்டுப் பதிவுகளில் கண்கள் மேய்ந்தன்.

பெப்ரவரி - 09 - சனிக்கிழமை - 2008

மயக்க நிலை மாறியிருந்தது. சற்று முற்றும் பார்த்தபோது நாலைந்து பேர் என்னைச் சூழ்ந்துகொண்டிருந்தனர். பஸ் வண்டியிலிருந்து இறங்கிப் பாதையைக் குறுக்கறுக்கும் போது, மோட்டார் சைக்கிளில் முட்டியதாக எனக்கு ஆட்டா சாரதியொருவன் சொன்னான். அப்பொழுது அதனைச் செலுத்திக்கொண்டு வந்த வாலிபனும் அங்கு நின்றான். அவன் அப்பாவித்தனமாக என்னைப் பார்த்து வைத்தியசாலைக்குப் போக அழைத்தான். காலிலே அழற்சி தவிர எந்தக் காயத்தையும் என்னால் காண முடியவில்லை. மற்றப்படி ஆஸ்பத்திரியென்று அலைவதை நினைத்துப் பார்த்தபோது மனம் அலுத்துக் கொண்டது. அங்கு குழுமியிருந்தவர்களும் மோட்டார் சைக்கிள்காரன் மீது தவறில்லையென்று தெரிவித்தனர். என்னை வீட்டில் கொண்டுபோய்ச் சேர்த்தால் அதுவே போதுமென்று நான் அந்த வாலிபரிடம் கூறினேன்.

பெப்ரவரி - 10 - ஞாயிறு - 2008

சனிக்கிழமை இரவாகும்போது முழங்கால் வீங்கி உள்வலியெடுக்க ஆரம்பித்தது. மாலினி மிகவும்

வெட்கத்தால் தலைதாழ்த்தி நின்றனர். விமலஸிரியும் மூத்தவளும் மாலினியை முறைத்துப் பார்த்தனர்)

இரண்டாம் வாலிபன் : (தேநீர்க் கோப்பையைத் தட்டில் வைத்தபடி) எங்களுக்கு மருந்துத் துண்டைத் தாரங்கோ என்றி.... நாங்க எல்லாம் இடித்துக் கொண்டு வாரம்.... பியகமயில் இருக்கிற எங்க மாமா சிங்கள வைத்தியர் ஒருவர் தான்... அவருக்கு ஆக்கள் இருக்காங்க.... அந்த வேலய லேசாச் செய்து கொள்ளலாம்.

முதல் வாலிபன் : (விமலஸிரியை ஒரு விதமாகப் பார்த்தப்படி) மிஸ்டர் விமலஸிரி.... திரும்ப மருந்துருக்கு எப்ப போக வேண்டியிருக்கு? நானும் அஸிதவும் வேன் எடுத்திட்டிடு வாரம்.... நானையும் நேரத்தையும் மாத்திரம் எங்களுக்கு சொல்லுங்கோ.... இந்தாங்கொ என்ற நம்பர் (எழுந்து நின்று அவன் தனது போஸிலிருந்து காட்டொன்றை எடுத்து விமலஸிரியிடம் கொடுத்தான்.)

மாலினி : (வெற்றுக் கோப்பைகள் கொண்ட தட்டை மூத்தவன் கையில் கொடுத்துவிட்டு இளைஞர்கள் பக்கமாகச் சென்றாள்) ஐயோ தம்பி நான் பகிடிக்குச் சொன்னன்.... நீங்கெல்லாம் பார்க்க வந்தது எவ்வளவு பெரிய விஷயம்.... மற்றது தவறு இவர் பக்கம் இருக்கப்போ உங்களுக்கு எப்படி தெல்லை தாரது?.... ஆ.... தம்பியார் எங்க வேல செய்றதா சொன்ன நீங்க? (கதையை இன்னொரு பக்கமாகத் திசைதிருப்பும் தோரணையில் கேட்டாள்)

முதல் வாலிபன் : (மாலினியின் பின்பக்கமாக நின்ற மூத்தவனைக் கள்ளமாகப் பார்த்தப்படி) வந்து நிவ்லங்கா இன்சூரன்ஸ் என்று புதியதொரு கம்பனி அன்றி.

இரண்டாம் வாலிபன் : (சிரித்தபடி கதிரையிலிருந்து எழுந்து) இவர்தான் அன்றி கம்பனியில் ட்ரான்ஸ் போட் மெனேஜர்.... வாகனங்களில் குறைச்சலில்ல திமுத்துக்கு.

முதல் வாலிபன் : (பொக்கற்றிலிருந்து கைகளை வெளியெடுத்தப்படி விமலஸிரி பக்கமாகத் தலைகுனிந்து) அப்பண்ணா எல்லோரும் ரெடியா இருங்கோ. மருந்துருக்கு போய் வரும்போது ஒருக்கா அஸிதவின் மாமா வீட்டுக்கும் போகலாம்.... களனி ஆற்றங்கரை அருகில்தான் வீடு. (விமலஸிரியின் பக்கமிருந்து திரும்பிய முகத்தை, மாலினியும் மூத்தவளும் நின்ற பக்கமாகச் செலுத்திப் புன்னகைத்தான்)

இரண்டாம் வாலிபன் : (பின்பக்கம் திரும்பி) சரி.... நான் மாமாவக்கு கோல் கொடுக்கிறன்.... களனி ஆற்றில் குளிக்கலாம்.... எல்லோருமா மாமா வீட்டில் சாப்பிடலாம் (இளைஞர்கள் சிரித்தபடியே வெளியிறங்கினர். விமலஸிரியும் மாலினியும் சிறிது நேரம் அவர்களையே பார்த்துக் கொண்டிருந்து விட்டு, மீண்டும் பரஸ்பரம் கண் கலந்தனர்)

* * * *

இன்னொரு அதிகாலை. வழக்கமான இடத்திலேயே விமலஸிரி அமர்ந்திருந்தான். வாசித்துக்கொண்டிருந்த

புத்தகத்தை ஒரு பக்கமாக வைத்துவிட்டு, தினக்குறிப்பேட்டை விரித்து எழுத ஆரம்பித்தான்.

பெப்ரவரி - 14 - வியாழன் - 2008

மாலினி சொல்வது போல் இப்பொழுது எங்கள் வீட்டுச் சூழல் மாற்றமடைந்துள்ளது. உண்மை தான். சின்னக் குஞ்சுகள் போல் எங்களை அணைத்து கொண்டிருந்த மூத்தவளும் வெள்ளையனும் வளர்ந்துயர்ந்து மெல்ல மெல்ல எங்களிலிருந்து தூரமானார்கள். அவர்கள் வேறொரு உலகத்தை உருவாக்கிக் கொண்டார்கள். அலுவலகத்தையும் இலக்கியத்தையும் விட்டால் வேறொரு உலகமில்லையென்று எண்ணியபடியே இவ்வளவு காலமாக நான் வாழ்ந்துள்ளமை இப்பொழுது நன்கு விளங்குகிறது.

பிள்ளைகளும் நானும் மாலினி பற்றி எண்ணிப் பார்த்தது மிகவும் குறைவு. இரண்டு பக்கத்தாலும் நகர்ந்து நகர்ந்து அவள் சமயலறைக்கே தள்ளப்பட்டிட்டு விட்டாள்.

இலக்கிய விழாக்களென்று நான் நாடெங்கும் பயணித்த வேளைகளில், வாழ்ப்பிருந்த போதும் கூட அவளை அழைத்துச் செல்ல முயற்சிக்கவில்லை. என்னுடைய தவறால்தான் அவளது ஒரு சந்தேகம் புகுந்து கொண்டது. இன்றும் கூட அவள் அதை மனதில் வைத்துக் கொண்டு கலவைப்படுகிறாள். எனது இந்த விபத்து, சிலவேளை எங்கள் எல்லாருக்குமே புதிதாகச் சிந்திப்பதற்கு முகமூடிக்கொண்டு வந்ததொரு ஆசிர்வாதமாக இருக்கக்கூடும்....

(வெளியே சென்றிருந்த மாலினி, சாமான் பையொன்றைத் தூக்கியபடி விறாந்தைக் கேறினாள். பையிலிருந்து பத்திரிகையொன்றை எடுத்து விமலஸிரியிடம் கொடுத்துவிட்டு பக்கத்தே அமர்ந்துகொண்டாள்)

மாலினி : எங்கட விளம்பரம் வந்திருக்கா ன்னு பாருங்கோவன். எனக்கென்னா தலைய சுத்திது.... இதுக்குள்ள எதையுமே தேடிக்கொள்ள முடியல்ல....

விமலஸிரி : (தினக் குறிப்பேட்டை மூடிவிட்டு, சிரிப்போடு பத்திரிகையைக் கையிலெடுத்தான். சிறுவிளம்பரத் தொகுப்பை வேறுப்படுத்திக் கொண்டு ஏனையவற்றை ஒரு பக்கமாக வைத்தான்) அம்மாடி.... நம்ம நாட்டு ஜனத்தொகையில் பாதிப்பேர் இன்னுமே கல்யாணம் செய்யேல்ல போலிருக்கு. (திருமண சேவைப் பக்கத்தில் கண்களை மேலும் கீழும் ஓட்டினான், ஆ.... இங்க இருக்கு.... மேற்குப் பிராந்தியத்தைச் சேர்ந்த, கமக்கார, இருபத்திநான்கு வயதுடைய, நாஸ்டி மூன்றங்குல உயரமான, சொத்துரிமையுடைய அழகிய மகளுக்கு, நிரந்தர தொழிலுடைய மணமகனைப் பெற்றார் தேடுகின்றனர். ஜாதகக் குறிப்புப் பிரதியுடன் சகல விபரங்களையும் முதல் கடிதத்திலேயே தெரிவிக்கவும், பத்திரிகையைக் கால்களின் மீது வைத்துக் கொண்ட விமலஸிரி கண்ணாடிக்குக் கீழாக மாலினியைப் பார்த்தான்) ஆஹா ஒன்று சிப்டம்.... இதுக்கெல்லாம் பதில்

எழுதிக்கொண்டிருக்க மாத்திரம் என்னால் முடியாது..... வேண்டுமென்றால் ஒரு கடிதம் எழுதித்தாரன்..... நீங்க ஃபோடோ கொப்பி கொஞ்சம் அடித்து வைத்துக்கொண்டால் நல்லது. மாலினி : (விமலஸிரியின் கையை மெல்லக் கிள்ளியபடி) ஆற்றுக்கு இன்னும் ஆறுமை இருக்கு..... இப்போ என்னத்துக்கு கோவணம் கட்டிநீங்க? ம்..... காணித்துண்டு விளம்பரம் விழுந்திருக்கான்று பாருங்க.

விமலஸிரி: காணித்துண்டையும் மகளையும் ஒரே மணமகன் எடுக்க முன்வந்தால் தான் விளையாட்டிருக்கு..... (விமலஸிரி மீண்டும் பத்திரிகையை விரித்தபடி தனியே சிரித்தான்) எங்க பாப்பம்..... காணி விற்பனைக்கு..... காணி..... காணி..... கடவுளே இலங்கையில் இவ்வளவு காணி பூமி இருக்கா? தெல்கொட..... மீரிகம..... கேகால..... ஆ..... சரிசரி..... கேகாலை அவிசாவலை பிரதான வீதிக்கு அருகே அமைந்துள்ள பலவித மரம்செடிகள் நிறைந்த பெறுமதியான இடம் விற்பனைக்கு.....

மாலினி : (விமலஸிரியைக் குழப்பியபடி) காணி விக் கிறது பற்றி பத்திரிகைக்கு எழுதிப் போட்டுள்ளதாக நீங்க மூத்தண்ணாவிடம் சொன்னீங்களல்லவா?.... சில நேரம் அதில் அவர் குறுக்கிடக் கூடும்.

விமலஸிரி: (பத்திரிகையிலிருந்து பார்வையை விலக்காமல்) ம்.... எடுத்த எடுப்பிலயே..... பரம்பரக் காணிய ஏன் தம்பி வெளியே கொடுக்கணும்..... நியாயமான விலையொன்று சொல்லு என்றார்.

மாலினி : (கதிரையிலிருந்து எழுந்தபடி) ரெண்டு துட்டுக்கு வாங்கலாமென்ற யோசனை இருக்கும்..... எனக்குத் தெரியாத பெரியண்ணன்? ஞாபகம் தானே அந்த வயல்துண்டுக்கு போட்ட முடிச்சு. (மாலினி சாமான் பையை எடுத்துக் கொண்டு உள்ளே சென்றாள். விமலஸிரி எதுவும் கேட்காத காதுகளோடு பத்திரிகையால் முகத்தை மூடிக்கொண்டு நின்றுள்ளார்.)

* * * * *

(காணி கங்கைக் கரையோரமாக கொட்டங்காய் மரத்தடியில் நிறுத்தியிருந்த வேனுக்குள் விமலஸிரியும் மாலினியும் மகிழ்ச்சியைப் பரிமாறிக் கொண்டிருந்தனர். வெள்ளையன் அஸிதவுடனும் திமுத்துடனும் ஆழமற்ற நீரில் நீராடிக் கொண்டிருந்தான். வாகன யன்னலுக்கடாக அழகான இக்காட்சி அவர்களுக்குத் தெரிந்தது. மூத்தவள் ஆற்றுப் பக்கம் சாய்ந்த மூங்கில் பற்றையடியில் அமர்ந்திருந்தாள். கடலை மென்றபடி இனிய இயற்கையோடு இணைந்திருந்தாள்)

மாலினி : (காலையில் மருந்து கட்டிய விமலஸிரியின் காலை மெல்லத் தடவியபடி) எவ்வளவு காலத்துக்குப் பிறகு பிள்ளைங்களோட இப்படியொரு பயணம் வந்திருக்கிறம்..... நான் எதிர்ப்பாக்கவேயில்லை. அந்த கிளாஸ் இந்தக் கிளாலென்று உறவினர் வீடொன்றுக்காவது போகவராத பிள்ளையள், எந்தப் பேச்சுமில்லாம புறப்பட்டு வந்திட்டாங்க பாருங்கொ.....

விமலஸிரி: (தனது காயப்பட்ட காலைத் தடவிக் கொண்டிருந்த மாலினியின் கையை மெல்ல ஸ்பரிசித்தபடி, இயந்திர மயமான எங்கட கடந்தகால குடும்பம்

போக்கு, இப்போ மாறியிருப்பது பிள்ளைங்களுக்கும் விளங்கியிருக்குமென்ன? உண்மையில் நீங்க சொல்றாப் போல பிள்ளையள் எங்களிடமிருந்து தூரமாகேல்..... நாங்கதான் அவங்கனிட்டிருந்து தூரமாயிருக்கோம்.....

உங்களுக்கு ஞாபகமிருக்கா? நாங்க ரெண்டுபேரும் சிநேகமா இருந்த காலத்தில் பேராதன பூங்காவுக்கு போயிருந்தோம்.... அன்னிக்கு மகாவலி கங்கை அருகில்..... மூங்கில் பற்றைக்குக் கீழ்..... நீங்க எப்பிடி அமர்ந்திருந்தீங்களோ..... பாருங்க..... மூத்தவரும் அப்படித்தான் அங்க அமர்ந்திருக்காள்..... உண்மையாகவே அந்தக் காலத்துக்கு திரும்பவும் போகமுடியுமென்னா எவ்வளவு சந்தோஷம் மாலினி.....! (அன்பு பிரகாசிக்கும் விமலஸிரியின் கண்களை மாலினி உள்வாங்கினாள்)

மாலினி : நான் பயத்தால் நடுங்கி நடுங்கி வேணாமென்று சொன்னன்..... நீங்க கேட்டால் தானே..... ஆற்றங்கரைக் கிறங்கி நாவல் பழக் கொத்தொன்றை பிடுங்கிக் கொண்டுவந்து தந்தீங்க (இருவரது கைவிரல்களும் ஒன்றொடொன்று சேர்க்கின்றன. இயல்பான பெருமூச்சு அவனுக்குள்ளிருந்து வெளிப்பட்டது) அப்பொழுது எனக்கு இருபத்தி நாலு வயசு, மூத்தவளுக்கு போனவாரம்தான் இருபத்தி நாலு பிறந்தது. ம்..... எனக்கு இருபத்தி நாலாகும் போது என்னருகில் நீங்க இருந்தீங்க..... ஆனா அங்க பாருங்க வில்..... மகள் இன்னும் தனித்தனியே..... அவள் பெரிய சோசத்தை மனதில் கமந்து கொண்டிருக்கிறதா எனக்குப்படுகிறது..... எனக்கு அவளைப்பற்றி பயம் இருக்கு விமல். (மாலினி தலை மெல்ல விமலஸிரியிடம் தோளில் சாய்ந்தது. அவளது கண்கள் சொரிந்த கண்ணீரை அவளது சேட் உறிஞ்சிக் கொண்டது)

விமலஸிரி : (மாலினியின் முகத்தைத் தனது தோளோடு சேர்த்து அணைத்துக் கொண்டான்) நீங்க அளவுக்கதிகமாக யோசிக்கிறீங்க மாலினி. எதுக்கும் பயப்பட வேண்டியதில்லை. எல்லாம் நல்லபடியா நடக்கும். பத்திரிக விளம்பரம் கிடக்கட்டும்..... அதில் அதிக நம்பிக்க வைக்க வேணாமென்னு அப்போதே சொல்லிட்டன். மகளுக்கு இன்னுமே இருபத்தி நாலுதானே..... இருபத்தொன்பது முப்பதில் கூட பெட்டயள் சந்தோஷமா முடிக்கிறாங்க. கொஞ்சம் பொறுமையா இருந்து பாப்பம் மாலினி. ஆ.... அங்க பாருங்க..... மூத்தவள் துள்ளிக் குதித்துக் குதித்து சிரிக்கிறாள்..... ம்..... பெடியள் தண்ணீர் விளையாடுறாங்கென்ன..... அவங்கள வரச்சொன்னா நல்லது..... இல்லாட்டா கூத்தாடிக்கொண்டே இருப்பாங்க (விமலஸிரியின் முகம் மாலினியின் உச்சந்தலையோடு உரசுகிறது)

* * * * *

விமலஸிரி காலைச் சாப்பாட்டை முடித்துக் கொண்டு, தனது எழுத்து மேசையை நெருங்கினான். மேசைக்குரிய

புகழ்பெற்ற ஒரு மகனின் மரணம்
 சிந்தனையாக இருந்து விடுவதற்கு
 சூழலும் வேறாக மாறாமல்
 சிந்தையின் ஒரு பகுதியாக
 கவியின் மனம் பிழையும் நிலை
 வாழ்கின்றன வெறுப்பு நிலை
 கற்று பெயர்கள் மகனாகிற
 சீர் கவனத்தி் ஏதுமில்லை
 பெறாதே எனக்கு கில்லை
 பெண்ணைழிகி வந்தால் போதும்
 பிள்ளைக்கு வேண்டியவரும்
 பிசகாமல் நான் கொடுப்பேன்
 உற்றாரர்கள். உற்றினர்கள்
 உவகையுடன் வாழ்த்தி நீங்கள்
 வந்ததனை மாறவில்லை
 வாஞ்சையுடன் கையிடித்தார்.
 நாடகம் நான்கு சொற்குடன்
 லீவு அதிகம் கில்லையென்று
 நயமுடனே இயம்பிவிட்டு
 நாயகி அவளுடன் புறப்படார்.
 என்னே திரு அநுபாயம் - பெண்
 அடுத்த பிள்ளைகி திரும்பிவிட்டாள்
 மனைவி கிரகாடு அங்கே உவங்கு
 கிருவருக்கும் பிள்ளைகள் உண்டு
 அந்தேன் திரு பரிசயம்
 ஊர்வர்க்கோ பரிசயம்.

**வினோ
 பந்தாபம்...**

வெளிப்படுத்தியதில் திருமதி நெலோமி அன்றனி குரூஸ் ஓரளவுக்கேனும் வெற்றி பெற்றுள்ளார்”

இந்த இடத்தில் ஓர் இடைநிறுத்தம் இக்கட்டுரையிலே இரத்தினவேலோன் உடன் நிகழ்கால எழுத்தாளர்களின் கதைப் பொருள்களை நமக்கு எடுத்துக் கூறுவதைக் குறிப்பிடுவது எனது முதல் நோக்கம்.

அடுத்தது, அவற்றின் மூலம் நூலாசிரியரின் திறனாற்றலைக் கூறாமற் கூறுவது என்பதாகும். நாம் அறிந்திராத பல புதிய பெயர்களை அறிமுகப் படுத்துவதன் மூலம் நமக்குப் பல தகவல்களை நூலாசிரியர் தருகிறார்.

யாழ்ப்புணில் தாட்சாயணி, இராஜேஸ் கண்ணன், இராகவன், சாராங்கா, வன்னி மண்ணில் மலையகன், ஆதித்த நிலா, கருணாரவி, பிரதீப குமாரன், கிழக்கிலங்கையில் கமலினி சிவநாதன் இவர்கள் புதிய எழுத்தாளர்களாக நாம் அறிந்து கொள்கிறோம்.

கமலினி சிவநாதன் - தொலைவில் ஒரு கனவு

“அன்றாட வாழ்வில் மனிதர்கள் எதிர்கொள்ளும் நிகழ்வுகள், அவர்களை எப்படியெல்லாம் பாதிக்கின்றன என்பதுதான் இவரின் கதைகளில் முக்கியமாகின்றது.”

சிவனு மனோஹரன் -

ஒரு மணல்வீடும் சில எருமை மாடுகளும்

நூலாசிரியர் இரத்தினவேலோன் “ஞானம்” இலக்கிய ஏடு பல புதிய எழுத்தாளர்களை அறிமுகப்படுத்தியுள்ளது எனக் குறிப்பிடுகிறார்.

அந்த வகையில் புதிய எழுத்தாளர்களின் பெயர்களை நாம் அவதானிக்கக் கூடியதாய் இருக்கிறது. தகவல் நலன் கருதி அவர்களின் பெயர்கள், அவர்களின் கதைகளை நாம் தேடிப் படிக்க நம்மைத் தூண்டும் அவர்களின் பெயர்கள் வருமாறு.

கார்த்திகா பாலசுந்தரம், கார்த்திகாயினி சுபேஸ், கமலினி சிவநாதன், சிவனு மனோஹரன், சுதர்ம மகாராஜன், புனிதகலா, பிரமிளா செல்வராசா, ஆர். எம். நெளஷாத்.

சரி, சிவனு மனோஹரனின் கதைகளை நூலாசிரியர் எவ்வாறு இனங்காண்கிறார் என்பதை இனிப் பார்போம்.

“ஆழத்தைச் சென்றடைய வேண்டுமென்ற அவாவுடனான சமூக நோக்கு, மலிந்துவிட்ட அராஜகத்திற்கு எதிரான குமுறல், சமூகத்தின் தேவையை நோக்கிய புதிய பயணிப்பு, மலையக மண்வாசனையுடன் ஆபாசமில்லாமல் கூடிவிட்ட மொழிநடை”

தமிழ்ப்பிரியா - காம்பு ஒழந்த மலர்

புஷ்பராணி முத்தையாவின் புனைபெயர் தமிழ்ப்பிரியா. திருமணத்தைத் தொடர்ந்து கணவர் இளங்கோவனுடன் பிரான்ஸ் நாட்டு வாசியாக இருந்து வருகிறார்.

“இளைஞர் தீவிரவாதத்தின் வளர்ச்சியும், படிப்படியாகத் தமிழ்ப்பிரதேசம் மீதான அவர்களது ஆதிக்கம் இவற்றை யெல்லாம் தமிழ்ப்பிரியா தனது சிறுகதைகளில் கலைத்துவம் குன்றாது பதிவு செய்திருக்கிறார். ஆண், பெண் மற்றும் குடும்பம் சார்ந்த முரண்பாடுகளை எழுதியுள்ளார்”

வதிரி கி. கிராஜேஸ்கண்ணன் “முதுசொமாக”

“போராட்ட காலக்கதைகளுள் அதிகம் பதிவு செய்யப்படாமல் இருந்த பக்கத்தினை அசாதரண துணிச் சலுடனும் ஆழ்ந்த புரிதலுடனும், கதாசிரியர் எழுதியிருக்கிறார். சக மனிதன், சக உயிர்கள் பற்றியே இவருடைய கனவுகள் விரிக்கின்றன”

யோகேஸ்வரி சீவப்பிரகாசம் - மனம் விந்தையானதுதான்

“யோகேஸ்வரியின் பதிவுகள் பொதுவாகவே அடக்கு முறைக்கு எதிரானதாக மையங்கொண்டவை.

திக்குவலை ஸ்வான் - ஓரே கிரத்தம்

இது சிங்களக் கதைகளின் தமிழாக்கம். “இத்தொகுப்பில் இடம் பெற்ற கதைகளுள் கணிசமானவை மாநூடும் பற்றியே பேசுகின்றன. நாட்டில் நிலவுகின்ற போர்ச்சுழல், இள விரிசல்கள் பற்றியும் இத்தொகுதிக்கதைகள் பேசியிருக்கின்றன”

பவானி சிவகுமாரன் - தேடலை வாழ்க்கையாய்

“சொன்ன கருத்துக்களையே மீளவும் கூறாது கதைக்குக் கதை வித்தியாசமான கள தரிசனத்தினூடாகச் செய்திகளைச் சொல்ல முனையும் தேடல் மிக்க இவரது படைபாற்றலும் வியக்கத்தக்கன”

ஓர் இடை நிறுத்தம்

நூலாசிரியர் தமது ஊரான புலோலியூர்ப் பகுதி எழுத்தாளர்களைக் குறிப்பிடும் பொழுது “1947 ஆம் ஆண்டிலேயே புலோலியூரில் புனைகதை முயற்சி கால் கோளிடப்படுகின்றது. குமரப்பர் பெரியதம்பி முக்கியமான ஒருவர். என். கே. ரகுநாதன் மற்றொருவர் 1960களில் க. சதாசிவம், க. தம்பையா, செ. சுந்தரபதி குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். 1970களில் ஏ. ரி. நித்தியகீர்த்தி, சோ. ராமேஸ்வரன், சிங்கைத் திவாகரன், ஆ. இரத்தினவேலோன் போன்றோர் குறிப்பிடத் தகுந்தவர்கள் என்கிறார்.

1983 க்குப் பின் கனதியான பங்களிப்புகளைச் செய்தவர்கள் மங்களராணி, சந்திரா தியாகராஜா, க. குகநாயகி ஆகியோர் சரி, இனி பதிவு சார்ந்த மதிப்பீட்டைத் தொடர்வோம்.

புலோலியூர் க. குகநாயகி - மீண்டும் அந்த வசந்தம்

“1980களின் இறுதியிலிருந்து எழுதிவரும் குகநாயகி தனக்கு மிகவும் பிடித்ததும், நெருக்கமான துமான பிரதேசத்தில் பாத்திரங்களை நகர்த்தி மையக்கருவுக்கு உயிர்ப்பூட்டத்தக்க வகையில் கதை நிகழ்வுகளைச் சித்தரித்து அற்புதமான புரிதல் அனுபவங்களுடன் கதைகளைப் புனைந்துள்ளார்.”

ஆனந்தி - துருவ சஞ்சாரம்

இலங்கையர்கோன், சி. வைத்தியலிங்கம், தமிழ்ப்பிரியா, ஜனகமகள் சிவஞானம், இந்திராணி, கே. ஆர். ஜானா, மதுராந்தகி, ஆனந்தி, (மாதினியார் ஆனந்த நடராஜா இவர்கள் ஏழாலைபயிற்சிப்பிடமாகக் கொண்ட எழுத்தாளர்கள் என்பதை நாம் அறிந்து கொள்கிறோம்.

இவருடைய கதைகள் சமூகவிமர்சனங்களாக அமை கின்றன என்று நூலாசிரியர் கருதுகிறார்.

பிரமிளா செல்வராஜா - நீலிக்கரை

மலையக எழுத்தாளர்கள் கோ. நடேசய்யர், சி. வி. வேலுப்பிள்ளை, கே. கணேஷ், எம். எஸ். எம். ராமையா, தெளிவத்தை ஜோசப், திருச்செந்தூரன் ஆகியோர்களின் பெயர்களைக் குறிப்பிட்டுவிட்டு, “மலையகத்தைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட சிலரும், பிற பிரதேசங்களில் பிறந்து தொழிலின் நிமித்தம் மலையகத்தை வாழ்விடமாகக் கொண்டிருந்த சிலரும் மலையக இலக்கியத்தில் ஆழத்தடம் பதித்தனர்” என்று கூறும் ஆசிரியர் இரத்தினவேலோன் வேறு சிலரின் பெயர்களையும் குறிப்பிடுகிறார்.

தொடர்ச்சி 33ஆம் பக்கம்

முரளியைப் போல் அவனியிலே எவருமில்லை

புசுவலாவை குறிஞ்சிநாடன்

வீரத்தின் விளைவிடமாம் முரளிதரன் - அவன்
வித்தைக்கு ஈழல்லை கிரிக்கெட்டிலே
தீரத்தின் எல்லைக்கே சென்றானவன் - ஜெயம்
தித்திக்கப் பார்போற்ற நின்றானவன்

அன்னையரும் தந்தையரும் அகம்மகிழ்ந்தார் - மாமி
மதலையுடன் மதிமலரும் உடன் களித்தார்
இன்முகத்தால் சனாதிபதி வாழ்த்துக்கூற - இங்கு
எழுந்திருந்து எல்லோரும் கரம் கூப்பினார்.

ஈழத்தின் புகழ்பாடக் கொடியேற்றினான் - அவன்
இதயங்கள் இனிக்கின்ற சுவையாகினான்
மேளங்கள் பறைசாற்றக் களிப்புடனான் - மனம்
மகிழ்ந்தா வெளியேற்றும் மருந்தாகினான்

காலினக் வீதியெங்கும் தோரணங்கள் - முரளி
புகழ்பாடி அசைந்தாடி ஒளிர்ந்தனவே
சாலை எங்கும் வெடிபாயசை முழங்கிடவே - முரளி
பவனிவந்து ரசிக்கக் அமுதூட்டினான்

கண்டநகர் அந்தனியார் கல்லூரியில் - இவன்
கண்டெடுத்த மாணிக்கப் பரலாகினான்
என்னுறாம் விக்கெட்டின் சாதனையை - முரளி
இவ்வுலகில் நிலைநாட்டி முடிக்கினான்

முரளியைப் போல் அவனியிலே எவருமில்லை - இனி
எதிர்வருவார் என்பதற்கும் சான்று இல்லை
திறமான புலமையினை வெளிநாட்டார் - தினம்
செப்பிடவே கிரிக்கெட்டில் விதிவகுத்தான்.

சிறுகதைத் தொகுப்பு - ஆயிரம் புத்தக இலவசத்திட்டம் சர்வதேச தமிழ் எழுத்தாளர் விழா - 2011

வி. ஜீவகுமாரன் - டென்மார்க்

அனைத்துத் தமிழ் எழுத்தாளர்களுக்கும்,
தை 2011 இலங்கையில் நடைபெறவிருக்கும் எழுத்தாளர் விழாவில் “வாசித்தலை பரம்பலையச் செய்தல்” என்ற விடயத்தை முன்னிட்டும் அதனைத் தொடர்ந்தும் இலங்கையில் 10, 11 வகுப்பில் தமிழ் கற்பிக்கும் பாடசாலைகளுக்கும், தமிழ் புத்தகங்களை வாசிக்கும் - இரவல் கொடுக்கும் பகுதியாகக் கொண்ட நூலகங்களுக்கும் 1000 நூல்களை இலவசமாகக் கொடுக்கும் திட்டம் பற்றி புலம் பெயர்ந்த எழுத்தாளர்களுடன் தீவிரமாக ஆலோசனைகள் செய்து அதற்கான வேலைத்திட்டங்களில் இறங்கியுள்ளோம். இது முழுக்க புலம்பெயர்ந்த எழுத்தாளர்களின் பொருளாதாரப் பங்களிப்பினுடனும் இலங்கையில் உள்ள மற்றைய எழுத்தாளர்கள், இலக்கிய ஆவர்கள், புத்தக விற்றனைநிலையங்களின் ஆதரவுடனும் அனுசூனையுடனும் மேற்கொள்ளப்பட இருக்கும் முயற்சியாகும். இதன் முழுமையான விபரங்கள் எழுத்தாளர் விழாவில் அறியத்தரப்படும் என்பதை மகிழ்ச்சியுடன் விழாக்குழு சார்பில் தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்.

இதே விழாவில் குறைந்தது 5 எழுத்தாளரின் 5000 புத்தகங்கள் இலவசமாக வழங்கப்பட உள்ளது. மேலும் இந்த விழாவினை ஒட்டி ஒரு சிறுகதைத் தொகுப்பையும் வெளியிட்ட திட்டமிட்டுள்ளோம். இந்த சிறுகதைத் தொகுப்பை சாதாரண தொகுப்பாக இல்லாது “புலம் பெயர் வாழ்வு” என்பதை கருப்பொருளாகக் கொண்டு அதனடிப்படையில் இலங்கை, மலேசியா, சிங்கப்பூர், மற்றும் புலம் பெயர்ந்த எழுத்தாளரிடம் இருந்து சிறுகதைகளை எதிர்பார்க்கின்றோம்.

80களில் இந்தியா, பாக்கிஸ்தான் எல்லைகளின் ஊடாக நடந்தும் பல்களிலும் புகையிரதங்களிலும் ஆரம்பமான இந்த ஒட்டம் பின்பு விமானமார்க்கமாயும் கடல்மார்க்கமாயும் இன்று வரை நடைபெற்றக் கொண்டிருப்பது மட்டுமன்றி நடுக்கடலில் வைத்து அரசுகள் பேரம் பேசும் அவலவாழ்வாயும், பெருமளவில் பணமும் புரளும் வியாபாரமாகவும் மாறிவிட்டது. உயிர்ப் பாதுகாப்பு, பொருள் தேடல் என்ற இரண்டு முகங்கள் இந்த புலம் பெயர் வாழ்வில் உள்ளன என்பது உள்ளங்கை நெல்லிக்கனி, ஆயினும் இந்த புலம் பெயர் வாழ்வில் பெற்றதை விட இழந்தவைகளே அதிகம் என்பதை ஒரு கலாசார ஆராய்ச்சியாளன் என்றும் மறுக்கமாட்டான்.

இந்த புலம் பெயர் மக்களை புலத்தில் உள்ள மக்கள் எவ்வாறு பார்க்கின்றார்கள். புலத்தை விட்டுச் சென்ற பின்பு அவர்கள் உறவுகள் எவ்வாறு உள்ளன என்பதை இலங்கையில் உள்ள எழுத்தாளர்களுடன்.

புலம் பெயர்ந்த நாட்டில் உள்ள மக்களுடன் அவர்களின் அந்த நாட்டு வாழ்க்கை, சூழ்நிலைகளை பிரதிபலிக்க கூடிய வண்ணம் புலம் பெயர்ந்த எழுத்தாளர்களுடன்.

மலேசியா, சிங்கப்பூர், இந்திய எழுத்தாளர்கள் இந்த இருசாராரையும் எப்படி பார்க்கின்றீர்கள் எனவும் எழுதி அனுப்பமாறு அன்புடன் கேட்டுக் கொள்கின்றோம்.

விதிமுறைகள் மிக இலகுவானவை :

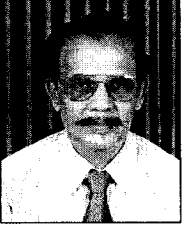
1. இச் சிறுகதைகள் ஏற்கனவே பிரசுரமாகியிருக்கக் கூடாது.
2. தட்டச்சில் அல்லது கம்பியூட்டரில் 5-6 பக்கங்களுக்கு இருக்க வேண்டும்.
3. ஆக்கங்கள் Word (Bamini Font பரவித்து) அல்லது கையெழுத்துப் பிரதிபாயின் அதை Scan செய்து Pdf வடிவில் அனுப்ப வேண்டும்.
4. ஆக்கங்கள் 30-09-2010 க்கு முன்பாக அனுப்பப்பட வேண்டும்.
5. அனுப்ப வேண்டிய முகவரி: jeevakumarans5@gmail.com

சிறுகதை எழுதுவோம்

- செங்கை ஆழியான் க. குணராசா

நவீன புனைகதைக்குள் சிறுகதைகள் வெளிவருகின்ற வேகமும் எழுத்தாளர்களால் அவை எழுதப்படுகின்ற தொகையும் மிக அதிகமாகும். ஆனால் எழுதப்படுகின்ற சிறுகதைகள் சிறுகதை என்ற இலக்கியத்தின் வகைக்குள் அமையாது போகின்றன. அதற்குக் காரணம் சிறுகதை வகை பற்றிய தெளிவின்றமை ஆகும். சிறுகதை என்றால் என்ன? பெயருக்கேற்ப சிறிய இலக்கிய வகை அது. நாவலைப் போன்று பெரிதும்ன்று. அதிக சம்பவங்களைக் கொண்டதும்ன்று. குறுநாவலைப்போல இடைத்தரமானதும்ன்று. சிறுகதை என்பது சிறியதொரு சம்பவத்தை ஒரு சில பாத்திரங்களுடன் குறுகிய காலத்தில் விபரிப்பது. உலகின் பெரும்பாலான சிறந்த சிறுகதைகள் பெரிதும் ஒரு சிக்கலை ஏற்படுத்தி இறுதியில் அவிபித்து விடை காண்பதாக அல்லது வாசகன் முற்றிலும் எதிர் பார்க்காத திருப்பத்துடன் நிறைவுறுவதாகவுள்ளன. படிபவன் மனதில் இறுதியில் ஓர் உணர்ச்சியை எஞ்சவிடுவனவாக அல்லது வாழ்க்கைக்கு ஓர் ஒளிப் புள்ளியைக் காட்டுவனவாக நல்ல சிறுகதைகள் அமைகின்றன.

நல்லதொரு சிறுகதை மூன்று இலக்கணங்களைக் கொண்டமையும். விமர்சகர்கள் சொல்வதைப் போல பலவற்றையல்ல. அம்மூன்று இலக்கணங்கள் வருமாறு:

1. நல்லதொரு கருவை அல்லது உள்ளடக்கத்தைக் கொண்டிருக்கும்
2. ஏற்றதொரு வடிவத்தை அல்லது உருவத்தைக் கொண்டிருக்கும்
3. சிறுகதைக்குரிய நேர்த்தியைக் கொண்டிருக்கும்.

இன்றைய இளம் எழுத்தாளர்கள் தமது சிறுகதைகளில் சிலிரிக்க வைக்கும் உள்ளடக்கத்தை தெரிவு செய்கிறார்கள். ஆனால் மற்றைய இரண்டையும் கைவிட்டுவிடுகிறார்கள். சிறுகதைக்குரிய நேர்த்தி என்பது எழுத்தாளனின் ஆளுமையைப் பொறுத்தது. சிறுகதை நிகழும் கள விபரணை, நடை, உத்தி, பாத்திரங்கள், உவமனங்கள், எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக சமூகச்செய்தி எனப் பலவற்றைப் பொறுத்தது.

நல்ல சிறுகதைகளுக்கு நல்ல சிறுகதைகளே உதாரணம். இலங்கையின் சில சிறந்த சிறுகதைகளை உதாரணங்களாகக் கொள்வோம். தண்ணீர்த் தாகம் (ஆனந்தன்), வெள்ளிப்பாதரசம் (இலங்கையர்கோன்), பாற்கஞ்சி (சி. வைத்திலிங்கம்), மதம் (சம்பந்தன்), தோணி (வ. அ. இராசரத்தினம்), பாற்காவடி (சு. வே), கற்சிலை (நவாலியூர் சோ. நடராசன்), கற்பு (வரதர்), வெள்ளம் (இராஜ அரியரெத்தினம்), வண்டிச்சவாரி (அ. செ. முருகானந்தன்), தேர் (எஸ். பொன்னுத்துரை), வெளியே நல்ல நிலவு (என். கே. ரகுநாதன்), குருவின் சதி (தாழையடி சபாரத்தினம்), குளவிக் கூட்டைக் கலைக்காதீர்கள் (செங்கை ஆழியான்), சந்திரிகா (முனியப்பதாசன்), அல்சேஷனும் ஒரு பூனைக்குட்டியும் (தி. ஞானசேகரன்) எனும் சிறுகதைகளில் இவற்றை நோக்குவோம். இக்கதாசிரியர்கள் தம் கதைகளில் எவ்வாறு இவற்றை கவையழகோடு சித்திரித் துள்ளினார்கள் எனப் பார்ப்போம்.

இலக்கிய கலாநிதி மதுரைப் பண்டிதர் க. சச்சிதானந்தன் ஆக்கிய சிறுகதை “தண்ணீர்த் தாகம்” ஆகும். 1939 இல் ஆக்கப்பட்ட ஆரம்ப ஈழத்தின் சிறுகதை இதுவாகும். மிக ஆரம்ப காலத்திலேயே ஆனந்தன், ஈழச் சமூகத்தின் எரியும் பிரச்சனைகளில் ஒன்றாகிய சாதியத்தினைக் கருவாகக் கொண்டுள்ளார். சாதியத்தினைக் கருவாகக் கொண்டு முதன் முதல் எழுதப்பட்ட சிறுகதை “தண்ணீர்த் தாகம்” ஆகும். தண்ணீர்ப்பிரச்சனையை இக்கதை அடிப்படையாகக் கொண்டது. நடேசையர் என்ற பிராமணர் தன் அனுட்டானத்திற்குச் செம்பில் நிறைந்து வைத்திருந்த நீரை மீனாட்சி என்ற இழி குலப் பெண் தண்ணீர் தாகத்தால் எடுத்து அசுத்தம் செய்து விடுகிறார். அதனால் ஆத்திரமடைந்த நடேசையர் அப்பெண்ணைச் செம்பினால் அடித்துக் காயப்படுத்தி விடுகிறார். காலக் கழிவில் மரணதாகத்தினால் படுக்கையில் யாருமின்றித் தவிக்கும் நடேசையருக்கு இறுதியில் மீனாட்சியே தண்ணீர் தருகிறார். அவர் தன் செயலுக்கு வருந்தி மன்னிப்புக் கேட்டு உயிரைவிடுகிறார். இது தான் தண்ணீர்த்தாகத்தின் கதையாகும்.

இக்கதையை இரண்டு பகுதிகளாக சர்வ சாதாரணமாக ஆசிரியர் எழுதியுள்ளார். முதல் இரண்டாம் காலத்தில் நடேசையர் நடந்து கொள்ளும் முறையும் இரண்டாம் பகுதியில் அவரையும் கழிவிரக்கமும் காட்டப்படுகின்றன. ஆரம்ப காலக் கதையாதலால் இரண்டு பகுதிகளாகப் பிரித்து எழுதப்பட்டுள்ளது. நவீன சிறுகதைகள் பெரிதும் நனவோடையில் எழுதப்படுவதால் அவ்வாறு பிரிக்கப்படுவதில்லை. தண்ணீர்த்தாகம் இரண்டு பகுதிகளைக் கொண்டிருப்பது சிறுகதை உருவத்தைப் பாதிக்கவில்லை. தான் நினைத்த கருவை ஒழுங்குமுறையில் கூறிவிடுவது ஆரம்பகாலச் சிறுகதைகளில் பின்பற்றப்பட்டது. அது சிறுகதையின் வடிவத்தைப் பாதிக்கவில்லை.

சிறுகதையின் நேர்த்தியைப் பொறுத்த அளவில் கதையின் நிகழ்களத்தை அவர் முதலில் தெளிவாகக் காட்டுகிறார். தண்ணீர்த்தாகத்திற்காக வெயிலின் கொடுமையை முதலில் ஆசிரியர் படம் பிடிக்கிறார். “பங்குனி மாதம் வெயில் மிகவும் காய்தலாக அடித்துக் கொண்டிருந்தது. தூரத்தில் ஒருவன் குடை பிடித்துக் கொண்டு வியர்க்க வியர்க்க விறுவிறுக்கத் தார் றோட்டில் அவசர அவசரமாகப் போய்க்கொண்டிருந்தான். பன்னிரண்டு மணி வெயிலில் யாரும் தலை காட்டவில்லை. பகல் முழுவதும் வெயிலில் திரியும் நாய் கூட கவரோரத்தில் கிடந்த சிறு நிழலில் இளைப்பாறிக் கொண்டிருந்தது. அவ்வளவு உக்கிரமான வெயில்” என எழுதுகிறார் ஆஸ்பத்திரியில் அவர் ஒரு அநாதை என்பதை முன்னரே காட்டி விடுகிறார். மனைவியை இழந்தவர். கற்றத்தால் கைவிடப்பட்டவர்.

இக்கதையில் பெரிதான உத்திகையாளப்படவில்லை. சிறுகதைகளில் மூவகையான உத்திகள் ஈழத்தில் கையாளப்பட்டுகின்றன. தன்னிலையாகவோ அல்லது

படர்க்கை யாகவோ அல்லது பாத்திரங்கள் வாயிலாகவோ தொடக்கம், வளர்ச்சி, முடிவு என்ற வரிமுறையில் சாதாரணமாக ஒழுங்கு முறையில் தான் கருதிய கருவை விபரித்துவிடும் சிறுகதைகள் பலவுள்ளன. கடிதங்களை மூலமாகக் கொண்டு கடிதமூலம் கதையை விபரித்தல் இன்னொரு முறை உத்தி. இந்த இரண்டு முறைகளுக்கும் கதாசிரியர் நல்ல கதை சொல்லியாக இருக்க வேண்டும். தண்ணீர் தாகம் நல்ல கதை சொல்லியால் எழுதப்பட்டள்ளது. இன்னொரு வகை உத்தி நனவோடை உத்தியாகும். கண்டதை, உணர்ந்ததை, சொன்னதை வைத்து கருவோடு சம்பந்தப்பட்டவற்றை என்னுவது அதுவாகும். இந்த உத்தியில் கால நீட்சி கவனத்தில் அடங்காது. இன்று பல எழுத்தாளர்களாலும் விரும்பப் படுகின்ற உத்தி. அடுத்த சிறுகதைகளில் இந்த உத்தியைப் பார்ப்போம்.

தண்ணீர் தாகம் மிக எளிமையான மணிப்பிரவாள தமிழ் நடையில் எழுதப்பட்டுள்ளது. உரைநடையில் ஓர் இலக்கிய அழகு காணப்படுகின்றது. உதாரணமாக 'அங்கங்கே மின்சார விளக்குகள் எரிந்துகொண்டிருந்தன என்பதற்குப் பதிலாக அங்கங்கே மின்சார விளக்குகள் தூங்கிக் கொண்டிருந்தன. என்கிறார். ஆசிரியர் கூற்றாவே கதை கூறப்படுகின்றது. அதனால் நல்ல தமிழில் விபரிக்கப்பட்டுள்ளது. பாத்திரங்கள் பேசும் பொழுது பேச்சுத் தமிழை இன்று பயன்படுத்துவர். அவ்வாறின்றி பாத்திரங்களும் நல்ல தமிழில் இக்கதையில் பேசுகின்றன. பாத்திரங்கள் தம் பாசாங்கற்ற தமிழில் பேசுவதாக எழுதியிருந்தால் சிறப்பாக இருந்திருக்கும்.

இக்கதையில் நடேசையர், மீனாட்சி என்று இரண்டு பாத்திரங்கள் வருகின்றன. நடேசையர் சாதித்தடிப்புள்ளவர் என்பது நன்கு தெளிவாகின்றது. ஓரிடத்தில் 'என்ன செய்தாய் பாதகி உனக்கு எவ்வளவு நெஞ்சுத் துணிவு? அவ்வளவு மமதையா பறைச்சிறுக்கி' என்கிறார். இன்னோரிடத்தில் 'வாலிபமாய் இருந்த காலத்தில் தெரியாமல் தூரத்தில் உள்ள வெள்ளாளப் பெண்ணைப் பார்ப்பனத்தி என்று கல்யாணம் கட்டிவிட்டார். விஷயம் புரிந்ததும் மெல்ல அவளைக் கைவிட்டார் என வருகின்றது. இவற்றிலிருந்து நடேசையரின் சாதித் தடிப்பு புலனாகின்றது.

நல்லதொரு சிறுகதையின் நேர்த்தியை பாயாசத்திற்கு முந்திரிபோல கையாளும் ஏற்ற உவமைகள் எடுத்தியம்புகின்றன. நடேசையரால் செம்பினால் நெற்றியில் தாக்கப்படுகிறார் மீனாட்சி. காயம் நெற்றியில் ஏற்படுகிறது. அதனை ஆசிரியர் பின்வருமாறு விபரிக்கிறார். சந்திரனுக்கும் இவள் முகத்திற்கும் நெடுங்காலம் ஓர் வித்தியாசம் அது இன்றோடு பூர்த்தியாகிவிட்டது. அவள் மதி வதனத்திலும் மறு ஏற்பட்டுவிட்டது.

இச்சிறுகதையில் ஒரு முழுமையிருக்கிறது. இச்சிறுகதையின் சமூகப் பயன்கள் என்ன?

1. முதன்முதலில் எழுதப்பட்ட சாதியச்சிறுகதை இதுவாகும். சமூகத்தில் சாதியக் கொடுமை இல்லாது போக வேண்டும். மனிதரிடையே சாதி வேறுபாடில்லை.
2. சமூகத்தில் சாதி ஒழிப்பிற்கு இந்து மதம் எதுவும் செய்யத் தவறிவிட்டது.
3. எல்லாம் அந்தக் கிறிஸ்தவப் பெரியாரின் கிருபை தான். அன்றைக்கு நீங்கள் தீர்க்காத தாகத்தை அந்தப் பெரியார்கள் தீர்த்தார்கள். கல்வியுமளித்து இந்த நிலைமையில் வைத்தார்கள். என ஓரிடத்தில் குறிப்பிடுகிறார். சாதியக்

கொடுமை நீங்க கல்வியும் உத்தியோகமும் வழங்க கிறிஸ்தவம் முன்வந்தது என்கிறார். வாசகர்களின் பார்வைக்கு தண்ணீர்த் தாகம், கீழே தரப்படுகிறது.

நாடறிந்த கவிஞர் பண்டிதர் க. சச்சிதானந்தம் 'ஆனந்தன்' என்ற புனைபெயரில் 1938-1944 காலகட்டத்தில் நல்ல சில சிறுகதைகளைப் படைத்துள்ளார். மாவிட்டபுரத்தைச் சேர்ந்த இவர், 1921இல் பிறந்தார். ஈழத்தின் மூத்த படைப்பாளி, பட்டதாரி, பண்டிதர், மதுகலைமாணி. 'ஆனந்தத்தேன்' இவரக்கிய கவிதைகளின் தொகுதியாகும். 'அன்னபூரணி' ஈழகேசரியில் இவர் எழுதிய நாவல், 'யாழ்ப்பாணக்காவியம்' இவர் யாத்த காவியம். 'தமிழர் யாழியல்' இவரது சிறப்பான ஆய்வுநூல், ஓய்வுபெற்ற ஆசிரிய கவாசாவை விரிவுரையாளர். எண்பது வயதுப் பேரிறிஞர். அமரராகிவிட்டார்.

தண்ணீர்த் தாகம்

- ஆனந்தன்

பங்குனி மாதம், வெயில் மிகவும் காய்தலாக அடித்துக் கொண்டிருந்தது. நோட்டில் அவ்வளவு நடமாட்டமில்லை. தூரத்தில் மாத்திரம் ஒருவன் குடை பிடித்துக் கொண்டு வியர்க்க விறுவிறுக்கத் தார் நோட்டில் அவசரமாய்ப் போய் கொண்டிருந்தான். அதற்கப்பால் ஒரு கட்டைவண்டி 'கடா கடா' என்று ஆடி ஆடி வந்து கொண்டிருந்தது. பன்னிரண்டு மணி வெயிலிலே யாரும் தலை காட்டவில்லை. பகல் முழுவதும் வெயிலிலே திரியும் நாய்கூட கவரோத்தில் கிடந்த சிறு நிழலில் இளைத்துக் கொண்டிருந்தது. அவ்வளவு உக்கிரமான வெயில். பலர் பகலுறக்கம் போட்டார்கள். சிலர் புழுக்கம் தாளாமல் தவித்தார்கள். செட்டியார் புதினப் பத்திரிகையோடு தூங்கி வழிந்துகொண்டிருந்தார்.

அந்த அரசமரத்தின் கீழ்த்தான் பகல் முழுவதும் மீனாட்சிக்கு வேலை. நியாயஸ்தலத்துக்குப் போகும் கிளை நோட்டும் பெரிய தெருவும் கோணமாய்ச் சந்திக்கும் சந்தி அது. அந்த அரசமரத்தைச் சுற்றி வெயில் கடுமைக்கும் உகந்த குளிர் நிழல். தட்டுச் சுகரிலே சின்னச் சின்னக் கூறாகக் கத்தரிக்காய், பிஞ்சு மிளாகாய் நன்றாக அடுக்கிப் பக்குவமாக வைக்கப்பட்டிருந்தன. அவளுக்குச் சோம்பேறித்தனமோ கொட்டாவியோ இல்லை. அன்றைக்கு வியாபாரம் அவ்வளவு ருசியாகவில்லை. கோடு கலைந்ததும் பள்ளிக்கூடம் விட்டதும் தான் வியாபாரத்தின் ருசி தெரியும். கொண்டுவந்த பெட்டியை காலி செய்து விட்டே வீடு திரும்புவார். அப்பொழுது அவள் உள்ளத்தில் எழுவது ஆனந்தக்கடல்தான்.

தலையைக் கோதிக்கொண்டே பள்ளமான அடியிற் சாய்ந்தாள். அரசமலைகளை இடையிடையே அசைக்கும் காற்று அவள் கூந்தலையும் ஆட்டிக்கொண்டிருந்தது. ஒரு காகம் மாத்திரம் கொப்பிலே இருந்து பலத்த தொனி வைத்தது.

அவளைப் பார்த்தால் யாருமே இழிகுலத்தவள் என்று சொல்ல மாட்டார்கள். அவளுடைய சிவந்த மேனியும்

கருவண்டுக் கண்களும் யாரையும் கொள்ளை கொண்டுவிடும். அவள் ஜாதியைப் பற்றி யாருமே கேட்டதில்லை.

அப்படி அவர்கள் அறிந்திருந்தால் எப்பவோ அவள் வியாபாரத்தில் மண் விழுந்திருக்கும். ஊரார் மாத்திரம் அவளிடம் எதுவும் வாங்குவதில்லை. அவர்களுக்குத்தான் விசயந் தெரியுமே?

வெயில் எரிய எரிய அவளுக்குத் தாகம் எடுக்கத் தொடங்கியது. பொறுத்தும் பார்த்தாள். நா வறளத் தொடங்கியது. இனி அவளால் சகிக்க முடியாது மெதுவாக அவற்றைப் பெட்டியிலே போட்டுக்கொண்டு கிளம்பினாள். பக்கத்தில் வீடுகளில்லை. அவையெல்லாம் காய்கறி விளையும் பூமிடம் பற்றைக்காடுகளுந்தான்.

செழித்த கழுக்குளும் வாழைகளும் அங்கே கிணறு இருக்க வேண்டுமென்பதை ருசுப்படுத்தின. மெல்ல மெல்ல வீட்டின் அருகே வந்தாள். தெருவழியே ஓடிய சேற்றுத் தண்ணீர் இன்னும் அந்த எண்ணத்தைப் பலப்படுத்தியது. உள்ளே பெட்டியை வைத்துவிட்டு அங்கும் இங்கும் பார்த்தாள் யாரையும் காணவில்லை.

கிணற்றைக் காணக்காண மேலும் தாகம் அவளை வாட்டியது. அடிநாலிலே சொட்டு ஜலமில்லால் வறண்டு போயிற்று. அந்த வெயிலின் அகோரத்திற்கு யாருக்குத்தான் தாகமில்லை!

கிணற்றுக் கட்டிலே விளக்கி வைத்த செம்பிலே நிறைய குளிர்ந்த ஜலத்தைக் காண அவள் உள்ளமும், வாயும் அதிலே ஆழ்ந்துபோயிற்று. பாவம் அந்த விடாயை அடக்க இன்னொரு விடாய் உதவியாய் இருந்தது. தான் அந்த விடாயைத் தீர்க்க அருகதையற்றவள் என்பதை அவள் அறிவாள். இழிகுலத்தில் பிறந்த பெண்கள் எல்லாம் தாகசாந்தி செய்யக்கூடாது என்று கடவுள் கட்டளையிட்டிருக்கிறார். என்பது அவள் அப்பிராயம். அந்தச் செம்பை மாறி மாறிப் பார்த்தாள். யாரையும் காணவில்லை.

II

“என்னடி செய்தாய் பாதகி” என்று மிரட்டல் கேட்டது அதிகார தோரணையில்.

ஏங்கி விலவிலத்துப் போனாள் மீனாட்சி. உடம்பு சொட்ட வியாத்தது. நெஞ்சு திக்குத் என்று அடித்துக் கொண்டது. கண்கள் மிரள மிரள விழித்தன. அவள் தான் செய்த களவு பிடிபட்டதை எண்ணிக் கல்வாச் சமைய்து போனாள்.

“உனக்கு அவ்வளவு மமதையா பறைச் சிறுக்கி” என்ற ஆத்திரத்தோடு ஓடிவந்தார் நடேசய்யர், விபூதியைப் பொத்திக்கொண்டே கைகள் ஆத்திரத்தால் அங்குமிங்கும் எதையோ தேடின. கோபாக்கினி கண்களிலிருந்து பறந்தது.

“அவ்வளவு நெஞ்சுத் துணிவு, கிணற்றுக்குக் கிட்ட வந்து செம்பு சலத்திலும் தொட்டுவிட்டாயே? அனுஷ்டான ஜலத்தில் தொட உனக்கு அவ்வளவு தைரியம் வந்துவிட்டது” பல்லைக் கடித்துக் கடித்து ஆத்திரத்தோடு அவளை விழுங்கப் போனார். பாவம் பறைப் பெண் அல்லவா? கோயிலுக்குப் போனால் எப்படிப் பிராயச்சித்தம் செய்வது என்று விட்டுவிட்டார் போலும்.

“மூதேவி நாயே, இனி என்னுடைய கிணற்றை நான் என்ன செய்வது? அனுஷ்டான பாத் திரத்தை வைத்துவிட்டு விபூதி எடுத்து வருவதற்கிடையில் இப்படிச் செய்துவிட்டாயா? இனி இந்தச் செம்பை...! நீ அந்தக் கதிரன் மகளல்லவா? என்னுடைய அனுஷ்டான ஜலத்தைத் தொட நீ கொள்ளையிலே போகமாட்டாயா? சிவன் உன்னை வதைக்க மாட்டானா?”

ஒரு மின்னல் மின்னியது போல் இருந்தது. உலகமே இருண்டு மடமடத்து அவள் தலையில் கவிழ்ந்தது போல் இருந்தது. பூமியே அவள் கால்களிலிருந்து நழுவிட்டது. இரத்தம் நெற்றியிருந்து குபீரிட்டது. களங்கமற்ற பார்வைக் கண்ணீரோடும் இரத்தம் சேர்ந்து ஓடியது. செம்பு அலங்கோலமாய் உருண்டு போய்விட்டது. அது அவள் கனிவாயை பற்றப்போய்த் தோல்வியடைந்ததற்காக அழுது கண்ணீர் வடித்துக் கொண்டிருந்தது.

“மூதேவி, இனி இந்தப்பக்கம் தலைகாட்டு, உன் தலையை நுள்ளி எடுத்துவிடுகிறேனோ இல்லையோ பார், உனக்கு இது போதாது போ நாயே வெளியே, சனியன்கள் வீட்டில் வந்து கூசாமற் கால் வைக்குதகன்”

தங்கச்சிலைபோல இவ்வளவும் நின்ற உருவம் இரத்த ஆற்றோடு பெயரத் தொடங்கியது. பெட்டியை எடுத்துத் தலையில் வைத்துக் கொண்டு மெதுவாக வெளியே போய்விட்டாள். அவர் எறிந்தபோது வாய்ச்செம்பு அவள் நெற்றியில் நன்றாய்க் கணீரிட்டுவிட்டது. தீண்டாமை அசுரனின் அசுரத்தன்மை அவள் பிறைநுதலில் இரத்தத்தை வாங்கி விட்டது.

பாவம் தாகவிடாய் தீர்ந்தபாடில்லை. களவுக்கேற்ற தண்டனை கிடைத்து விட்டதல்லவா? ஒரு பிராமணனின் அனுஷ்டானப் பாத் திரத்தைத் தொட்டுவிட்டாளல்லவா? எவ்வளவு பொல்லாத கோரக்களவு. இதற்கு இந்தத் தண்டனை போதுமா? சிலனுடைய அனுஷ்டானத்தை முடிக்க விடாமல் தண்ணீரைத் தொட்டு தீட்டாக்கியவளல்லவா? பெண்ணைத் திட்டிய திட்டுக்களைப் பார்த்துப் பகவான் சிரித்துக் கொண்டிருந்தார். “என் பிள்ளையின் கடுர நா வரட்சியைத் தணிக்காத உனக்கு என்மீது அன்பா? உன்னுடைய அனுஷ்டானம் கொடிய நரகிற்கு வாயில்லல்லவா” என்று அழுகையோடுதான் அவர் சிரித்துக் கொண்டிருந்தார்.

சந்திரனுக்கும் இவள் முகத்திற்கும் நெடுங்காலம் ஓர் வித்தியாசம். அது இன்றோடு பூர்த்தியாகிவிட்டது. அவள் மதிவதனத்திலும் மறு ஏற்பட்டுவிட்டது.

ஏழையின் தண்ணீர் விடாய் என்றுதான் தீருமோ?

III

நடுநிசி, எங்கும் ஒரே நிசப்தம், ஆனால் அறைகளில் இருமும், சப்தமும் குழந்தைகளின் கீச்சுக்குரலும் இன்னும் ஒழிந்தபாடில்லை. “ஐயோ அம்மா” என்று அடுத்த அறைகளில் வியாதிக்காரர் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருப்பது தெரிந்தது. குழந்தைகளைத் தாலாட்டும் தாய்மாரின் பல திணுசான குரல், அங்கங்கே மின்சார விளக்குகள் தூக்கிக்கொண்டிருந்தன.

ஒரு கிழவன் பூணூலை இழுத்துவிட்டுக் கொண்டு மூலையிலே செருமிக் கொண்டு நெஞ்சைத் தொட்டுப் பார்த்தான். கஷ்டப்பட்டுக் கஷ்டப்பட்டு முக்கி முனங்கி கொண்டிருந்தான். அவனை யாரும் கவனிப்பார் இல்லை. அவன் சுற்றமெல்லாம் இன்று அவனைக் கைவிட்டுவிட்டன. அவன் அவர்கட்கெல்லாம் என்ன செய்தான்? ஒரே ஒரு பிழை, வாலிபமாய் இருந்த காலத்திலே தெரியாமல்தூரத்திலே உள்ள வெள்ளாளப் பெண்ணைப் பார்ப்பனத்தி என்று கல்யாணம் செய்தான். சிலநாட்கள் சென்றதன் பின் சுற்றம் எல்லாம் அவனை இகழ்ந்துதள்ளிவிட்டது. அதன் பின்புதான் அவனுக்கு விஷயம் புரிந்தது. தான் வெள்ளாளப் பெண்ணைக் கடிப்பிடான் என்று உணர்ந்ததும்மெல்ல அவனைக்கைவிட்டான்.

பெண்வழியால் லாபமும் இல்லை, இனசனமும் இல்லை. இன்றுவரையும் தனியேதான் காலந்தள்ளினான். இன்றைக்கு வியாதி யாய்ப் போனான். கவனிப்பார் இல்லை. தர்ம ஆகப்பத்திரியிலே கிடக்கிறான்.

அவனுக்கு மேலும் மேலும் மூச்சுவாங்கத் தொடங்கியது. தண்ணீர் விடாமெடுத்தது. அந்நாளிலே ஈரலிப்பில்லை. இருமி இருமி வரண்டு போயிற்று. தாகவிடாய் வரவர அதிகரித்தது. பேச்சுக் கொடுத்தாலோ இருமல் வாட்டுகிறது.

“அம்மா, தண்ணீர்! நாவை வறட்டுகிறது” என்று சொன்னான் அந்தக் கிழவன் கெடுகும் குரலில், பதிலே இல்லை, அடுத்த அறையில் இருந்து ஒரு இருமல் அதற்குப் பதில், கொஞ்சநேரம் நிசப்தம்.

“அம்மா, என்னால் சகிக்க முடியவில்லை. தண்ணீர் விடாமல் செத்துப் போய்விடுவேன். தண்ணீர் கொடுங்களம்மா”

யாருமே மூச்சு விடவில்லை. தாதிகள் எல்லாம் ஒரே உறக்கம் போலும்.

ஒரு பெண்ணுருமல் அந்த மூலையருகே வந்தது. ஆமாம் அவளும் ஒரு தாதிப் பெண்தான். அந்த ஆஸ்பத்திரியில், காலதேவன் கீறிய கோடுகள் பதிந்த அவன் முகத்தை உற்றுப் பார்த்தது. ஆனாலும் அந்த முகம் அவளுக்குச் சட்டென்று ஞாபகம் வந்தது. கிழவன் தண்ணீர் குக்காக வாயைத் திறந்தான்.

“ஐயா, பறைச்சி தொட்டுத் தண்ணீர் தந்தால் குடிப்பீர்களா? தாங்கள் பிராமணரல்லவா?” என்றான் அவன்.

“அம்மா, அம்மா, குடிந்தாய் பிராமணனானாலென்ன? பறையனானாலென்ன? என் தாகத்திற்கு நீர் கொடும்மா! கொடிய மரணதாகம் நெஞ்சை அடைக்கிறது.”

அவன் ஒரு சின்னப் பாத்திரத்தில் இளஞ்சூடான நீரைக் கொண்டு வந்தான். கிழவன் விடாய் அலாதி யால் வாயைத்

திறந்தான். ஆகா! உள்ளம் பூரிக்க ஆத்மா சாந்தியடைய மெல்ல மெல்ல நீரை வார்த்தான் பெண்மணி.

“அம்மா, இந்த மரணவிடாயில் என்னைக் காப்பாற்றினாய் உன் குலம் நன்றாக வாழட்டும் நீ யாரம்மா?”

“ஐயா, என்னைத் தெரியாதா? நன்றாக உற்றுப் பாருங்கள்” என்று குனிந்தான் அந்தத் தாதி.

“ஞாபகம் இல்லையே?”

தன் நெற்றியை அவன் முகத்திற்கு நேரே பிடித்தான். “இதோ பாருங்கள் இந்த மறுவை. தண்ணீர் விடாய்த்து அன்றொருநாள் உங்கள் வீட்டில் வந்தேனல்லவா? தாகவிடாய் தாங்கமால் சிறுபிள்ளைத்தனத்தால் ஏதோ அனுஷ்டானச் செம்பைத் தொட்டுவிட்டேனென்று நீங்கள் செம்பால் எறிந்த காயம் இதுதான்” அவன் நெற்றியைக் காட்டினான் கிழவனுக்கு.

கிழவன் முகம் காட்டிய குறியின் உணர்ச்சி, ஏதோ புதிதாய் இருந்தது. “ஆமாம், கதிரன் மகளல்லவா? எப்படியும் இங்கே வந்தாய்? தாதியாவும் வேலை பார்க்கிறாயே?”

“ஆம், ஐயா, எல்லாம் அந்தக் கிறிஸ்தவப் பெரியாரின் கிருபைதான். அன்றைக்கு நீங்கள் தீர்க்காத தாகத்தை அந்தப் பெரியார்கள் தீர்த்தார்கள். கல்வியுமளித்து இந்த நிலைமையில் வைத்தார்கள்”.

கிழவன் உள்ளம் வெடித்து விட்டது. “என் மரண தாகத்தை நீக்கிய கரங்களுக்கா அன்று இரத்தக்கறை ஏற்படவேண்டும்! இந்த விடாய் தானே அந்தப் பசலைக்கும் அன்று”

அம்மா என்னை மன்னி, ஜாதிக் கர்வத்தால் அன்று உன்னை எறிந்த என்னை மனப்பூர்வமாய் மன்னி!”

கிழவன் அவன் காலடியில் விழ எழுந்தான், பாவம்! அப்படியே தொப்பென்று விழுந்தான். விடாய் அடங்கியதோடு, அவன் கண் திறக்கவேயில்லை.

26ம் பக்கத் தொடர்ச்சி..

மாத்தளை வடிவேலன், மலரன்பன், மல்லிகை, சி. குமார், மு. சிவலிங்கம், மாத்தளை சோமு, நந்தி, புலோலியூர் சதாசிவம், தி. ஞானசேகரன் ஆகியோரின் பெயர்களையும் குறிப்பிடுகிறார். புதிய மலையக எழுத்தாளர்களாகப் பின்வருபவர்களை நாம் அறிந்து கொள்கிறோம் :

ரா. நித்தியானந்தன், பதுளை சேனாதிராஜா, சிவனு மனோகரன், பிரமிளா செல்வராஜா, பன்பாலா, புனிதகலா.

இயல்பான கதையம்சம், பாத்திர வார்ப்பு, பொருத்தமாகப் பயன்படுத்தப்படும் பேச்சுவழக்கு, பிரமிளா செல்வராஜாவின் பண்புகள் என நூலாசிரியர் கருதுகிறார். அழகியல் அமைதி இந்த எழுத்தாளரிடமே காணப்படுகிறது.

பிரமிளா பிரதீபன் எனத்தற்போது அறியவரும் இந்த எழுத்தாளரின் கதைகள் பற்றி எழுதும்பொழுது மலையகப் பெண் எழுத்தாளர்கள் சிலரின் பெயர்களையும் நாம் அறிந்து கொள்கிறோம். கோகிலம் சுப்பையா, பூரணி, புசல்லாவ ஸ்மாஸ்கா, அட்டன் சாந்தராஜ், பாலரஞ்சினி சர்மா, நஸீமா சித்திக் ஆகியோர் இவர்களிற் சிலர்.

த. கலாமணி - பாட்டுத் திறந்தானே

இவர் சிக்கனமாகச் சிறுகதை சொல்லத் தெரிந்தவர். சமூக நிலை பற்றிக் கோபமும், மனித நேயமும், கலை வெற்றி கூட்டுவதில் மிகுந்த சிரத்தையும் கொண்டவர். அறிவியல் அடிப்படையிலும், மக்களின் அசாதாரணமான வாழ்க்கையைப் பற்றிய ஆழ்ந்த புரிதலும், உளவளத் துணை அல்லது சீர்மியும்

சார்ந்த எத்தனிப்புகள் கலாமணியின் கதைகளில் காணப்படுவதாக நூலாசிரியர் கருதுகிறார்.

திறனாய்வாளர் புலோலியூர் ஆ. இரத்தின வேலோன் தமது இந்த நூலிலே 16 சிறுகதை எழுத்தாளர்களின் கதைகள் சிலவற்றைப் பயனுள்ள முறையில் திறனாய்வு செய்திருப்பது மெச்சத்தக்கது.

இவற்றைவிட, “பூளாராகங்கள் சிறுகதைத்தொகுதி 2007” “கருமுகில் தாண்டும் நிலவு” (தி. ஞானசேகரன் தொகுத்தது) “பசியிடங்கா இருளிலிருந்து ஒன்பது கதைகள்” (யாழ்/ பஸ்கலைக்கழக மாணவர்களின் சிறுகதைத் தொகுப்பு) “கனகசெந்தி கதாவிருது பெற்ற சிறுகதைகள் (செங்கை ஆழியான் தொகுத்தது) ஆகியன பற்றியும் தமது பார்வையை விவாகச் சொல்லியிருக்கிறார். நீங்களே அவற்றையும் படித்துப் பாருங்கள்.

புலோலியூர் ஆ. இரத்தினவேலோன் ஆக்க இலக்கியத்திலும், திறனாய்விலும் சிறப்பாக ஆற்றிவரும் பணியையறிந்து சந்தோஷமும், ஆறுதலும் பெற்றவனாக நான் இருக்கிறேன்.

சிறுகதைகளை ஆராய்வது ஒரு அதிஷ்டமான வேலை என்பதை எனது 58 வருடகால அனுபவம் காட்டி நிற்கிறது. புதிய எழுத்தாளர்களில் கதைகளைப் படித்து ஒவ்வொன்றையும் ஆராய் நமக்குக் களைப்பு ஏற்படுகிறது. எனவேதான் நண்பர் இரத்தினவேலோன் இந்தப் பணியைத் தொடர்ந்து செய்து தமது பதிவுகளை நூல்களாகத் தரவேண்டும் என வேண்டிக் கொள்கிறேன்.

மனைக்குப் போன சீடர் சொன்னார் “தேசாந்தரியான ஒரு துறவி உடல் நலிந்த நிலையில் நேற்றிரவு குருமடத்துக்கு வந்தார்; திடீரென இறந்து போனார்”

செய்தி கேட்ட கிராமவாசிகள் காலஞ்சென்ற துறவிக்கு அஞ்சலி செலுத்த குருமடம் வந்தனர். அக்கூட்டத்தில் குயத்தியும் இருந்தார். தன் கள்ளக் காதலனுடைய பூத உடலைக் கண்டதும் அவளால் துக்கத்தை கட்டுப்படுத்த முடியவில்லை. ஒப்பாரிவைக்கத் தொடங்கினாள்:-

“அழகனே கண்ணாளா - நேற்று
அழகிய குடுமி வைத்திருந்தாய்
பாடும் பலாமரத்தில் சார்த்தி வைத்ததால்
மொட்டந்தலையோடு காண்கிறனே பாவியான்!”

இச் சொற்களைக் கேட்ட குரு உண்மையை ஊகித்தார். கோபத்தோடு குயத்தியைப் பார்த்துச் சொன்னார்: “அழு அழு! காதலனுக்காக அழு, ஆனால் என் பலாமரத்தை மட்டும் குறிப்பிடாதே!”

துறவியும் விவசாயியின் மனைவியும் முன்னீடு :

ஹென்ஸ்டா நகரத்து பெளத்த வாழ்வியலில் நிலவிய அடிப்படை வாதம் மற்றும் பூசல், திங்கலார் சாயதெளவின் பிரசன்னத்தினாற்கூட நீங்கவில்லை. ஆகவே அவர் திடீரென நகரத்தை விட்டுப் புறப்பட்டுவிட்டார். சில காலம் சென்றது. அவர் புத்தகாயாவுக்கு யாத்திரை போனார். திரும்பிவரும் வழியில் றங்கூன் ஊடாகப் பிரயாணம் செய்தார். அங்கே அவரை வந்து கண்ட இல்வாழ்வார் சிலர் ஹென்ஸ்டா நகர வாசிகள் தாங்கள் முன்பு நடந்து கொண்ட முறைக்கு வருந்துவதாகவும் அவருக்குரிய மரியாதை செலுத்தாது விட்டதற்காகக் கழிவிர்க்கம் கொள்ளவதாகவும் அவர் நகரத்துக்கு வருகை தரவேண்டும் என்று இரந்தார்கள். சாயதெள அவர்களுடைய அழைப்பை ஏற்றுக் கொண்டார்: அன்று மாலையே அவர் சமயப் பேருரை ஆற்றிக் கொண்டிருக்கும் போது அவரைக் கொல்ல முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டது. சபையில் இருந்த ஒருவன் எழுந்து நின்று அவரை நோக்கி இரட்டைக்குழல் துப்பாக்கியால் சுட்டான். ஒரே குழப்பம்! சாயதெள அமைதியாகப் பேருரை ஆற்றிக் கொண்டிருந்தார். கொலை முயற்சி செய்தவன் தப்பி ஓடி விட்டான். இந்தச் சம்பவம் பற்றிய மர்மம் இன்றுவரை நீடிக்கிறது. அவன் தூரத்திப் பிடிக்கப்பட்டதாகவும் சாயதெள தலையிட்டு அவனை விடுவித்ததாகவும் ஒரு கதை. இரட்டைக்குழல் துப்பாக்கி, அக்காலத்தில், பிரிட்டிஷ் அரசாங்க அதிகாரிகளிடமே இருந்ததால், அவனை யாரோ கருவியாகப் பயன்படுத்தியிருக்கிறார்கள் என்பது தெளிவு. றங்கூனுக்குப் போய் சாயதெளவை ஹென்ஸ்டாவுக்கு அழைத்து வந்தவர்களுக்கு இதில் பங்கிருக்கலாம் என்ற சந்தேகம் பலருக்கிருந்தது. ஒக்கோ சாயதெள கூட, ஆழ்ந்த கவலையடைவதாகத் தெரிவித்தார். திங்கலார் அதன்பின் அங்கு பேருரைகள் ஆற்றவில்லை. ஹென்ஸ்டாவை விட்டுப் புறப்பட்டுப் போனார். சில வாரங்கள் கழித்து, அதே இல்லறத்தார் குழுவினர் றங்கூனுக்குப் போய், குருநாதரை மீண்டும் ஒருமுறை ஹென்ஸ்டா வருமாறு அழைத்தனர். முறுவலித்த சாயதெள சொன்னார். “எனக்கும் வரவிருப்பந்தான் ஆனால் விவசாயியின் மனைவியைக் காதலித்த மொட்டைத்தலையரைப் போல எனக்குப் பயமாய் இருக்கிறது; மிகவும் பயமாய் இருக்கிறது!”

கதை :

ஒரு கிராமத்தின் எல்லைப்பறத்தில் ஒரு விவசாயியும் மனைவியும் வாழ்ந்து வந்தனர். அவனுடைய நெல்வயல் சற்றுத் தொலைவில் இருந்ததால் அதிகாலையில் எழுந்து இரு உழவு மாடுகளையும் ஒட்டிக்கொண்டு போய் விடுவான். அவன் மனைவி தன் சிறுபிள்ளையோடு தனியே இருப்பாள். அயலில் ஒரு குருமடம் இருந்தது. அம்மடத்தில் ஒரேயொரு துறவி, அவரும் ஜபம் செய்வதற்காக அதிகாலையில் எழும் வழக்கமுடையவர். ஆக, ஒவ்வொரு நாளும் அதிகாலையில், அயலவர்கள் கண்விழிக்குமுன், இந்தப் பெண் “கண்ணுறங்கு கண்மணியே என்று தாலாட்டுப்பாடுவாள். குருமடத்தில் அந்தத்துறவி “எல்லா உயிரும் இன்புற்று வாழ்க” என்று உச்சரிப்பார். இப்படியே காலம் கழிய, இருவருக்கும் தாங்கள் சகாக்கள் என்ற உணர்வு உண்டாயிற்று நாளடைவில் அவர்கள் காதலராயினர். இப்பொழுது அப்பெண்ணின் தாலாட்டு அவள் தனித்திருப்பதற்கான சமிக்ஞை ஆயிற்று. துறவியின் மந்திரம் அவர் விரைவில் அவளிடம் வருவார் என்பதற்குரிய சங்கேத மொழியாயிற்று.

உண்மைக் காதலின் பாதை என்றும் செளகரியமாக இருந்ததில்லையே! விவசாயியின் மனைவிக்கும் துறவிக்கும் இடையே ‘தொடர்பு’ இருப்பதாக அயல் சந்தேகித்தது. தனிமையில் இருக்கும் மனைவியர் எப்பொழுதும் கற்பைப் பேணுவதில்லை என விவசாயியை எச்சரிக்கவும் செய்தது. ஒருநாள் விவசாயி வேண்டுமென்றே தன் மூங்கில் தொப்பியை விட்டுவிட்டு வயலுக்குப் புறப்பட்டுப் போனான். அவன் மனைவியும் துறவியும் சமிக்ஞைகளைப் பரிமாறினர். துறவி விவசாயி வீட்டில் உல்லாசமாய் இருந்தார். அந்நேரம் வெளியே காலடிச்சத்தம் கேட்டது “தொப்பியை மறந்து போனன், பெண்ணே” என்று குரல்கொடுத்தான் விவசாயி. காதலனை ஒளிப்பதற்கு அவசர அவசரமாக ஓடித் தேடினான் பெண். நெல் சேமிக்கும் பத்தாயம் ஒன்றுக்குள் அவனைத் தள்ளிவிட்டான். குந்தியிருப்பதற்கு அது ஒடுக்கமானது; நிற்பதற்கு அதன் உயரம் போதாது. துறவி முடங்கினார். அவருடைய மொட்டந்தலை வெளியே தெரிந்தது. பெண்ணோ, சோர்ந்து போகாமல், ஓர் அரிதட்டை எடுத்து துறவியின் தலையின் மேல் கவிழ்த்தான். பெண்ணோ பலசாலி, துறவியின் மண்டை ஓடும் கடினமாக இருந்தது. ஆக, அவருடைய தலை அரிதட்டைப் பிய்த்துக்கொண்டு வெளியே தெரிந்தது.

அவ்வேளை விவசாயி உள்ளே நுழைந்தான். மொட்டந்தலையைக் கண்டான். “பத்தாயத்துக்கு வெளியே துருத்திக் கொண்டிருக்கும் அவ்விசித்திரப் பொருள் என்ன?” என்று வஞ்சகமில்லாமல் கேட்டான். “அது ஒரு பழைய சேமக்கலம் சந்தையில் வாங்கினேன். பத்தாயத்துக்கு மூடியாகப் பயன்படுத்துகிறேன்” என்றாள் மனைவி, இனிமையாக அதன் நாதத்தை தான் சோதித்துப் பார்க்க வேண்டும் என்று கூறிய விவசாயி, மாட்டை அடிக்கும் கம்பினால் மொட்டந்தலையில் அடித்தான். துறவி பல்லைக் கடித்துக் கொண்டு, வலியைச் சகித்துக் கொண்டார். “சத்தம் செய்யாத சேமக்கலத்தை நான் ஒரு நாளும் கண்டதில்லை, மீண்டும் சோதித்து பார்க்க வேண்டும் என்றாள் மனைவி. துறவி மூடனாய் இருக்கிறானே என்று சலித்த அப்பெண் “சேமக்கலமே, நீ ஊழையா?” என்று கிககிக்கத்தாள். இரண்டாம் தடவை விவசாயி மொட்டந்தலையைக் கம்பால் அடித்த போது, உள்ளேயிருந்து ‘டண்ணண்’ என்ற சத்தம் வந்தது. விவசாயி தொடர்ந்து அடித்துக் கொண்டிருந்தான். பாவம் துறவி

சேமக்கலம் போல் ஒலி எழுப்ப வேண்டியதாயிற்று. துறவிக்கு நல்ல பாடம் கற்பித்த திருப்பதியில் மூங்கில் தொப்பியை எடுத்துக் கொண்டு வயலுக்குப் போனான். துறவி தன் குருமடம் திரும்பினார்.

அடுத்த நாள் காலை எல்லாம் இயல்புநிலைக்கு வந்தன. விவசாயி வழமையான நேரம் வயலுக்குப் புறப்பட்டான். அவன் எதையும் மறக்கவில்லை என்பதை மனைவி நிச்சியப்படுத்திக் கொண்டாள். சிறிது நேரம் செல்ல அவள் பாடினாள்.

“விதைப்புக்கும் அறுவடைக்கும்

போனான் உன் தந்தை

கண்ணுறங்கு கண்ணுறங்கு,
கண்பணியே கண்ணுறங்கு”

குருமடத்துத் துறவியோ இவ்வாறு பாடலானார்.

“எல்லோரும் இன்புற்றிருக்க விழைகின்றேன்

ஆனாலும் நான் உன் அருகில் வராமட்டேன்

‘டண்ண’ ஒலியை எண்ண நடுநடுங்கும் நெஞ்சம்”

வாயாடிக் கணவனும் கறுப்பு மனைவியும்

முன்னீடு :

திங்கலார் சாயதெள பாஸெயின் போயிருந்த போது பௌத்த ஆகமங்களில் தீவிர ஈடுபாடு கொண்ட ஒரு படைப்பாளி அவரைக் காண வந்தார். சமய அனுஷ்டானத்தில் பாரதூரமான மாற்றங்கள் செய்யவேண்டியிருப்பதாக அவர் கருதினார். “சுவாமி, சீலங்களை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். சாதாரண நாள்களில் ஐந்து சீலங்களையும் ஒய்வு நாள்களில் எட்டு அல்லது பத்து சீலங்களையும் அனுஷ்டிக்கிறார்கள். ஒன்பது சீலங்களின் அருமையை அவர்கள் மறந்துவிட்டனர். என் அபிப்பிராயம் என்னவென்றால், ஐந்து மற்றும் எட்டு சீலங்கள் போதுமானவையல்ல, பத்து சீலங்கள் பின்பற்றக் கஷ்டமானவை, ஏன் தெரியுமா? நண்பகலுக்குப்பின் ஊட்டமான உணவைத் தவிர்க்கும்படி அவை கூறுகின்றன. ஏன் குருமார், தம்மைப் பின்பற்றியொழுதுவோருக்கு ஒன்பது சீலங்களைப் பரிந்துரைக்கவில்லை என்று எனக்குப் புரியவில்லை. ஆனால் நானோ தினமும் ஒன்பது சீலங்களை அனுஷ்டித்து வருகிறேன். சுவாமி, இதுபற்றி, தாங்கள் ஒரு பிரசங்கம் செய்தால் என்ன?” “மதியத்துக்குப் பின் ஊட்டமுள்ள உணவைத் தவிர்ப்பது ஏன் பின்பற்றக் கஷ்டமாயிருக்கிறது?” என்று கேட்டார் சாயதெள. “நாள் முழுவதும் வேலை செய்ய வேண்டியிருக்கும் போது, நல்ல உணவின்றி எப்படி வேலை செய்யமுடியும்” என்றார் படிப்பாளி. “அப்படியானால், உலகத்தைத் துறந்து என்னைப்போல் துறவியாவது தானே?” என்றார் சாயதெள “என்னால் என் குடும்பத்தை விட முடியாது!” என்றார் படிப்பாளி. “உலகை வெறுக்கிறீர்கள்; அதைவிடவும் உங்களால் முடியவில்லை!” என்றார் சாயதெள. மெத்தப் படித்தவர் விடுவதாயில்லை.

“மக்கள் ஏன் கணமூடித்தனமாக பழைய வழக்கங்களை பின்பற்ற வேண்டும்? என் தகப்பனும் தாயும் பாட்டனும் பாட்டியும்

சாதாரண நாள்களில் ஐந்து சீலங்களையும் ஒய்வு நாள்களில் எட்டு அல்லது பத்து சீலங்களையும் கைக் கொண்டிருந்தாலும், நான் ஏன் எல்லா நாடும் ஒன்பது சீலம் அனுஷ்டிக்கக்கூடாது?” வாதிட்டார் படிப்பாளி இல்லறத்தோய், பழைய வழக்கங்களை எளிதில் கைவிட முடியாது. வாயாடிக் கணவனால் மனைவியை விவாகரத்துச் செய்ய முடியாதது போல!” என்றார் சாயதெள.

கதை :

வாயாடிக் கணவன் கறுப்பியான பொன்னம்மாவை மணம் புரிந்து பத்து ஆண்டு கழிந்த நிலையில் ஒரு நாள் மாநிற அழகியான இளம்பெண் ஒருத்தியைக் கண்டு அவள் மீது மையல் கொண்டான். தன் மனைவியை அவள் விவாகரத்துச் செய்ய விரும்பினான். ஆனால் அவள் சம்மதிக்கவில்லை. இப்பொழுது ஒரு தந்திரம் செய்ய முனைந்தான். “அன்பே பொன்னம்மா, இன்று நான் ஒரு சோதிடரைக் கலந்தாலோசித்தேன். எமக்குக் கிரகங்கள் பகையாக உள்ளன. நாங்கள் பிரிந்து போகாவிட்டால் எங்களில் ஒருவர் இறக்க நேரும் எனவே “கிரகதோஷ விவாகரத்துச் செய்வது அவசியம்” என்றான் வாயாடி. பொன்னம்மா முடிவு செய்ய அவகாசம் கோரினாள். அயலவர்களைக் கலந்தாலோசித்தான். “கிரகதோஷ விவாகரத்து” உண்மையில் விவாகரத்தேயல்ல; அஃது ஓர் தற்காலிக ஏற்பாடே என அவர்கள் விளக்கினர். மூன்று மாத முடிவில் கணவனோ மனைவியோ ஒன்று சேர மறுத்தால் மட்டுமே அது உண்மையான மணவிலக்கு ஆகும். தன் கணவனுக்குத் திரும்ப ஒற்றினையும் எண்ணம் இல்லையென உணர்ந்த பொன்னம்மா “கிரகதோஷ விவாகரத்து”க்கு மறுத்து விட்டாள்.

சளைக்காத வாயாடிக் கணவன் பேசு நகரத்தைச் சேர்ந்த புகழ்பெற்ற வழக்கறிஞரை அமர்த்தி விவாகரத்துக்கு வழக்குத்தொடுத்தான். பொன்னம்மா பேசன் நகரைச் சேர்ந்த பிரபலமான வழக்கறிஞரை அமர்த்தி எதிர்வழக்காடினாள். நீதிபதிமுன் வழக்கு விசாரணைக்கு வந்த போது பேசு வழக்கறிஞர் சொன்னார்; “பிரதி வாதி பேருக்குத்தான் பொன்னமாவே தவிர உண்மையில் கறுப்பி”

“அடுப்புக் கரிபோல் இருக்கும் பெண்ணோடு

படுக்கை பகிர்ப்பைத்தியமாக எமக்கு”

பேசன் வழக்கறிஞர் எழுந்தார். தன் அங்கியைச் சரிசெய்து கொண்டார்

“பத்தாண்டின்முன் கன்னங்கரேல் என்(று)

இருந்தவந்தான் இவள், மறுக்கவில்லை

இப்போ மட்டும் வெண்பனிபோல்

எப்படி மாற இவளால் முடியும்?”

தோலின் நிறம் விவாகரத்துக்கு அடிப்படையாக முடியாது என்று கருதிய நீதிபதி, பத்து ஆண்டுக்குமுன் திருமணம் நடந்த போது பொன்னம்மாவின் நிறம் எந்த அளவு கறுப்பாய் இருந்ததோ, அதே அளவு கறுப்பாக, தொடர்ந்தும் இருப்பதால் வழக்கைத் தள்ளாடி செய்ததோடு, வாயாடிக் கணவர் செல்ல தொகையையும் செலுத்த வேண்டுமென்று தீர்ப்பளித்தார்.

தெளிவத்தை ஜோசப் நோர்காணல்

தெளிவத்தை ஜோசப் அவர்கள் தன் இருப்பிடத்தை மாற்றிக்கொண்டதால் அவருடன் ஆறாமர இருந்து நோர்காணலைப் பெறுவது சாத்தியப்படவில்லை. அடுத்த இதழில் வழமைபோல் நோர்காணல் இடம்பெறும்.

- ஆசிரியர்

எழுதத் தூண்டும் எண்ணங்கள்

சுவாமிநாதன் - திரைப்படங்களுடன்

செம்மொழி மாநாடு - சில அனுபவக் குறிப்புகள்

தமிழ்நாட்டின் கோயம்புத்தூர் நகரில் உலகத் தமிழ்ச் செம்மொழி மாநாடு நடந்து முடிந்துவிட்டது. சாமர்த்தியம் மிகுந்த கருணாநிதி தமது அரசியல் தேவைகளுக்காகவும், புகழ்க்காகவும் பிரம்மாண்டமான முறையில் மாநாட்டை நடத்தி முடித்துள்ளார். மாநாட்டின் ஒரு புறம் கருணாநிதியின் தேவைகளை நிறைவேற்றிக் கொண்டிருக்க, இன்னொரு புறத்தில் தமிழ் ஆய்வு தொடர்பான பயனுள்ள முயற்சிகள் இடம்பெற்றன.

தமிழ் ஆய்வு தொடர்பான ஆர்வலர்களைப் பொறுத்தவரை, இம்மாநாடு குறிப்பிடத்தக்க வளர்ச்சி நிலையைக் காட்டுவதாக அமைந்திருந்தது. பல்வேறு நாடுகளைச் சேர்ந்த ஆய்வாளர்கள் பயனுள்ள பல்வேறு விடயங்களை ஆய்வுக்கட்டுரைகளாகச் சமர்ப்பித்திருந்தனர் இலங்கையைச் சேர்ந்த ஆய்வாளர்களும் (நான் உட்பட) சிறந்த ஆய்வுக்கட்டுரைகளைச் சமர்ப்பித்து, நமது நாட்டின் ஆய்வுப் போக்கைப் புலப்படுத்தினர். நான் ஆய்வுக்கட்டுரை சமர்ப்பித்த ஆய்வரங்கில் கலந்து கொண்ட கொரிய நாட்டு ஆய்வாளர் ஒருவர், தமிழ்மொழிக்கும், கொரிய மொழிக்கும் இடையிலான நெருக்கமான தொடர்புகளைப் பற்றி எடுத்துக் கூறியபோது மிகவும் ஆச்சரியமாக இருந்தது.

ஒரே வேளையில் பல ஆய்வரங்குகள் நடைபெற்றதால், எல்லாவற்றிலும் பங்கு கொள்ள எவருக்கும் வாய்ப்பு ஏற்படவில்லை. ஆனால் அது தவிர்க்க முடியாததும் கூட ஏராளமான ஆய்வுக் கட்டுரைகளை நான்கு நாட்களுக்குள் அரங்கேற்றி முடிப்பதென்பது சாமானிய காரியமல்ல.

ஆய்வரங்குகள் தொடர்பான குறிப்பிடத்தக்க ஒரு குறை, சில ஆய்வரங்குகளுக்குத் தலைமை தாங்கியவர்கள் போதிய தகுதி வாய்ந்தவர்களாக இல்லை என்பதுதான். ஓர் ஆய்வரங்குக்குத் தலைமை தாங்கிய ஒருவர், சம்பந்தா சம்பந்தம் இல்லாமல் தமது தலைமையுரையில் பெரியாரைப் பற்றியே பேசி முடிக்கிக் கொண்டிருந்தார். அப்போது அங்கு பார்வையாளராக வந்திருந்த வெளிநாடு ஒன்றைச் சேர்ந்த வெள்ளைக்கார ஆய்வாளர் ஒருவர், தமிழில் தமது அதிருப்தியைத் தெரிவித்து, ஆய்வரங்கத் தலைவர் தமது கடமையைச் சரியாக செய்வதற்கு வழிகாட்டினார். தலைமை வகித்தவர்கள் சிலர், ஆய்வாளர்களுக்குச் சமமாக நேரம் ஒதுக்குவதில் தடுமாற்றம் கொண்டிருந்தனர். சிலர் விடய அறிவு இல்லாமலே ஆய்வரங்குகளுக்குத் தலைமை தாங்கி, குருவி தனது தலையில் பன்னகாயைச் சுமப்பது போல நடந்து கொண்டனர்.

ஆய்வரங்குகளில் இடம்பெற்ற ஆய்வுக்கட்டுரைகளில் ஒரு பகுதி கருணாநிதி தொடர்பாகவே இருந்தன. ஆனால்,

அவற்றில் ஒரு சில கட்டுரைகள் தரமானவையாக இருந்தன என்பதை மறுப்பதற்கில்லை.

சில குறைகள் இருந்தபோதிலும், ஆய்வரங்குகள் காத்திரமாக இடம்பெற்றன. ஆய்வாளர்கள் சமர்ப்பித்த ஆய்வுக்கட்டுரைகளின் ஆய்வுச் சுருக்கங்கள் நூல் வடிவில் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. எதிர்காலத்தில் ஆய்வுக் கட்டுரைகளும் நூல் வடிவம் பெறும் என்று எதிர்பார்க்கலாம். இம்மாநாட்டின் பெரும்பலம் ஆய்வரங்குகளே ஆகும்.

பொதுநிகழ்ச்சிகளில் 'இனியவை நாற்பது' என்ற அலங்கார ஊர்திகளின் பவனியும் கலை நிகழ்ச்சிகளும் குறிப்பிடத்தக்கவை. அலங்கார ஊர்திப் பவனியைக் கண்டு களிப்பதற்காகப் பல பந்தல்கள் அமைக்கப்பட்டிருந்தன. முதல் பந்தலில் கருணாநிதியும், பல்வேறு அரசியல் பிரமுகர்களும் அமர்ந்திருந்தனர். இரண்டாவது பந்தல் சிறப்பு அழைப்பாளர் களுக்காக அமைக்கப்பட்டு இருந்தது. அந்தப் பந்தலில் இலங்கையில் இருந்து சென்ற சிறப்பு அழைப்பாளர்கள் உட்படப் பலரும் இருந்தனர். எனக்கும் அப்பந்தலிலேயே இடம் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது. அலங்கார ஊர்திகள் பவனி தொடங்குவதற்குச் சற்று முன்னராகக் கருணாநிதி குடும்ப உறுப்பினர்கள் (பெரும்பாலும் பெண்கள்) அப்பந்தலில் வந்து அமர்ந்துகொண்டனர். அதன் பின்னர், நடிக்க குஷ்பு எங்களது பந்தலில் வந்து அமர்ந்துகொண்டார். குஷ்பு வந்ததுதான் தாமதம், அதுவரை அமைதி நிலவிய அந்த இடத்தில் ஆரவாரம் ஏற்படத் தொடங்கியது. எதிர்ப்புறத்தில் ரசிக்கர்கள் கையசைத்து ஆரவாரம் செய்ய, எங்களது பந்தலில் இருந்து குதூகலத்துடன் குஷ்புவும் கையசைத்து மகிழ்ச்சியைத் தெரிவிக்க, கொஞ்சநேரம் அது செம்மொழி மாநாட்டு நிகழ்ச்சியல்ல, குஷ்புவுக்கு எடுக்கப்பட்ட விழா போலத் தோன்றியது. அலங்கார ஊர்திகளின் பவனி தொடங்கியதும், ஆரவாரம் அடங்கி விட்டது.

அலங்கார ஊர்திகள் செம்மையாக அமைக்கப் பட்டிருந்தன. அவை பார்ப்பதற்குக் கண்கொள்ளாக் காட்சிகளாக இருந்தன. ஆனால், ஒவ்வொரு அலங்கார ஊர்திக்கும் இடையிலே இடம்பெற்ற கலைநிகழ்ச்சிகள் பல ஒழுங்காக அமைக்கப்பட்டிருக்கவில்லை. சில மாத்திரமே சற்று ஒழுங்குற அமைக்கப்பட்டிருந்தன.

பொதுநிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்ற கொடிசியா அரங்கம் மிகப் பிரம்மாண்டமான முறையில் அமைக்கப்பட்டிருந்தது. இரவில் அல்வரங்கம் மிக அழகாகக் காட்சியளித்தது. அல்வரங்கத்திலும் பிறிதொரு அரங்கத்திலும் கலைநிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்றன. ஆய்வரங்குகளுக்கு அடுத்ததாகக் கலை நிகழ்ச்சிகளைச் சிறப்பாகக் குறிப்பிட முடியும்.

பொது அரங்கில் நடைபெற்ற கவியரங்கு கருத்தரங்குகளில் கருணாநிதியே சலிப்படையக் கூடிய

முறையில் அவரது புகழ் பேசப்பட்டது. சகிக்கவே முடியவில்லை. இரு காதுகளையும் பொத்திக்கொள்ளவேண்டும் போல் ஐர்ந்தது.

உலகத் தமிழ்ச் செம்மொழி மாநாட்டுக்கான பாடலைக் கருணாநிதி எழுதியிருந்தார். அவரது வசனநடை ஆற்றலைப் பற்றிக் கருத்துவேறுபாட்டுக்கு இடமில்லை. ஆனால், கவிஞர் என்ற ஸ்தானம் கருணாநிதிக்குக் கைகூடவில்லை. செம்மொழி மாநாட்டுக்கு அவர் பாடல் எழுதாமல் வேறு யாராவது சிறந்த பாடலாசிரியர் ஒருவர் எழுதியிருந்தால், பாடல் மிகச் சிறப்பாக இருந்திருக்கும். கருணாநிதியின் பாடலுக்கு ஏ. ஆர். ரஹ்மான் இசையமைத்திருந்தார். மேலைத்தேயப் பாணியில் அமைந்த ரஹ்மானின் இசையை ரசிக்க முடியவில்லை. மொழி, இலக்கியம், கலை, பண்பாடு பற்றிய அக்கறையே இல்லாமல் ரஹ்மான் அப்பாடலுக்கு “இசை” அமைத்திருந்தார். அந்த மோசமான இசையமைப்பைக் கருணாநிதி எப்படி ஏற்றுக் கொண்டார் என்பது புரியவில்லை. ஒஸ்கார் விருதுபெற்ற இசையமைப்பாளர் இசையமைத்தார் என்பதுதான் கருணாநிதியின் அங்கீகாரத்துக்குக் காரணமாக இருக்கமுடியும். ஒரு சாதாரண பாடலுக்கு ஒரு மோசமான இசையமைப்புக் கிடைத்திருக்கிறது. பாடலைக் கேட்கநேரும் போதெல்லாம் காதுகளைப் பொத்த வேண்டும் போல் எரிச்சலாக இருக்கிறது. எனது இந்தக் கருத்தைத் தமிழ்நாட்டு நண்பர்களிடமும் தெரிவித்தேன். அவர்களும் அதை ஏற்றுக்கொண்டார்கள். அந்தப் பாடலுக்கான இசையமைப்பை எம். எஸ். வில்வநாதனிடமோ, இளையராஜாவிடமோ ஒப்படைத்திருந்தால், பாடல் மிகச் சிறப்பாக அமைந்திருக்கும்.

உலகத் தமிழ்ச் செம்மொழி மாநாட்டினால் விளைந்த பெரும் நன்மை என்னவெனில் தமிழ்நாட்டில் வாழ்கின்ற பெருபாலான தமிழ் மக்களுக்கு, உலகில் தமிழ் என்று ஒரு மொழி இருக்கிறது என்பதை உணர்த்தியமை ஆகும்.

விளம்பர நாடகம்

நமது நாட்டில் அண்மையில் வினோதமான ஒரு நாடகம் நடைபெற்றது. அது சாதாரண நாடகம் அன்று. விளம்பர நாடகம். கடந்த காலத்தில் தமிழ்நாட்டில் கருணாநிதி நடத்திய நாடகம் இதற்கு முன்னோடி என்று சொல்லலாம். அது சில மணி நேரம் நடந்த நாடகம். இது சில நாட்கள் நடந்த நாடகம் அது தமிழ்நாட்டு மக்களை ஏமாற்றுவதற்காக நடந்தது. இது நமது நாட்டுப் பெரும்பான்மை மக்களை ஏமாற்றுவதற்காக நடந்தது. அது உலகத் தமிழர் தலைவர் தாம் என்று காட்டுவதற்காக நடந்தது. இது நமது நாட்டு பெரும்பான்மை மக்களின் தியாகி என்று காட்டுவதற்காக நடந்தது. இரண்டு உண்ணாவிர நாடகங்களிலும், இருவரும் எதனையும் சாதிக்கவில்லை. மக்கள் ஏமாந்ததுதான் மிச்சம், ஏமாறுவதற்கென்றே மக்கள் பிறந்திருக்கும் போது, ஏமாற்றங்கள் இடம் பெறுவது இயல்பானதே.

நமது நாட்டில் உண்ணாவிரத நாடகத்தை நடத்திய “பெருமகன்” நாடறிந்த நடிகர். சாப்பிடும்வரை உண்ணாவிரதப் போராட்டத்தை நடத்தி, உலகப் பெரும் நிறுவனம் ஒன்றைப் பணிய வைக்கலாம் என்ற அவரது கணக்குப் பிழைத்துவிட்டது. உலகம் அறியாத பெரும்பான்மை மக்களிற்பலரும் “நம்ம ஆளு சாதிச்சிடுவார்” என்று நம்பினார்கள். கடைசியில் எல்லாம் புஷ்வாணமாகிப் போய்விட்டது. பழரசம் கூட இல்லாமல் பச்சைத் தண்ணீர் குடித்துத் தமது உண்ணாவிர நாடகத்தை முடிந்துக்கொள்ள வேண்டி ஏற்பட்டுவிட்டது. பாவம்! பெரிய பாவம்! விஷயம் அறிந்தவர்களுக்கு, நமது நடிகர் சாப்பிடும் வரைதான் உண்ணாவிரதம் இருக்கிறார் என்பது தெரியும். விஷயம் அறியாதவர்கள் தான் அவர் ஏதோ சாதனை செய்யப்போகிறார், தியாகம் செய்யப் போகிறார் என்று நம்பினார்கள். குறிப்பிட்ட நடிகரை, சனத்தின் முன்னால் “முளிக்கவிடாமல்” செய்து விட்டது, அவரது சாப்பிடும் வரையிலான உண்ணாவிரத நாடகம்.

எசமானப் பக்தி

எமது நாட்டின் சிறுபான்மை இனங்களைச் சேர்ந்த சில அரசியல்வாதிகள் நடந்துகொள்ளும் முறை வேதனையாகவும், வேடிக்கையாகவும் இருக்கிறது. தமிழ் மக்களும், முஸ்லிம் மக்களும் எக்கேடு கெட்டாலும் பரவாயில்லை. தமது எசமானர்கள் தங்களது கடைக்கண் பார்வையைத் தங்கள் மீது செலுத்தினால் போதும், அதுவே, பாவவிமோசனம் என்று அவர்கள் நினைக்கின்றனர். தமிழ், முஸ்லிம் மக்களின் நிலங்கள் பறிபோய்க் கொண்டிருப்பதைப் பற்றியோ, அவர்களது வாழ்வாதாரங்கள் சிதைக்கப்படுவது பற்றியோ அவர்களுக்குக் கவலை இல்லை. தங்களது பதவிச்சகங்களுக்குப் பங்கம் வராமல் இருந்தால் போதும் என்பதே அவர்களது ஒரேயொரு இலட்சியம். எசமானர்கள் செய்யும் அநியாயங்களையும், அட்டூழியங்களையும் நியாயப்படுத்துவதற்கென்றே பிறந்த வர்களைப் போல இவர்கள் செயற்படுகின்றார்கள்.

ஊடகங்களுக்குப் பேட்டி வழங்கும் போது இவர்களைப் பார்க்கவேண்டும். கண்முன்னால் காணக்கூடிய காட்சிகளையும் மறுத்து, எசமானர்களைக் காப்பாற்ற முயல்கின்ற முயற்சிகளை அப்போது காணலாம். எல்லாமே தமிழ், முஸ்லிம் மக்களின் நன்மைக்காவே செய்யப்படுகின்றன என்ற தோற்றப்பாட்டை ஏற்படுத்த இந்த அரசியல்வாதிகள் முயற்சிக்கின்றனர்.

சிறுபான்மை இனமொன்றைச் சேர்ந்த மூத்த அரசியல்வாதியொருவர் தமது எசமானர்களைத் திருப்திப் படுத்துவதற்காகவும், தாம் நன்மை பெறுவதற்காகவும் நாட்டின் முக்கிய சபையிலும், வெளியிலும் எப்போதும் கோமானித் தனமாகவே நடந்துகொள்வதுண்டு. அவரது அரசியல் நுட்பக்கைகள் எப்போதும் அவரை ஒரு சர்வதேசக் கோமானி போலவே காட்டுகின்றன. நமது நாட்டு அரசியலில் நகைச் சுவைக் கோமானிகளுக்குப் பஞ்சமே இல்லை.

சர்வதேச எழுத்தாளர் விழாச் சிறப்பிதழ்

2011 ஜனவரி ‘ஞானம்’ இதழ் சர்வதேச எழுத்தாளர் விழாச் சிறப்பிதழாக

மலரவிருக்கிறது. இந்த இதழுக்கு ஆக்கங்களை அனுப்பி உதவுமாறு எழுத்தாளர்களை வேண்டுகிறோம்.

- ஆசிரியர்

உயிருடன் உள்ளேன்

உமா வந்தூரஜன்

ஞானம் ஜூலை, 2010 இதழில் வெளியான மூன்றாம் சிலுவை நாவல் விமர்சனம் பற்றி சில கருத்துக்களைப் பகிர்ந்து கொள்ளலாம் என எண்ணுகின்றேன். ஒரு கலைப் படைப்பு குறித்து ஒவ்வொருவருக்கும் ஒவ்வொரு வகையான கருத்து நிலை உண்டு. பொதுப் பார்வைக்கென ஒரு நூல் வந்துவிடும் போது அது பற்றித் தங்கள் கருத்துக்களை வெளியிடும் சுதந்திரம், உரிமை விமர்சகர்களுக்கு இருக்கின்றன. அதே போல் 'பொதுப் புத்தி' சார்ந்து ஒத்தோடாத எழுத்து சுதந்திரம் படைப்பாளிக்கும் உண்டு எனத் திண்ணமாக நம்புவன் நான். அல் வகையில் மேற்படி விமர்சனம் செய்த நண்பருடன் பின் வரும் விஷயங்களைப் பகிர்ந்து கொள்ள விரும்புகின்றேன்.

1. மூன்றாவது மனிதனில் வெளியான எனது பேட்டி சுமார் பத்து வருடங்களுக்கு முந்தியது. இந்தப் பத்து வருடங்களில் கலை-இலக்கியம் பற்றிய ரசனை, பார்வை, மதிப்பீடுகளில் மாற்றம் வந்திருக்கக் கூடாது எனச் சொல்ல வருகின்றீர்களா? உங்கள் விருப்பப்படி நான் இருக்க முயன்றால், அநேகமாக மற்றவர்களின் பார்வையில் ஆண்டாண்டு காலமாக ஒரே கிளையில் தொங்கிக் கொண்டிருக்கும் செத்த குரங்கைப் போல் தெரிந்திருப்பேன்.
2. குறிப்பிட்ட அந்தப் பேட்டியின்படி, பத்து வருடங் களுக்கு முன்னர் நாவல் எழுதும் முயற்சி பற்றி யோசித்துப் பார்க்காமல் இருந்திருக்கலாம். ஆனால் இங்குள்ள பலரும் 'நாவல் தொழிற் சாலையையே' வைத்து ஆண்டுக்கு இரண்டு உற்பத்தி செய்யும் போது, நாடும் ஒரு நப்பாசையில் பத்து வருடங்களுக்குப் பின்னர் துணிந்து விட்டேன். அது உண்மையிலேயே 'வலிந்த முயற்சி' அல்ல. என் மன உந்துதல் அல்லாமல் நான் எதையும் இன்று வரை எழுதியதில்லை. நீங்கள் குறிப்பிடுவதைப் போல 'வலிந்த முயற்சி' மேற்கொண்டிருந்தால் இந்தப் பத்து வருடங்களில் பல 'பன்றிக் குட்டிகளை' ஈன்றிருப்பேன்.
3. பிரபஞ்சனால் எனது நாவலிலிருந்து கிரஹிக்க முடியாமல் போன 'கதையை' சில வரிகளில் மடித்து, சுருக்கி இலகுவாக்கித் தந்திருக்கின்றீர்கள். அப்படியே நீங்கள் சிலாக்கித்துச் சொல்லும் ஜானகிராமனின் 'மோகமுள்'ளையும், இமையத்தின் 'ஆறுமுகத்தை'தையும் பின் வருமாறு இரண்டு, மூன்று வரிகளில் சுருக்கி விடலாமா என்று யோசித்துப் பாருங்கள்

மோகமுள் : தன் வயதுக்கு மூத்த ஒருத்தியில் மையல் கொண்டான். உருகி, உருகி அவன் பின்னால் திரிந்தான். அவளை ஒருவாறு வளைத்தான். அவளுடன் ஒரு நாள் படுத்துப் பின் பிரிந்தான்.

ஆறுமுகம் : ஆறுமுகம் என்றொருவன் சின்ன வயதில் அம்மாவை விட்டுப் பிரிந்து போனான். வயதான பின் ஒரு நாள் திரும்பி வந்தான், உடற்பசியுடன் வேசி ஒருத்தியின் வீட்டுதேடிப் போனான். அங்கேயிருந்த வேசி தன் அம்மா என்றறிந்ததும் அவன் அங்கேயிருந்து பதறி ஓடி, அந்த அம்மா தூக்குப் போட்டுச் செய்தான்.

4. எஸ். பொ. ஷோபா ஷக்தி போன்றோர் பாலியல் குறித்து ஆரம்பத்தில் எழுதினாலும், பின்னர் அவர்கள் அதிலிருந்து மீண்டு விட்டார்கள் என நீங்கள் குறிப்பிடும் தொனி, அவர்கள் ஏதோ நன்னடத்தை காலத் தண்டனையை அனுபவித்து வெளியே வந்தவர்களைக் குறிப்பிடுவதைப் போல உள்ளது. கால நிர்ணயம் செய்து கொண்டு, எழுத்துப் போக்கைத் தகவமைக்கச் சொல்லும் உங்கள் அறிவுரை பாடலா ரஜனியின் பாடலைத்தான் ரூபகத்திற்குக் கொண்டு வந்தது.

அதே நீங்கள், உங்கள் விமர்சனத்தின் நான்காம் பந்தியில் 'ஆனால் இவ்வாறானதொரு சுதந்திரம் தமிழர்களுக்கு வாய்ப்பதில்லை' எனவும் 'பாலியல் பற்றி ஒரு வார்த்தை எழுத முற்பட்டாலே பண்பாட்டின் காவலர்களாகத் தம்மைக் கருதிக்கொள்வோரிடமிருந்து எதிர்ப்புகள் கிளம்பி விடுகின்றன' என்றும் கவலைப் படுகின்றீர்கள். ஆனால் அவர்களின் தலைமைக் காவலராக நீங்கள்தான் எனக்குத் தோன்றுகின்றீர்கள்.

4. பெண்ணென்றால் கண்களைப் பொத்திக் கொள்ளும் ஒரு முனிவனையோ, அழி மானுடனையோ, இலட்சிய வாதியையோ, மகாத்மாவையோ நான் இந்த நாவலில் படைக்கவில்லை. பலவீனம் நிரம்பப் பெற்ற மனிதர்களையும் அவர்களின் வலியையும், பிறழ்வு வாழ்க்கை தரும் குற்றவுணர்வையுமே நான் சித்தரிக்க முயன்றேன். முக்கிய பாத்திரங்கள் இரண்டுமே இச்சையின் பால் இணைகின்றன. ஒன்றையொன்று வெவ்வேறு நோக்கங் களுக்காகக் கையகப்படுத்த முயல்கின்றன. ஆனால் இரண்டுமே வெளியேறும் வழியறியாத குழிக்குள் வீழ்ந்தவை. அதில் ஒன்று தந்திரமாக வெளியேறி, முந்தைய முகத்தை மாற்றிக் கொண்டு, பெயர் கூறி எல்லோரையும் நம்ப வைக்கப் பார்க்கின்றது. இதில் கதாசிரியனாகிய நான் எந்தப் பக்கம் இருக்க வேண்டும்? இந்த நாவல் எழும்பும் முக்கிய கேள்வி அன்பு என்பது கால எல்லை வகுத்துக் கொண்ட வெறும் ஒப்பந்தமா?
5. புனிதத் தன்மை வாய்ந்த சிலுவையை நாவலின் தலைப்பாக்கியமைக்காக பரமண்டலத்திலிருக்கும் பிதாவை அழைத்துள்ளீர்கள். உங்களுக்கு சந்தோஷமூட்டும் ஒரு தகவல் சொல்லட்டுமா? சிலுவை என்பது ஒரு காலத்தில் கயவர்களுக்கும், களவாணிகளுக்கும் தண்டனை கொடுக்கும் பொருட்டு பயன்படுத்தப்பட்ட ஒன்று. இயேசு கிறிஸ்துவின் நிகழ்வுக்குப் பின்னரே அதன் மேல் புனிதத் தன்மை ஏறியது. எனவே அதற்காக அதிகம் கலங்காதீர்கள்.
6. இன்னொரு அல்லா, அடுத்த தடவை நாவலொன்றை எழுத நேர்ந்தால் வைரமுத்து, மற்றும் உங்கள் கோரிக்கைகளைக் கருத்தில் கொண்டு விரசுபான பகுதிகள் வராமல் பார்த்துக் கொள்வேன். கூடுமான வரை நாவலின் காட்சிகளில் இரண்டு சிட்டுக்குருவிகள் சொண்டுகளை உரசுவதைப்

எழுத்தாளர் ஊக்குவிப்பு மையம்
WRITERS MOTIVATION CENTRE

எழுத்தாளர் ஊக்குவிப்பு மையம் வடிவங்கும் தமிழியல் விருது 2010

எழுத்தாளர் ஊக்குவிப்பு மையம் ஆண்டுதோறும் ஈழத்திலும் வெளிநாடுகளிலும் வாழ்கின்ற ஈழத்து தமிழ்ப் படைப்பாளிகளை ஊக்குவிக்கும் வண்ணம் தமிழியல் வித்தகர் பட்டமும் தமிழியல் விருதும் பொற்கிழியும் வழங்கிக் கௌரவித்து வருகின்றது.

இவ்வாண்டு ஐப்பசி மாதத்தில் இவ் விருதுகளை வழங்குவதற்கு எழுத்தாளர் ஊக்குவிப்பு மையம் செயல்படிவம் கொண்டுள்ளது.

உயர்தமிழியல் விருது

இலக்கிய மேம்பாட்டுக்கு உரமாய் உழைத்த மிகச் சிறந்த மூத்த படைப்பாளி ஒருவருக்கு எழுத்தாளர் ஊக்குவிப்பு மைய ஸ்தாபகர் **ஓ. கே. பாக்கியநாதன் உயர் தமிழியல் விருது** வழங்கிக் கௌரவிக்கும்.

தமிழியல் விருதும் தமிழியல் வித்தகர் பட்டமும்

தமிழிலக்கிய மேம்பாட்டுக்கு உரமாய் உழைத்த மூத்த படைப்பாளிகள், ஊடகவியலாளர்கள் 5 பேருக்கு தமிழியல் வித்தகர் பட்டத்துடன் தலா ரூபா 15,000 பொற்கிழியும் வவுனியூர் ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ணா - கமலநாயகி தமிழியல் விருதும் வழங்கிக் கௌரவிக்கும்.

சிறந்த நூல்களுக்கான தமிழியல் விருது

2009ஆம் ஆண்டில் வெளிவந்த சிறந்த 13 நூல்களுக்கு தலா ரூபா 10,000 பொற்கிழியுடன், சுவாமி விபுலானந்த அடிகள் தமிழியல் விருது, புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளை தமிழியல் விருது புலவர்மணி ஆ. மு. ஷரிபுத்தீன் தமிழியல் விருது, கல்விமான் க. முத்துலிங்கம் தமிழியல் விருது புரவலர் நளீம் ஹாஜியார் தமிழியல் விருது, சிவநெறிப் புரவலர் சீ. ஏ. இராமஸ்வாமி தமிழியல் விருது, நாவலாசிரியை பவளசுந்தரம்மா தமிழியல் விருது, கலைஞர் ஓ. கே. கணபதிப்பிள்ளை தமிழியல் விருது, பம்மைபடு நாகலிங்கம் தமிழியல் விருது, வணபிதா சந்திரா அடிகளார் தமிழியல் விருது, வித்தியாகீர்த்தி ந. சந்திரகுமார் தமிழியல் விருது, செந்தமிழ்ச்செல்வர் க. ஸ்ரீகந்தராஜா தமிழியல் விருது, கலாநந்தி சந்திரமோகன் தமிழியல் விருது வழங்கிக் கௌரவிக்கும்.

குறுந்திரைப்படத்திற்கான தமிழியல் விருது

2009ஆம் ஆண்டில் வெளிவந்த சிறந்த 3 குறுந்திரைப்படங்களுக்கு தலா ரூபா 10, 000 பொழிகிழியுடன் டாக்டர் பூபாலரெட்டணம் தமிழியல் விருது, கவிஞர் கல்லாறன் தமிழியல் விருது துறையூர் வே. நாகேந்திரன் தமிழியல் விருதும் வழங்கிக் கௌரவிக்கும்.

சிறப்புத் தமிழியல் விருது

மிகச் சிறந்த வெளியீட்டகம் / பதிப்பகம், நூல்வடிவமைப்பு / அட்டை வடிவமைப்புக்கு தலா ரூபா 5,000 பொற்கிழியுடன்

புரவலர் ந. ஜெகதீசன் தமிழியல் விருது, புரவலர் எஸ். சோலைமலைத் தேவர் தமிழியல் விருதும் வழங்கிக் கௌரவிக்கும்.

ஓவியருக்கான தமிழியல் விருது

மிகச் சிறந்த ஓவியர் ஒருவருக்குத் தலா ரூபா 5,000 பொழிகிழியுடன் ஓவியர் கிக்கோ தமிழியல் விருது வழங்கிக் கௌரவிக்கும்.

அந்த வகையில் 2010 ஆம் ஆண்டு தமிழியல் விருதுக்கான நூல்களையும் குறுந்திரைப்படங்களையும் தேர்வு செய்ய படைப்பாளிகளிடமிருந்து நூல்களையும் இறுவட்டுக்களையும் எதிர்பார்க்கிறது.

இலங்கையிலும் வெளிநாடுகளிலும் வாழ்கின்ற இலங்கைத் தாயகமாகக் கொண்ட படைப்பாளிகள் 2009ஆம் ஆண்டு தை 1ஆம் திகதி முதல் மார்ச்சு 31ஆம் திகதிவரை வெளிவந்த நூல்களையும் குறுந்திரைப்பட இறுவட்டுகளையும் தேர்வுக்காக அனுப்பி வைக்கலாம்.

தேர்வுக்காக வந்து சேரும் நூல்களில் இருந்து 2009இல் வெளிவந்த சிறந்த 13 நூல்களும், இறுவட்டுக்களில் இருந்து 3 சிறந்த குறுந்திரைப்படங்களும் நீதியானதும் சுதந்திரமானதுமான துறைசார் நடுவர் குழுவினால் தமிழியல் விருது 2010க்காக தேர்வு செய்யப்படும்.

தேர்வுக்காக பெயர், முகவரி, தொலைபேசி இலக்கம் உள்ளடங்கலாக சுயமாகத் தயாரிக்கப்பட்ட விபரப் பட்டியலுடன் நூலாயின் 4 பிரதிகளுடன் இறுவட்டாயின் 2 பிரதிகளும் 10.08.2010க்கு முன்னர் அனுப்பி வைக்கவேண்டும்.

ஒரு படைப்பாளி எத்தனை வகையான படைப்புகளையும் அனுப்பி வைக்கலாம்.

அனுப்ப வேண்டிய முகவரி

ஓ. கே. குணநாதன்,

மேலாளர்,

எழுத்தாளர் ஊக்குவிப்பு மையம்,

இல. 64, கதிர்காமர் வீதி,

அமிர்தகழி, மட்டக்களப்பு, இலங்கை

தொலைபேசி இலக்கம் : 0776041503

— ஓ. கே. குணநாதன், மேலாளர்

சிறுவர் இலக்கிய அரங்கு

இது ஒரு மாதிரி நிரல். இது போன்று ஏனைய அரங்குகளுக்கும் நிரல்கள் அணைக்கப்படும்

ஓ. கே. குணநாதன்

சர்வதேச தமிழ் எழுத்தாளர் விழா 2011 ஜனவரி 6, 7, 8, 9ஆந் திகதிகளில் (இலங்கையில்) கொழும்பில் நடைபெறும். இதற்கான பூர்வாங்க வேலைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன.

முக்கியமான துறைகளில் ஒன்றாகவும் தமிழில் வளர வேண்டிய துறைகளில் ஒன்றாகவும் சிறுவர் இலக்கியம் இருப்பதனால் இவ்விழாவில் சிறுவர் இலக்கியத்தை முதன்மைப்படுத்தி ஒருநாள் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது.

இவ்விழாவின் பிரதம அமைப்பாளர் லெ. முருகபதியும் இணைப்பாளர் தி. ஞானசேகரனும் என்னை சிறுவர் இலக்கியத்திற்கான பொறுப்பாளராக நியமித்திருப்பதனை அறிவீர்கள்.

சிறுவர் இலக்கியத்திற்கான நிகழ்ச்சி நிரலை புலமைசார் சிறுவர் இலக்கியப் படைப்பாளிகள், ஆய்வறிஞர்கள், கல்விமாண்கள், ஆர்வலர்களின் பங்கேற்றலுடன் வடிவமைக்க வேண்டிய பொறுப்பும் கடப்பாடும் எமக்குண்டு.

அந்த வகையில் இந் நிகழ்ச்சி நிரலை வடிவமைக்க பிள்ளையார் சுழி போடும் வண்ணம் உத்தேச வரைவு ஒன்று வரையப்படுகிறது. (இவ்வுத்தேச வரைவு இறுதி வரைவு அல்ல)

இதனை அடிப்படையாகக் கொண்ட திட்ட வரைபுகளையும் திட்ட ஆலோசனைகளையும் படைப்பாளிகள், ஆய்வறிஞர்கள், ஆர்வலர்கள் எமக்கு அனுப்பி வைக்குமாறு அன்பாக வேண்டி நிற்கின்றோம்.

திட்ட வரைவு

ஒருநாள் நிகழ்ச்சி நிரலைக் கொண்ட இந்நிகழ்வு 4 அரங்கங்களாக நடைபெறும். அவையாவன:

1. சிறுவர் நூல்களின் அரங்கம்
2. சிறுவர் இலக்கிய ஆய்வரங்கம்
3. சிறுவர் கலை - இலக்கிய பயிலரங்கம்
4. சிறுவர் கலை அரங்கு

சிறுவர் நூல்களின் அரங்கம்

இவ்வரங்கு தமிழில் முதல் சிறுவர் பாடல் நூலை அச்சிட்ட அருணாந்தி என்பவரின் பெயரால் "அருணாந்தி அரங்கு" என அழைக்கப்படும்.

இலங்கையில் வெளிவந்த சிறுவர் நூல்கள், சிறுவர் சஞ்சிகைகள், சிறுவர் பத்திரிகைகள் ஆகியவற்றின் கண்காட்சி இவ்வரங்காக இருக்கும்.

காலை 8.30 மணிக்கு வைபவ ரீதியாக ஆரம்பித்து வைக்கப்படும் இவ்வரங்கு ஒருநாள் முழு நிகழ்வாக மாலை 5 மணி வரை இடம் பெறும்.

எனவே, இக் காட்சியை முழுமையான முறையில் நடாத்துவதற்கு சிறுவர் இலக்கியப் படைப்பாளிகள்,

ஞானம் - கலை இலக்கிய சஞ்சிகை - ஆகஸ்ட் 2010

மொழிபெயர்ப்பாளர்கள், நூல் சேகரிப்பாளர்கள், கைவசம் ஏதாவது சிறுவர் இலக்கியப் படைப்புக்களை வைத்திருப்பவர்கள் அதன் ஒரு பிரதியினை எமக்கு அனுப்பி உதவுமாறு வேண்டுகிறோம். அப் பிரதிகள் மீள்பெறப்பட வேண்டுமாயின் காட்சிப்படுத்திய பின்னர் தங்களுக்கு பத்திரமாகத் திருப்பி அனுப்பி வைக்கப்படும்.

சிறுவர் இலக்கிய ஆய்வரங்கம்

இவ்வரங்கு ஈழத்தின் முதலாவது சிறுவர்களுக்கான வரையறை கொண்ட நாவலை எழுதிய "அநுவை நாகராஜன் அரங்கு" எனப் பெயர் பெறும். காலை 9 மணி முதல் பிற்பகல் 1 மணி வரை இவ்வரங்கு நடைபெறும். இவ்வரங்கின் தலைமையுரையாக ஈழத்து சிறுவர் இலக்கிய வரலாறு தொன்மை - படைப்பாளிகள் - படைப்புக்கள் பற்றிய பொதுப்பார்வை அமையும்.

அதனைத் தொடரும் ஆய்வுக் கட்டுரைகளாக

ஈழத்து சிறுவர் கதைகள்

ஈழத்து சிறுவர் பாடல்கள்

ஈழத்து சிறுவர் நாவல்கள்

ஈழத்து சிறுவர் நாடகங்கள்

சிறுவர் இலக்கிய மொழிபெயர்ப்புக்கள்

சிறுவர் சஞ்சிகைகள், பத்திரிகைகள் ஆகியன

சமர்ப்பிக்கப் படும். ஒவ்வொரு கட்டுரைகளும் தலா 30 நிமிடங்களும் கருத்தாடல் 30 நிமிடங்களும் இடம் பெறும்.

இவ்வரங்கிற்காக மேற்படி தலைப்புக்களை மையமாகக் கொண்ட தரமான ஆய்வுக் கட்டுரைகளை ஆய்றிஞர் களிடமிருந்து எதிர்பார்க்கின்றோம்.

தரமான கட்டுரைகள் ஆய்வரங்கில் படிக்க சந்தர்ப்பம் கொடுக்கப்படும். அத்துடன் (அன்றைய தினம்) அவை தொகுக்கப்பட்டு வெளியிடப்படும்.

அத்துடன் இவ்வாய்வரங்கில் கலந்து கொள்ள விரும்பும் பேராளர்கள் தங்களுடைய பெயர்களைப் பதிவு செய்து கொள்ளுமாறு வேண்டுகின்றோம்.

சிறுவர் கலை - இலக்கியப் பயிலரங்கு

பி. ப 2 மணியிலிருந்து மாலை 5 மணிவரை இவ்வரங்கு இடம்பெறும். இவ்வரங்கு முன்பள்ளி ஆசிரியர்களையும், ஆரம்பக்கல்வி ஆசிரியர்களையும், இளம் எழுத்தாளர்களையும், சிறுவர்களையும் பயிலுநராகக் கொண்டு அமையும்.

மிகச் சிறந்த சிறுவர் இலக்கியப் படைப்பாளர்கள் கலைஞர்களைக் கொண்டு,

சிறுவர் பாடல் எழுதுதல்

சிறுவர் கதை எழுதுதல்

சிறுவர் நாடகம் தயாரித்தல்

சிறுவர் கதை கூறல்
 சிறுவர் ஓவியம் ஆகிய துறைகளில் செயன்முறை
 அரங்காக இவ்வாங்கம் நடாத்தப்படும்.
 இவ்வாங்கு பாடல், கதை, நாடகம், கதை கூறல், ஓவியம்
 என 5 பிரிவுகளாக இடம்பெறும். அவ்வாங்குகள் முறையே
 “மா. பீதாம்பரன் சிறுவர் பாடல் அரங்கு”
 “வித்துவான் க. வேந்தனார் சிறுவர் கதை அரங்கு”
 “வ. இராசையா சிறுவர் நாடக அரங்கு”
 “வனொலிமொசண்முசுநாதன் சிறுவர் கதை கூறல் அரங்கு”
 “பா. சத்தியசீலன் சிறுவர் ஓவிய அரங்கு” என அமையும்.
 எனவே, பயிலுனராக இவ்வாங்கில் கலந்து கொள்ள
 விரும்பும் இளம் எழுத்தாளர்கள், முன்பள்ளி ஆசிரியர்கள்,
 ஆரம்பக்கல்வி ஆசிரியர்கள், சிறுவர்கள் பங்குபற்ற விரும்பும்
 துறையைக் குறிப்பிட்டு பெயர்களைப் பதிவு செய்து கொள்ளலாம்.

சிறுவர் கலை அரங்கம்

மாலை 6 மணிமுதல் 9 மணி வரை இவ்வாங்கு
 நடைபெறும். இவ்வாங்கு நவாலியூர் சோமசுந்தரப் புலவர் கலை
 அரங்கு என அழைக்கப்படும்.
 இவ்வாங்கில் சிறுவர்களின் வில்லுப்பாட்டு, நாடகம்,
 நாட்டுக்கூத்து, நாட்டிய நாடகம், இசை என பல்புற
 நிகழ்வுகள் இடம் பெறும்.

49 பக்கத் தொடர்ச்சி..

இவை போன்ற இன்னும் சில ‘கிண்டல்’களுடன்
 வெளியான முதற் கட்டுரையை வாசித்துவிட்டு, அவ்வமயம்
 கொழும்பு கோட்டை புகைவண்டி நிலையத்திற் பணிபுரிந்த ம.
 ஜீவரத்தினம் என்ற வாசகர் “பொங்கல் மலரில் என்னைக்
 கவர்ந்தது எஸ். சோமசுந்தரத்தின் “ஆளுக்கொரு தொப்பி”
 அதில், காரமான பகுதிகளை நீக்கிவிட்டதாகக் குறிப்பிட்டிருந்
 தீர்கள். உண்மையில் என் போன்ற, சோமசுந்தரம் போன்ற
 ஆயிரமாயிரம் வாசகர்களது ஆத்மாவைத் திருப்திப்
 படுத்தியிருப்பீர்கள் அந்தக் காரத்தையும் பிரசுரித்திருந்தால்!
 வாசகனது கருத்துத் தானே, தங்களது அல்லவே! ஏன் பயம்?”
 எனக் கேட்டிருந்தார். “ஆளுக்கொரு தொப்பி, என்ற கட்டுரை
 நகைச்சுவையும் அங்கதச் சுவையும் கொண்டு என்னைச்
 சிரிப்பில் ஆழ்த்தியது” எனப் புங்குடுதீவிலிருந்து மு.
 பொன்னம்பலம் எழுதியிருந்தார்.

1961 மார்ச் இதழில் வெளியான கட்டுரையை “சமீபத்திலே
 நகைச்சுவைத் துணுக்கு ஒன்றைப் படித்தேன். புதிய
 புத்தகமொன்றிற்கு விமர்சனம் செய்த ஒருவர், விமர்சனத்தின்
 முடிவில் கீழ்க்கண்டவாறு எறியப்பட்ட வேண்டிய புத்தகமல்ல இது
 அதிக வேகத்துடன் தூர வீசி எறியப்பட்ட வேண்டியது!” என
 ஆரம்பித்து, சென்னை “சரஸ்வதி”யில் வெளியான கே.
 டானியலின் சிறுகதை ஒன்றைச் சாடியிருந்தார் சோமசுந்தரம்.

சிறுவர் இலக்கிய நூல்களின் வெளியீடு

கலை அரங்கத்தில் இதுவரை வெளியிடப்படாத புதிய
 சிறுவர் இலக்கிய நூல்கள் வெளியிடப்படும்.

இவ்வாங்கில் தங்களின் நூல்களை வெளியிட விரும்பும்
 எழுத்தாளர்கள் எம்முடன் தொடர்பு கொண்டு ஒழுங்குகளை
 மேற்கொள்ளலாம்.

வாழ்நூள் சாதனையாளர் கௌரவம்

சிறுவர் இலக்கிய மேம்பாட்டுக்கு உரமாய் நின்றுழைத்த
 மூத்த படைப்பாளிகளான அநுபை நாகராஜன், கல்வயல்
 குமாரவாமி ஆகியோர் சாதனையாளர் கௌரவம் பெறுவர்.

தொடர்ச்சு.....

ஆலோசனைகள், திட்ட வரைவு, ஆய்வுக் கட்டுரைகள்,
 ஆகியவற்றை அனுப்புவோரும், பேராளர்களாக,
 பயிலுனர்களாகக் கலந்து கொள்ள விரும்புவார்களும், நூலை
 வெளியிட விரும்பியவர்களும் ஓ. கே. குணநாதன், இல: 64,
 கதிர்காமர் வீதி, அமிர்தகழி, மட்டக்களப்பு என்னும் முகவரிக்கு
 விடயங்களை 15.09.2010க்கு முன்னர் அனுப்பி வைக்கலாம்.
 தொலைபேசி இலக்கம் : 0776041503.

“கல்கி” பத்திரிகை நடத்திய, ஈழத்து எழுத்தாளர்களுக்கான
 சிறுகதைப் போட்டியைப் பற்றிக் குறிப்பிட்ட அவர், “கல்கி
 பத்திரிகையைப் பொறுத்தவரை, இது ஒரு மகா பெரிய வெற்றி.
 “இது வெறும் கண் துடைப்பு; மானமுள்ள இலங்கை
 எழுத்தாளன் இந்தப் போட்டியில் கலந்துகொள்ளவே கூடாது”
 என மேடையேறி முழக்கமிட்டவர்கள் உட்பட, 540
 பேர்களிடமிருந்து கதைகளைக் கறந்து விட்டதே! என்ற புள்ளி
 விபரத்தையும் வெளியிட்டிருந்தார்.

1961 வைகாசி இதழில் வெளியான மூன்றாவது கட்டுரை,
 எஸ். பொன்னுத்துரை முன்னர் ஒரு தடவை எழுதிய, “ஈழத்துக்
 க. நா. சு என்று தப்புக் கணக்குப் போட்டவரானாலும் சரி
 அல்லது அவருடைய பாதம் தாங்கும் கட்டுரைக் கரும்பாராக
 இருந்தாலும் சரி, அல்லது, பத்திரிகை ஆசிரியர்கள்
 அறிமுகப்பட்டவர்கள் என்ற காரணத்துக்காக விமர்சனம்
 எழுதப் புகுந்தவர் களானாலுஞ் சரி இவர்கள் எல்லோரும்
 எழுத்துலகில் தோல்வி கண்டவர்கள் என்றுதான் நான்
 அபிப்பிராயப்படுகிறேன்’ என்ற கருத்தையும் “கவிஞனாகவோ
 எழுத்தாளனாகவோ முயன்று இயலாது போனவர்களே
 விமர்சகர்களாக ஆகின்றனர்” என்ற கோலரிட்ஜின்
 கருத்தையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு ஈழத்து
 விமர்சகர்களின் இயலாமை பற்றிக் கூறுவதாக அமைந்திருந்தது.
 -இனி அடுத்த இதழில்-

தமிழ் ஆர்வலர்களே!
சர்வதேச எழுத்தாளர் விழாவிற்கு இன்னும் 158 நாட்களே இருக்கின்றன.

International Tamil Writers Forum

சர்வதேச தமிழ் எழுத்தாளர் ஒன்றியம்

தி. ஞானசேகரன்
இணைப்பாளர் (இலங்கை)
3B, 46th Lane, Colombo - 06,
Sri Lanka
T. Ph : 0094 11 2586013, 0094 777 306506
Fax : 0094 11 2362862
Email : international.twfes@yahoo.com.au

லெ. முருகையாதி
பிரதம அமைப்பாளர்
P. O. Box 350, Craigieburn,
Vic-3064, Australia
T. Ph : 00 61 3 9308 1484
Email : editor@gnanam.info

09.07.2010

சர்வதேச தமிழ் எழுத்தாளர் விழா 2011 ஜனவரி 6, 7, 8, 9 ஆம் திகதிகளில் கொழும்பில் நடைபெறவுள்ளது. இத்தினங்களில் தினமும் காலை 9. 00 மணிமுதல் மாலை 5. 00 மணிவரை கருத்தரங்குகளும் மாலை 6. 00 மணிமுதல் கலைநிகழ்ச்சிகள் குறுந்திரைப்படம், இசை, நாடகம், நடனம், போன்றவையும் இடம்பெறும். இவற்றை ஒழுங்கமைப்பதற்கென கீழ்வரும் இணைப்பாளர்கள் நியமிக்கப்பட்டுள்ளனர். கருத்தரங்குகளிலோ கலைநிகழ்ச்சிகளிலோ பங்குபற்ற விரும்புவோர் அவற்றிற்கென நியமிக்கப்பட்ட இணைப்பாளர்களுடன் தொடர்பு கொண்டு தாம் எவ்வகையில் தமது பங்களிப்பினைச் செய்ய விரும்புகின்றனர் என்பதைத் தெரியப்படுத்தும்படி வேண்டுகிறோம். கருத்தரங்குக்கான கட்டுரைகள் 15-09-2010க்கு முன்னர் இணைப்பாளர்களுக்கு அனுப்பி வைக்கப்படல் வேண்டும். கட்டுரைகள் முழுத்தாளில் ஆறுபக்கங்களுக்கு மேற்படாது இருத்தல் அவசியம்.

-தி. ஞானசேகரன்

(1) சிறுவர் இலக்கியம்

O. K. Gunanathan
No. 64, Kathirkamar Veethi,
Batticaloa
T. P. : 065-2226658
0776041503

(6) நீகழ்த்து கலைகள், நுண்கலைகள்,

(7) இணையமும் வலைப்பதிவுகளும்

Memon Kavi
91, Centre Road,
Mattakulia
Colombo - 15
T. P. : 0785128804
011-4992550
memonkavi@yahoo.com
memonkavi@gmail.com

(2) ஈழத்து இலக்கியம்

Vasanthi Thayaparan
40, Lilly Avenue,
Colombo - 06
T. P. 011-2508170

(8) மொழிபெயர்ப்பு இலக்கியம்

(9) சிங்கள / தமிழ் எழுத்தாளர் உறவுப் பரிவர்த்தனை

Dickwella Kamal
104, Atulugama
Bandargama
12530
T. P. : 0716386955
038-2292118

(3) உரைத் தமிழ் இலக்கியம்,

(4) செவ்விராக்கம் (Editing)

(5) ஆவணப்படுத்தல்

T. Gnanasekaran
3-B, 46th Lane
Colombo - 06
T. P. : +94112586013
Mobile : 0777 306506
Fax : 011- 2362862
editor@gnanam.info

(10) சிற்பிதழ்கள்

Antony Jeeva
57, Mahinda Place,
Colombo - 06
T. P. : 0776612315;
011-2512248

**2011 ஜனவரி 6, 7, 8, 9, ஆம் திகதிகளில் கொழும்பில்
நடைபெறவுள்ள
சர்வதேச எழுத்தாளர் விழாவில் பங்குபற்றுவதற்கான
விண்ணப்பப் படிவம்**

1. முழுப் பெயர்

2. ஆண் / பெண்

3. பிறந்த திகதி

4. பிறந்த இடம்

5. தற்போதைய வதிவிடம்

6. தொடர்பு முகவரி

7. தொலைபேசி

8. செல்லிடத் தொலைபேசி

9. மின் அஞ்சல் முகவரி

10. ஈடுபாடுகொண்ட துறைகள்

11. ஈடுபாடு கொண்ட துறைகளில் பெற்ற அனுபவங்கள் / வெளியிட்ட நூல்கள் / பெற்ற பரிசுகள் / கௌரவங்கள்

12. விழாவில் எவ்வகையில் பங்குபற்ற விரும்புகிறீர்? பார்வையாளர் / பங்காளர்

13. பங்காளராயின் எத்தகைய பங்களிப்புச் செய்ய விரும்புகிறீர்?

14. விழாவில் பங்குபற்றும் நாட்களில் கொழும்பில் தங்கியிருக்கும் முகவரி

15. வெளிநாட்டவராயின் கொழும்பில் தங்குமிடவசதி விழா ஏற்பாட்டாளரால் செய்துதரப்பட வேண்டுமா?

16. தேசிய அடையாள அட்டை / கடவுச்சீட்டு எண் .....

* விண்ணப்படிவத்துடன் சமீபத்திய கடவுச்சீட்டு அளவிலான புகைப்படம் ஒன்றையும் இணைத்தல் வேண்டும்

* மேலதிக தகவல்கள் ஏதாவது இருப்பின்தனித்தாளில் அவற்றை வேறாக எழுதி விண்ணப்பத்துடன் இணைக்கவும்

கையொப்பம்: .....

குறிப்பு : விழாவில் பங்குபற்ற விரும்புவவர்கள் மேலே உள்ள விண்ணப்பப் படிவத்தினைப் பிரதி எடுத்து நிரப்பி அனுப்பவும்.

வாசகர் புகார்

ஒரு தசாப்தத்தின் நிறைவில் 'ஞானம்' தனது 121வது இதழை மாதந்தவறாது முன் வைத்துள்ளது. ஞானத்தின் 78 வது இதழிலிருந்து இதுவரையும், கலை இலக்கியக் காட்டுக்குள் ஒரு 'டோர்ச்லைற்றாக நான் ஞானத்தைப் பயன்படுத்தி வந்துள்ளேன். அந்த வெளிச்சத்தில் நான் கண்ட ஞான தரிசனங்கள் பல.

ஞானம் நடத்திய சிறுகதைப் போட்டிகளில் முகமே தெரியாதவனாக கலந்து கொண்டு, 2006ல் 'மிள்தகவு' சிறுகதைக்கும், 2007ல் 'கல்லடிப்பாலம்' சிறுகதைக்கும், 2008ல் 'தாப்மொழி' கதைக்கும், 2009ல் 'வதனயா' சிறுகதைக்கும், பரிசுகள் பெற்றேன். ஒரு சிற்றெறும்புக்கும் நிழல் இருப்பது போல எனது பெயரையும் சிறுகதை துறையில் ஞானத்தில் புதித்து வைத்துள்ளேன், என்பதில் பெருமை எனக்கு.

தவிர 121 வது இதழில் வாகரைவாணருக்கு மானாமக்கீன் கொடுத்த சவுக்கடியை கண்ட தமிழ் முஸ்லிம் நெஞ்சங்கள் மன திருப்தியற்றன. இதனைப் பிரசுரித்த ஞானம் ஆசிரியரின் நடுநிலைத்தன்மையையும் துணிச்சலையும் வியந்து நோக்குகின்றேன். எப்போதும் இருபக்க கருத்துக்களையும் பிரசுரித்து வாசகருக்கு விடயத்தை 'உணர்த்து' கின்ற ஞானம், 'பகிர்தலின் மூலம் விரிவும் ஆழமும் பெறுவது' என்பதிலிருந்து ஒரு போதும் தவறவில்லை.

121வது ஆசிரியர் தலைபங்களில், ஞானம் ஆசிரியரின் தன்னடக்கமான உரை நெஞ்சைத் தொட்டது. கவலையே வேண்டாம்! ஞானத்தின் தொடர் வளர்ச்சிப் பாதையில் படிக்கட்டுகளாகக் கிடக்க வாசகர்கள் தயாராகவிருக்கிறோம்! எப்போதும்!

தீரன், ஆர். எம். நெளஸாத், சாய்ந்தமருது

★★★★

வாசிப்புப் பழக்கம் அரிதாகி வரும் காலத்திலும் ஞானம் வெற்றிநடை போடுவதற்கு அதன் அட்டைப்படமும் ஒரு காரணமோ? ஏப்பிரல், ஜூன் அட்டைப்படங்கள் அபாரம். அத்திகளின் படங்களை பெரிதாக்கலாம்.

ஜூன் ஞானம் இதழ் சிறுகதைச் சிறப்பு மலராக அமைந்துள்ளது என எண்ணவைக்கிறது. கதைகள் நிறைவைத் தருகின்றன. ச. அருளானந்தனின் 'கும்பத்துமால்' வித்தியாசமான களத்தில் சமகாலத்தை தரிசிக்க வைக்கிறது. லீவாரத்தினவின் மொழி பெயர்ப்புக் கதையும் மலையக பின்னணியில் நல்ல வார்ப்பாக வந்துள்ளது. குமுதியினின் கதை கடுகு சிறிதானாலும் காரம் பெரிது. நல்ல கரு, சாதியத்தின் புதுமுகங்களை காட்டும் அகிலின் கதையும் நல்ல கடி. நீண்ட இடைவெளிக்குப் பின் ரஞ்சகுமார் எழுதிய நவகண்டம் சிறுகதை குறிப்பிடும் படி அமைந்துள்ளது. எனினும் அவரது முன்னைய சில படைப்புகளோடு ஒப்பிடும் போது சாதாரணம் தான்.

'நவகண்டம்' நல்ல தலைப்பு. நம்ம ஊர் சண்டியனின் நிஜக்கதையை கற்பனை கலந்து கவையாகத் தந்திருக்கிறார். ஆரம்பத்தில் ஆமை வேகமாகத் தொடங்கி இடையில் முயல் வேகத்தில் பாயும் கதையின் முடிவில் முயல் தூங்கிவிட்ட நிலை. பிற்பகுதி கட்டுரைப் பாங்கு என்பதுடன் கதாசிரியர் சொல்ல வருவது மனதுக்கு நெருடலாகவும் இருக்கிறது. கதையை முடிக்கும் இடம் சிறப்பாக உள்ளது. கதையில் வரும் சில வசனங்கள் சிறப்பாக இருக்கின்றன. பெண்கள் எப்போது எதற்கு சிரிப்பார்கள். எப்போது அழுவார்கள் என்பது யாருக்குத் தெரியும்? இன்னொரு வசனம் 'நகராணிக்கு சோதியிடம் அடிமேல் அடிவாங்கி அலுக்க, சோதிக்கும் அவளை அடித்தடித்தே அலுத்து விட்டது' என்பது.

தமிழ்ப் போராளிகளை அரசு பயங்கரவாதிகள் என்று அழைத்தது போதாதென்று கதாசிரியர் சண்டியர்களாக்கி விட்டார். ஒரு நாணயத்திற்கு இருபக்கம் என்பது போல போராளிகளிடம் குறைகளும் உண்டு. குறிப்பாக கடைசிக்காலத்தில் இதை அத்தமாக மக்கள் உணர்ந்தார். எனினும் போராளிகளின் அர்பணிப்பான தியாகத்தை நாம் மறந்து விடலாகாது. -வன்னியன்

★★★★

முதற்கண் 2010 ஜூலை 'ஞானம்' 122 இதழ் அட்டைப்பட அத்தி அந்தலத்து வழங்கிக் கௌரவித்தமைக்காக நன்றி அறிதலைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஈழத்து சிற்றேடுகளில் என் போன்ற பல எழுத்தாளர்கள் கவிஞர்கள் பணி பற்றிய அறிமுகங்களுடன் அட்டைப் படங்களும் பிரசுரித்துக் கௌரவிக்கப்பட்டுள்ளதைப் பார்த்துள்ளேன்.

என்றாலும் அவற்றின் பின்னணிகள் அருவருக்கத் தக்கவையாகவும் இருந்துள்ளன. பணம், பந்தம் பிடித்தல் இப்படிப் பலவற்றைக் கூறலாம்.

ஆயினும் இவை எதுவுமே இல்லாமல் நீங்கள் மேற்கொண்டிருக்கும் பணி என்னைக் கொண்டளக்க முடிகிறது. உங்கள் இந்தச் சீர்முகப் பணி வளர வேண்டுகிறேன். - தம்பிராசா பரமவிங்கம்.

★★★★

ஜூன் இதழ் (2010) நேற்று கிடைத்தது. கணந்தோறும் அதனை மெருகேற்ற நீங்கள் மேற்கொள்ளும் அயரா முயற்சியின் நற்பலனை நாம் அனுபவிக்கிறோம். மனதார! மிக்க நன்றி!

என் ஆழ் மனதை சதா துயருக்குள்ளாக்கும் விடயங்கள் குறித்து கலாநிதி துரைமனோகரன் 'எழுத்த் தூண்டும் எண்ணங்கள் தலைப்பில் குறிப்பிட்டுள்ள விடயங்கள், மிகமிக காலோசிதமானவை. துணிச்சலானவையும் கூட. படுகயநலம் முழு மாணுத்தையும் மடக்கிப் போட்டுள்ளது உண்மை. அதிலும் எம்மவரை இன்றைய அவலநிலையை இஞ்சித்தும் உரை வைக்க முடியாத அளவுக்கு சம்பூர்ண உள அசௌக்கிய நிலைக்கு தள்ளியிருப்பது, மாபெரும் கர்மமே என்றெண்ணத் தோன்றுகிறது.

அடுத்து போலி “ஆஸ்திகப் பட்டாளம்” பற்றுநோய் போல பரவி வருதலுக்கு பாமாய்களிலும் பார்க்க மேல்பட்டப்படி, பட்டம் உடம்போடு காரணம் என்பதை நிதர்சன நிலை நன்கு உணர்த்துகிறது. படிப்பு என்பது மனிதனை அறிவியல் பூர்வமாக பண்படுத்தி பகுத்தறிவு மட்டத்தில் மேல்நிலைப்படுத்தவே என்ற வாதம் கக்கு நூறகிவிட்டதோ என்று தயக்கு நோந்துள்ளது.

இதனை ஹரிஜனகச் சுட்டிக் காட்டின கலாநிதி துரைமணோகரனின் கட்டுரையை, மேலும் விரிவுபடுத்தி அவர் எழுதினால், மிகக் பயன்தரும் என கருதுகிறேன். தள்ளிப்படி வாழ மனிதருக்கு அடிப்படை உரிமை உண்டென்ற போதிலும், மனிதர் அறிவுப் பாதையில் சற்றுக்கொழு, கைதூக்கி விட்டு நல்லவழி நெறிப்படுத்துதல், அறிவுடையோர் துரைமணோகரன் போன்ற மானுட நோய் தும் கடமையன்றோ கலாநிதி துரைமணோகரனுக்கு என் மனமார்த்த நன்றிகள்.

“ஞானம் சஞ்சிகையுடாக மானுட மேம்பாடு காண விழையும் திரு. ஞானசேகரன் தம்பதிகளுக்கும் என் ஆத்யார்த்தமான வாழ்த்துகளும் வணக்கங்களும். நாடளாவிய நட்புடத்தில் தாங்கள் ஆற்றிவரும் இலக்கிய பணிகள் மென்மேலும் பயனோடு பரவ வேண்டும்.

- பொ.கா. பாலச்சந்திரன், கனடா.

***

நுணலையும் தன்வயால் கெட்டது!

பென் எழுத்தாளர் தல்லியா நல்லின் செய்த குற்றம் என்ன? ஞானம் 122வது இதழினூடாக இப்படியொரு வினாவை எழுப்பி இருந்தார் என். பி. நியால்தின் என்பவர்.

வினாவை பெறுப்பிடி கட்டுரையாளர் தல்லியா நல்லின் செய்த குற்றம் என்ன இதுதானெனக் கோபிட்டுக் காட்டியிருந்தார். தல்லியா நல்லின் தான் சார்ந்த சண்மார்க்கமான இஸ்லாத்தை அவமதித்து அதனை அவதூறல்படுத்தி எழுதிய குற்றத்தை இஸ்லாமிய நாடல்லாத வேறொரு நாடெனின் கண்டும் காணாமல் விட்டுவிடும் ஆனால், இஸ்லாமிய நாடான வங்காளதேசம் அதன் தீதமன்றம் ஒன்றில் விசாரணை செய்யாமல் எப்படி வானாவிருக்கும்?

கட்டுரையாளர் நியால்தின் கூறுவதுபோல் இது சர்வதேச சம்பந்தப்பட்ட விடயமா? இவ்விடயம் சர்வதேச தீதமன்றில் விசாரணை செய்யப்பட வேண்டியவல்லவா வறுக்கா? வாதமா?

ஒரு பென் மருத்துவர் தனது மணவாழ்வில் ஏற்பட்ட முறிவுகளால் மணமுறித்து தான் பின்பற்றிய மதத்தின் மீது கரிபூசிய கருமியது. அவருடைய சய இச்சையான போக்கிற்கு வேலிட்ட மதத்தின் மீது அவர் வெருகட்டு எழுந்தார். தல்லியா நல்லினின் சுதந்திரத்திற்குத் தடைபொட்டு சண்மார்க்கப் போதனையைச் சாடி எழுதினார்.

அவரைத் தண்டிப்பதற்கு எவரும் கட்டத்தைக் கையில் எடுக்கவில்லை. அவர் தாகாக்கத் தவறியமையால் இஸ்லாத்தைப் பேண மறுத்தமையால் இவ்விடயம் “எப்படியும் வாழலாம்” என்ற மனப்போக்கால் அவர் நாட்டை விட்டு வெண்டிய குழந்தையை நோன்றியது. இச்சூழ் நிலையைத் தோற்றுவித்த தள்ளினை எவரும் நாடுகடத்தவில்லை. நாட்டைவிட்டு என்னு தூரத்தவழியில்லை. அவர் தனது போனாவைக்காக்கத் தவறிக் கொண்டதால் நாட்டைவிட்டுப் பறத்தார்.

எப்போதும் இஸ்லாத்தைக் கொச்சைப்படுத்த எதிர் பார்த்துக் கொண்டுக்கும் மேற்கூலக் நாடுகளுக்கு இவ்வாறான நபர்கள் அவர்தம் எழுத்துக்கள், பெச்சுக்கள் கிடைக்கும் போது சொல்லலா வேண்டும்? புகலிடமினித்து உச்சுக்கடட உல்லாச வாழ்வளித்து இவர்களுக்குடாக இஸ்லாத்தை இழிவுபடுத்துவதில் கூர்ப்படைவர்.

இத்தியாவில் ஒரு சல்லான ருஸ்தி, வங்காள தேசத்தில் ஒரு தல்லியா நல்லின் இன்னும் எத்தனை போர் இவர்களைப் போல் தோன்றினாலும் இஸ்லாம் ஈடாடாது.

நியால்தின் அவர்களே! இஸ்லாத்தை ஜமாஅத்துக்கள் ஒரு போதும் பிளவு படுத்தவில்லை. இஸ்லாமிய அடிப்படைக் கொள்கைகள்! இஸ்லாம் மீதான நம்பிக்கைகள், அதன் கட்டிட்டுங்கள், அது வருத்துத் தந்த ஜம்பெரும் கடமைகள் இஸ்லாம் அழிமுதாய்கிய அன்றுகொட்டு இன்னுலையும் பிசுகின்றியே பேணப்பட்டு வருகின்றன. இப்படியிருக்கையில் நியால்தினும் தல்லியா நல்லினின் பாய்கில் இஸ்லாமியத்தை இழிவுபடுத்த முனைத்தது போல் எனக்குப் படுகின்றது. இஸ்லாமியர்கள் குழுக்களாகப் பிரிந்து கொண்டு செயல்படுவது இஸ்லாத்திற்கு இழுக்கென்று கூறுவதைப் பொருத்திக் கொள்ள முடியுமா?

ஜமாஅத்துக்களாகப் பிரிந்தாலும் இவர்கள் இஸ்லாத்தின் அடிப்படை கொள்கைகளுக்கோ கோட்பாடுகளுக்கோ இஸ்லாம் எவகின்ற ஏவல் விலக்கல்களுக்கோ எதிரிகள் அல்லா! விசுரதிகள் அல்லா!

ஆகவே, இஸ்லாமியர்களைக் இருத்து கொண்டு இஸ்லாத்தை அவதூறு செய்பவர்கள் எவரே யாயினும், அவர்கள் தண்டிக்கப்பட வேண்டியவர்கள் தான்.

தல்லியா நல்லின் தனது மனோ இச்சைப்படி வாழ்வதற்கு மதத் தடையாக இருந்ததால் அதனை மீறினார் அது காட்டிய ஒழுக்க சீலங்களை உதறித் தள்ளினார்! இஸ்லாத்தை இழிவுபடுத்தி எழுதினார்!

மேசுகளைக் கசுதேகிசுளாக மாற்றும் மருத்துவரான தல்லியா நல்லின், பாலிகளையும் இடச்சுக்கும்பட த்தவணாகிய ஏக இறைவன் அருளிலே சண்மார்க்கத்தின் மீது கைவைத்தது நுணலையும் தன்வயால் கெட்டது போலாயிற்று!

- ஏ.எம். எம். அலி கிண்ணியா.

***

கூலத்துக்கு காலம் இஸ்லாமிய எதிர்ப்பு ஏஜெண்டுகள் இஸ்லாமியருக்கிடையே முனைவிடுவது தடுக்க முடியாதது. இவர்களுக்கு சரியான பதில்களும் வழங்கப்படுகிறது. செத்த பாம்பை மீண்டு உயிர் கொடுக்க முனைவதுதான் புது ஏஜெண்டுகளின் வேலையாகிவிட்டது. இவர்கள் அடுத்தவர் கண்களை கூட மறைத்து சாதிக்க முனைகிறார்கள். அதற்கு அறிந்தோ; அறியாமலோ சிலர் களம் அமைக்கிறார்கள் இஸ்லாமிய பெயர் வைத்துக்கொண்டால் எல்லாரும் முஸ்லிமாகி விடுவதில்லை என்பதையும் அறிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஆசிரியர் அவர்களே! உங்கள் தலையங்கள் அறிவுபூர்வமானது. பாராட்டுக்கள் தமிழ் கதைஞர் வட்டத்துக்கு நவமணி, விடிவெள்ளி, எங்கள் தேசம் போன்ற இதழ்கள் கண்களில் படுவதில்லையா?

முஸ்லிம்களில் ஒரு சாரார் சிங்களத்தை நாடிச் செல்கிறார்கள் என்பதற்கு பல காரணங்களுண்டு. என்றாலும் தற்கொலைக்கு ஒப்பான செயல். இதை முஸ்லிம்கள் புரிவதில்லை. நாகூர் கனி அவர்களே! உங்கள் கட்டுரையை விரிவுபடுத்துங்கள்.

மேலும் தமிழ்மணி மானாமக்கீன் அவர்கள் வாசிப்புப் பழக்கம் குறைவடைவதையும் ஒரு கட்டுரையாக வடிக்கும் படி கேட்டுக் கொள்கிறேன். பிக்கு சொன்ன கதைகளைத் தரும் கவிஞர் சோ. ப அவர்களுக்கு தனிப்பட்ட முறையில் எனது நன்றியை நவிகிறேன்.

- எம். பி. எம். நிஸ்வான், பாணந்துறை.

திருமண சேவை

**வேல்
அமுதனிடம்
இன்று
37 தகுதி
வாய்ந்த
வைத்தியர்கள்!**

○ தொலை

வேல் அமுதன் திருமண ஆலோசனையகத்தில் ஆங்கத்தவராகி மேலதிக விவரங்களைத் தெரிந்து - சுய தெரிவு முறையில் - மனம் விரும்பும் வாழ்க்கைத் துணையைத் தெரிவு செய்யலாம்!

○ தொடர்பு

திங்கள், புதன், வெள்ளி மாலையிலோ சனி ஞாயிறு நண்பகலிலோ சுய தெரிவு முறை முன்னோடி, தனி மனித நிறுவநர், மூத்த, புகழ்பூத்த, சர்வதேச, சகலருக்குமான திருமண ஆற்றுப்படுத்துநர்/ ஆலோசகர் குரும்பசிட்டியூர், மாயெழு வேல் அமுதனுடன் தொடர்பு கொள்ளலாம்

○ தொலைபேசி

2360488 (வாடிக்கையாளரின் தொடர்புக்கென ஒதுக்கப்பட்டது)
2360694 / 4873929

○ முகவரி

8-3-3 மெற்றோ மாடமனை, (வெள்ளவத்தை காவல் நிலையத்திற்கு எதிராக நிலப்பக்கம், 33ஆம் ஒழுங்கை வழி)
55ஆம் ஒழுங்கை, வெள்ளவத்தை, கொழும்பு - 06.

○ சந்திப்பு

முன்னேற்பாட்டு ஒழுங்கு முறை (consultation by Appointment)

○ குறிப்பு

ஆங்கத்தவர்கள் வேல் அமுதனுடன் தொடர்பு கொள்ளும் போது, தொடர்பு இலக்கத்தைக் குறிப்பிட்டுத் தொடர்பு கொள்ள கேட்கப்பட்டுள்ளனர்!

புள்ளி விவரம்

Professional Category : Qualified Doctors

நாடு ஆண் பெண் மொத்தம்

1 Sri Lanka	06	21	27
2 UK	01	03	04
3 Australia	-	03	03
4 Canada	-	01	01
5 USA	-	01	01
6 Singapore	-	01	01

30-06-2010 மொத்தம் 07 30 37

துரித - சுலப மணமக்கள் தெரிவுக்குச் சுயதெரிவு முறையே! ரம்மிய - மகோன்னத மணவாழ்வுக்குக் குரும்பசிட்டியூர், மாயெழு வேல் அமுதனே! துரித - சுலப மணமக்கள் தெரிவுக்குச் சுயதெரிவு முறையே!

'ஞானம்' சஞ்சகை கடைக்கும் கிடங்கள்

- ✿ பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை - 202, 340, செட்டியார் தெரு, கொழும்பு - 11.
- ✿ கா. தவபாலச்சந்திரன் - பேராதினை. தொலைபேசி: 077 9268808
- ✿ பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை - 309A, 2/3 காலி வீதி, வெள்ளவத்தை.
- ✿ பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை - 4, ஆஸ்பத்திரி வீதி, யாழ்ப்பாணம்.
- ✿ புக் லாப் - யாழ். பல்கலைக்கழக வளாக அருகாமை, யாழ்ப்பாணம்.
- ✿ தூர்க்கா - சுன்னாகம்.
- ✿ ப. நோ. கூ. சங்கம் - கரவெட்டி, நெல்லியடி.
- ✿ லங்கா சென்றல் புத்தகசாலை - 84, கொழும்பு வீதி, கண்டி.
- ✿ மாரிமுத்து சிவகுமார் - ஸ்ரீகிருஷ்ணாஸ், இல 86, சைட் வீதி, ஹட்டன்.

With Best Compliments from *மேம்பட்ட கமினிஸ்ட் சங்கம்*

Luckyland

தலைகீழ்

**உலக சாதனை எங்கள் பாரம்பரியம்
பஸ்கட்டிவும் தான் !**

LUCKYLAND BISCUIT MANUFACTURERS

NATTARANPOTHA, KUNDASALE, SRI LANKA.
TEL : 0094-081-2420574, 2420217. FAX: 0094-081-2420740
Email: luckyland@sltnet.lk

இச்சஞ்சிகை தி. குமாரசாமிநாதன் அவர்களால் 2008.4.8 புகழவாண்டில் செய்தி, வகைமூலம் 13, புதிர் ஆர்டர்ஸ் பிரைவட் லிமிடெட், நியூனாத்திக்கு அச்சிடப்பட்டு வெளியிடப்பட்டது.